ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ. Φύλλου 411 - Σάββατο, 18 Φλεβάρη 2006

0.80 ΕΥΡΩ

■ Γρίπη των Πτηνών

Ανοχύρωτη η Ευρωπαϊκή Ενωση

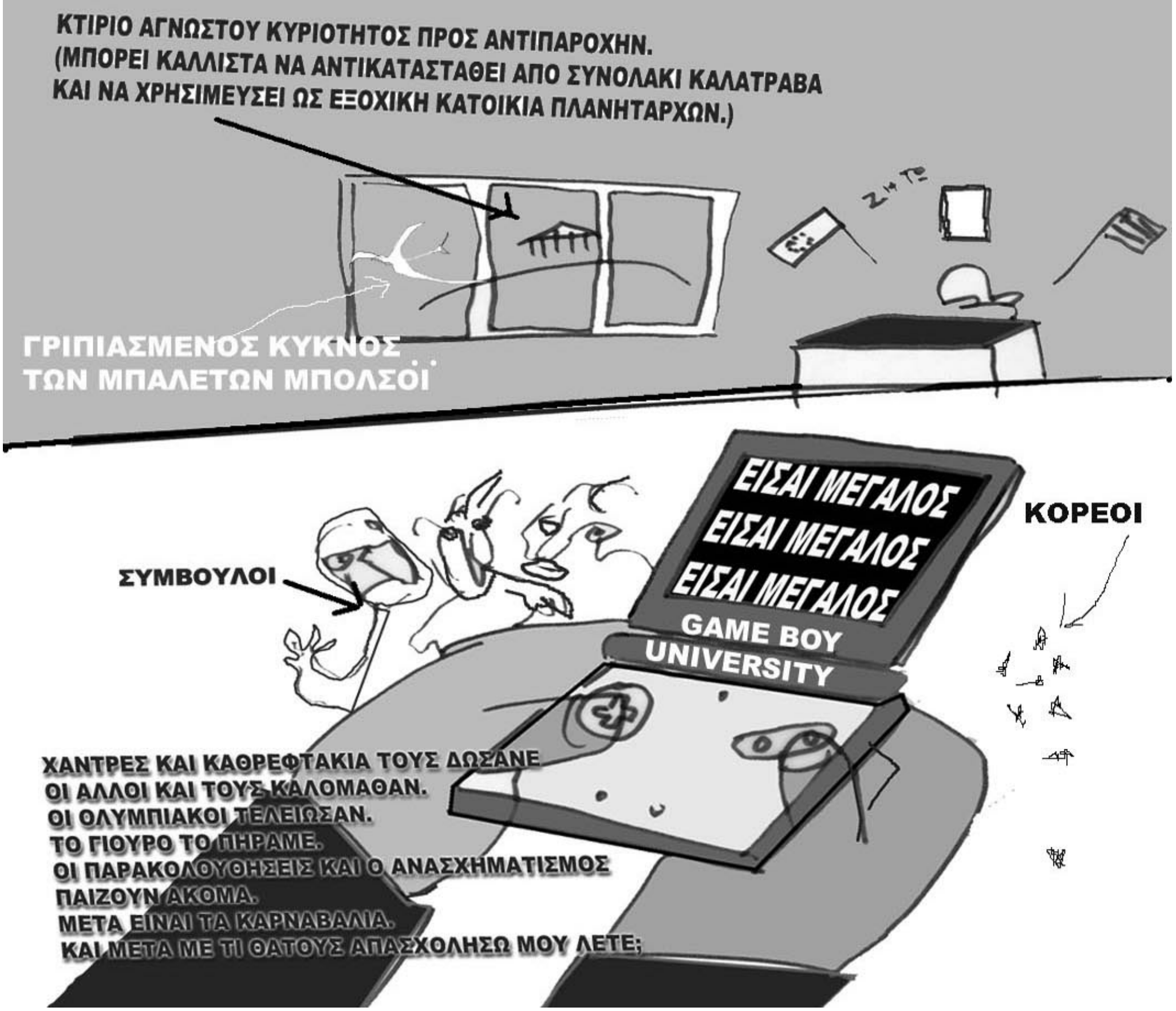

ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΓΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

18/2/1883: Γέννηση Νίκου Καζαντζάκη 18/2/1546: Θάνατος Μαρτίνου Λούθηρου (62 χρ) 18/2/1934: Γέννηση Yoko Ono 18/2/1952: Ελλάδα και Τουρκία στο ΝΑΤΟ 18/2/1961: Σύλληψη του 89χρονου Μπέρτραντ Ράσελ σε διαδήλωση 18/2/1564: Θάνατος Μιχαήλ Αγγελου (89 χρ) 18/2/1896: Γέννηση Αντρέ Μπρετόν 18/2/1964: Εκλογές – Η Ενωση Κέντρου στην εξουσία με 52,7% 18/2/1967: Θάνατος Ρόμπερτ Οπενχάιμερ 19/2/1952: Θάνατος Κνουτ Χάμσουν 19/2/1954: Συνθήκη Λονδίνου (ανεξαρτησία Κύπρου) 19/2/1937: Πρώτο σφράγισμα δοντιού με πορσελάνη 19/2/1911: Ιδρυση Λυκείου Ελληνίδων 19/2/1990: Εκτέλεση ψυχίατρου Μάριου Μαράτου («Επαναστατική Αλληλεγγύη») 20/2/1932: Αφαίρεση ρωσικής υπηκοότητας του Λέοντα Τρότσκι 20/2/1960: Θάνατος Βασίλη Λογοθετίδη 20/2/1967: Γέννηση Curt Cobain (Nirvana) 21/2: Ημέρα μητρικής γλώσσας (Unesco) - ημέρα ξεναγών 21/2/1848: Εκδοση «Κομμουνιστικού Μανιφέστου» 21/2/1965: Δολοφονία Μάλκομ Χ 21/2/1973: Κατάληψη Νομικής 21/2/1985: Εκτέλεση εκδότη Νίκου Μομφεράτου (17Ν) 21/2/1613: Ο Μιχαήλ Ρομανώφ γίνεται τσάρος (Ρωσία) 21/2/1742: Επινόηση θερμομετρικής κλίμακας (Κέλσιος) 21/2/1934: Δολοφονία Α. Σαντίνο (Νικαράγουα) 21/2/1677: Θάνατος Βαρούχ Σπινόζα (44 χρ) 21/2/1852: Θάνατος Νικολάι Γκόγκολ (43 χρ) 21/2/1741: Θάνατος Jethro Tull 22/2: Ημέρα προσκοπισμού 22/2/1788: Γέννηση Αρθουρ Σοπενάουερ 22/2/480 π.Χ.: Ναυμαχία Σαλαμίνας 22/2/1810: Γέννηση Φρειδερίκου Σοπέν 22/2/1973: Θάνατος Κατίνας Παξινού 22/2/1942: Αυτοκτονία Στέφαν Τσβάιχ 22/2/1987: Θάνατος Αντι Γουόρχολ 22/2/1821: Θάνατος Τζον Κιτς (25 χρ) 22/2/1832: Θάνατος Γιόχαν Βόλφγκανγκ βον Γκαίτε 22/2/1900: Γέννηση Λουΐς Μπουνιουέλ 23/2: Ημέρα Κόκκινου Στρατού (Ρωσία) 23/2/1918: Ιδρυση Κόκκινου Στρατού με αρχηγό τον Τρότσκι 23/2/1943: Ιδρυση ΕΠΟΝ 23/2/1919: Παραίτηση Μουσολίνι από το σοσιαλιστικό κόμμα – ίδρυση φασιστικού κόμματος 23/2/1965: Θάνατος «Λιγνού» Σταν Λόρελ (74 χρ) 23/2/1909: Γέννηση Διδώς Σωτηρίου (Αϊδίνι) 23/2/1956: Θάνατος Μαρίκας Νίνου 23/2/1997: Γέννηση Ντόλι (πρώτο κλωνοποιημένο πρόβατο – Αγγλία) 23/2/1685: Γέννηση George Friedrich Handel 23/2/1992: Θάνατος Μάρκου Βαφειάδη (85 χρ) 23/2/2003: Θάνατος Τίτου Βανδή (86 χρ) 24/2/1986: Ανατροπή Μάρκος (Φιλιππίνες) 24/2/1983: Θάνατος Τένεσι Ουίλιαμς (72 χρ) 24/2/1953: Κυκλοφορία πρώτου τεύχους «Μικρού Ηρωα» 24/2/1942: Αρχή λειτουργίας "Voice of America" 24/2/1824: Γέννηση Ογκίστ Ρενουάρ 24/2/1899: Θάνατος Παύλου Ιούλιου Ρόιτερ, ιδρυτή του ομώνυμου ειδησεογραφικού πρακτορείου (82 χρ) 24/2/1981: Σεισμός 6,6 Ρίχτερ στην Αθήνα 24/2/1948: Φτάνει στην Αθήνα ο αμερικανός στρατηγός Βαν Φλιτ για να βοηθήσει τις κυβερνητικές δυνάμεις στην αντιμετώπιση των ανταρτών.

● Ο δάμαλος και οι γλάστρες ●●● Και τι γλάστρες, με όλα τα χρώματα και τ' αρώματα ●●● Οχι, δεν τα 'φαγε τα λουλούδια ο δάμαλος ●●● Τ' άφησε ανθισμένα στις γλάστρες, να του φτιάχνουν ωραίο ντεκόρ ●●● Καθώς προωθεί την επιχείρηση «διαφάνεια, κάθαρση, θεσμική θωράκιση» ●●● Και ο μεν δάμαλος τη δουλίτσα του έκανε ως στριμωγμένος πρωθυπουργός ●●● Οι άλλοι, όμως, γιατί δέχτηκαν να παίξουν το ρόλο της γλάστρας; ●●● Ειδικά ορισμένοι που το παίζουν και αριστεροί (τρομάρα τους) ●●● Ρητορικό το ερώτημα ●●● Διότι η θεσμολαγνεία ξεχειλίζει από τα μπατζάκια αυτών των (με το συμπάθειο) αριστερών ●●● Το ήξερε καλά ο δάμαλος, γι' αυτό και τους κάλεσε ●●● Ηξερε ότι δεν ρισκάρει αρνήσεις και καταγγελίες ●●● Αντε, παιδιά, όλοι μαζί να θωρακίσουμε τη χώρα ●●● Ηγουν, να (ξανα)κοροϊδέψουμε το λαουτζίκο ●●● Εμπρός για νέες ανεξάρτητες Αρχές ●●● Να γεμίσει

ο τόπος γλάστρες ●●● Κάπου διάβασα κριτική για εκείνους που στελεχώνουν την ΑΔΑΕ, επειδή κανείς τους δεν είχε την ευθιξία να παραιτηθεί ●●● Ρίξτε μια ματιά στα μισθολόγιά τους και θα καταλάβετε το γιατί ●●● Δηλαδή, τί περιμένατε να πει ο Μπλερ μετά τη δημοσιοποίηση του (νέου) βίντεο με τις βρετανικές φρικαλεότητες στο Ιράκ; ●●● Οτι αυτός είναι ο ρόλος του βρετανικού στρατού; ●●● Οτι αυτός ο στρατός τιμά την παράδοση που είχε δημιουργήσει την περίοδο της αποικιοκρατίας; ●●● Σιγά μην έκανε και αυτοκριτική για τον βρετανικό ιμπεριαλισμό ●●● Είπε το αυτονόητο που κάθε πρωθυπουργός θα έλεγε στη θέση του ●●● Οτι οι βρετανοί προσφέρουν υπηρεσίες στο λαό του Ιράκ και πως αν υπάρχουν ελάχιστοι επιλήσμονες, θα βρεθούν και θα τιμωρηθούν ●●● Δεν βαρεθήκατε να το ακούτε αυτό το παραμύθι, σε κάθε χώρα και σε κάθε ανάλογη περίσταση; ●●● Πάντως, με τον ανασχηματισμό ο δάμαλος έδειξε ότι διαθέτει χιούμορ ●●● Ακούς εκεί ο Βουλγαράκης από υπουργός μπάτσων και καταστολής σε υπουργό πολιτισμού! ●●● Η Αθήνα έγινε άλλη πόλη επί των ημερών μου, μας είπε η κόρη του Μητσοτάκη ●●● Σεμνή σαν τον πατέρα της ●●● Μπρρρρ ●●● Ρέκβιεμ για τον «κόκκινο Πάνο», που έγλειψε, έγλειψε, αλλά δεν τα κατάφερε ●●● Θα επιστρέψει τώρα στις γνώριμες ασχολίες του ●●● Θα οργώσει τους καφενέδες της Β' Αθήνας, πουλώντας κοινωνική ευαισθησία ●●● Και βέβαια, θα είναι πάντα περιζήτητος στα κανάλια ●●● Ντουέτο με Κακαουνάκη σπάει τα μηχανάκια της AGB ●●● Ουφ, πέρασε και φέτος ο Βαλεντίνος ●●● Μια τάση εμετού με διακατείχε όλη μέρα ●●● Κι ήταν και μέρα ανασχηματισμού και έπρεπε να έχω ανοιχτό το ραδιόφωνο ●●● Ασχημες εποχές, συντρόφια ●●● Βγάλτε το κεφάλι από τα σκατά, πάρτε ανάσα, μη σας παίρνει από κάτω ●●● Ας χτίσουμε μια καινούργια συλλογικότητα, γιατί αλλιώς θα βουλιάξουμε ●●● Η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση ●●● Με ό,τι σημαίνει η λέξη σε κάθε συγκυρία ●

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

◆ «Δεν μπορείς να κάνεις οποιοδήποτε είδος τέχνης, μια ταινία, ένα θεατρικό έργο, χωρίς όλα αυτά να αντικαθρεφτίζουν όσα μας επηρεάζουν. Αν η ταινία μου γινόταν ένα χρόνο πριν ή ένα χρόνο μετά θα γινόταν διαφορετική απ' ό,τι σήμερα. Αντικαθρεφτίζει τις αλήθειες που μας απασχολούν προσωπικά, αλλά κι αυτά που γίνονται στον κόσμο. Ολοι μας έχουμε ευθύνη για ό,τι γίνεται, γι' αυτό κάθε ταινία είναι πολιτική. Δεν χρειάζεται να καταπιάνεται με την πολιτική». Ο μεγάλος Ρόμπερτ Ολτμαν στην «Ελευθεροτυπία». Μάθημα για καλλιτέχνες κλεισμένους ερμητικά στο καβούκι της ατομικότητάς τους, νάρκισσους και αδιάφορους για οτιδήποτε κοινωνικό, που προβάλλονται ως το «άπαν» της σύγχρονης τέχνης.

◆ Κάποιες φήμες λένε ότι ο Θ. Αγγελόπουλος (δηλαδή η Γιάννα) αγοράζει το συγκρότημα του Alpha (τηλεόραση και ραδιόφωνο). Γι' αυτό την έκανε γι' άλλες πολιτείες ο Τζόνι Καλημέρης; Φοβήθηκε τις αναταράξεις από την έλευση των νέων αφεντικών; Πάντως, έτσι και αληθεύουν οι φήμες, έχει να γίνει του κουτρούλη ο γάμος στο τοπίο των ΜΜΕ. Θ' ανάψει πόλεμος που μπροστά του ο πόλεμος Κοντομηνά - Τεγόπουλου (Φυντανίδη) θα θυμίζει στρατιωτική άσκηση.

◆ Μιλάμε κι εμείς για τα έκτακτα τρομοδικεία του Κορυδαλλού, που δικάζουν πολιτικές οργανώσεις (ή, αν θέλετε, πρόσωπα που τους αποδίδεται η ιδιότητα του μέλους αυτών των οργανώσεων) και αποφαίνονται ότι τα αδικήματα δεν είναι πολιτικά. Τι να πουν οι Ιρακινοί που ακούν τον πρόεδρο του δικαστηρίου που δικάζει τον Σαντάμ Χουσεΐν και μια σειρά συνεργάτες του να λέει στους κατηγορούμενους ότι «απαγορεύονται οι πολιτικές ομιλίες»; Αυτή πια κι αν είναι δίκη οπερέτα.

◆ Ολοσέλιδη συνέντευξη Καρατζαφέρη στην «Ελευθεροτυπία»; Ό,τι και όποιος κόβει ψήφους από τη ΝΔ πρέπει να έχει ιδιαίτερη προβολή στις «δημοκρατικές» φυλλάδες. Οχι, όμως, και να επιτρέπεται στον αρχηγό του ΛΑΟΣ να μας δουλεύει ελεύθερα ψιλό γαζί, καταγγέλλοντας τον Λεπέν ότι «εκφράζει μια ιδιάζουσα φασιστική νοοτροπία», την οποία ο Καρατζαφέρης θεωρεί «εχθρό της κοινωνίας και της δημοκρατίας». Πάλι καλά που βρέθηκε ο Ιός να θυμίσει την επομένη, μ' ένα πολιτικό παρασκήνιο στην ίδια εφημερίδα, ότι ο Καρατζαφέρης έχει δεξί του χέρι τον Βορίδη, επίσημο εκπρόσωπο του Λεπέν στην Ελλάδα, και μάλιστα θέλει να τον κατεβάσει και για την υπερνομαρχία της Αθήνας.

◆ Ξεπέρασε και τη «Λάμψη» του Φώσκολου η συνέντευξη του Κοκού Γλίξμπουργκ στον Παπαχελά. Απλώθηκε σε 12 συνέχειες στο «Βήμα», ορισμένες από τις οποίες ήταν πολυσέλιδες. Ο Alexis συνέγραψε βιβλίο-αγιογραφία, επειδή τα αφεντικά του Συγκροτήματος έχουν ανοίξει «δουλειές» με τον τέως.

◆ Εχυσε όλη τη χολή της η Γιάννα στη δημοσιογράφο της «Ρεπούμπλικα», έριξε τα καρφιά της σε ΠΑΣΟΚ και ΝΔ (τους έβγαλε όλους άχρηστους, εκτός από τον εαυτό της) και όταν τα είδε δημοσιευμένα, φόρεσε το σαρδώνια χαμόγελο της κομπλεξικής κυράτσας και τα διέψευσε, αφήνοντας τους άλλους να χτυπιούνται. Παλιά της τέχνη κόσκινο...

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Γνωρίζω πολύ καλά ότι ορισμένες από τις αποφάσεις που εφαρμόζουμε δεν είναι, για την ώρα, ευχάριστες. Είναι βέβαιο όμως ότι πρόκειται να αποδώσουν καρπούς για όλους. Κυρίως μάλιστα για εκείνους που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη.

Κώστας Καραμανλής

ΕΙΠΑΝ...ΕΓΡΑΨΑΝ...ΕΙΠΑΝ...

Το παιδί μίλησε στους 11 μήνες για τις υποκλοπές. Και τι είπε; Ανασχηματισμός!...

Νεόκοπος (Νέα)

Το οικονομικό επιτελείο μετά τον ανασχηματισμό θα έχει τη δυνατότητα να υλοποιήσει απρόσκοπτα το έργο του και τις πολιτικές που έχει προδιαγράψει. Σύμφωνα μάλιστα με πληροφορίες οι αρμοδιότητες του υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών και κυρίως του υπουργού Γιώργου Αλογοσκούφη θα εμπλουτιστούν με την ενεργότερη ανάμειξή του στο διάλογο για το ασφαλιστικό.

Ναυτεμπορική

Σχέδιο αποσταθεροποίησης της νέας παλαιστινιακής κυβέρνησης απεργάζονται οι ΗΠΑ και το Ισραήλ προκειμένου να αποτύχουν οι αξιωματούχοι της Χαμάς (νικήτριας στις πρόσφατες παλαιστινιακές εκλογές) στο κυβερνητικό έργο τους και να προκηρυχθούν νέες εκλογές. Πρόθεση των ΗΠΑ και του Ισραήλ είναι να απομονώσουν οικονομικά και πολιτικά την Παλαιστινιακή Αρχή, στερώντας την από χρήματα και διεθνείς επαφές, ώστε να καταρρεύσει. Με βάση αυτή τη θεωρία ο παλαιστινιακός λαός, που ψήφισε τη Χαμάς με την ελπίδα ότι οι συνθήκες ζωής του θα βελτιωθούν, θα απογοητευτεί τόσο από αυτήν που στις επόμενες εκλογές που θα διεξαχθούν, έπειτα από λίγους μήνες, θα επαναφέρει στην κυβέρνηση τη Φατάχ.

New York Times

Πάντως με συγκίνησε η δήλωση του κ. Καραμανλή ότι δεν έχει τις δυνάμεις στην παρούσα συγκυρία (με 1.000% κερδοφορία των Τραπεζών φέρ' ειπείν) να κάνει κάτι καλύτερο για τους φτωχοδιαβόλους αυτής της κακούργας κοινωνίας. Τους έταξε όμως μια καλύτερη τύχη στο μέλλον - άντε με το καλό και αυξήσεις στη Δευτέρα Παρουσία....

Ναυτίλος (Ελευθεροτυπία)

Το πράγμα (σ.σ. των τηλεφωνικών υποκλοπών) πήρε εκρηκτικές διαστάσεις, όταν αποκαλύφθηκε (το πώς, το γιατί, το από ποιους και με ποιες διαδικασίες, μάλλον δεν θα το μάθουμε στις αληθινές του διαστάσεις ποτέ – ας είμαστε ρεαλιστές...) πως μεταξύ των παρακολουθουμένων συγκαταλέγονταν όχι μόνον ο ίδιος ο πρωθυπουργός, αλλά και το σύνολο των παραγόντων της «εθνικής ασφάλειας» στο υπουργείο Αμυνας και Εξωτερικών. Και επειδή, όπως βασίμως μπορεί να υποθέσει κανείς, αν υπήρχαν οι εγγυήσεις πως το «κόλπο» θα έμενε κρυμμένο, το πιθανότερο είναι το σκάνδαλο να μην ερχόταν ποτέ στη δημοσιότητα, θα πρέπει να υποθέσουμε πως «τυχαία» γεγονότα που παρενεβλήθησαν (ας πούμε, μια αναπάντεχη αυτοκτονία και ό,τι «ίχνη» αυτή μπορούσε να αφήσει πίσω της) ανάγκασαν τους υπευθύνους (σε όλα τα επίπεδα...) να «βγουν» προς τα έξω πριν «τους βγάλουν» τυχόν αποκαλύψεις.

Καθημερινή

Επιστροφή στη χούντα

Συνεχίζονται οι «απαγωγές» εν μέση οδώ πολιτών που υποτίθεται ότι καλούνται να καταθέσουν ως μάρτυρες. Μετά τους Σ. Παντσιώτη και Γ. Ξύδα (έγινε και μια τρίτη προσπάθεια, αλλά η γυναίκα την οποία αφορούσε δεν άνοιξε το σπίτι της στους ασφαλίτες), σειρά είχε η Μαρία Καλαϊτζίδη, αδελφή του προφυλακισμένου Γιώργου Καλαϊτζίδη.

Η νεαρή γυναίκα επέστρεφε από επισκεπτήριο που είχε κάνει στον αδελφό της στον Κορυδαλλό, όταν στην Ομόνοια την περικύκλωσαν 5-6 ασφαλίτες, οι οποίοι μπροστά στα μάτια δεκάδων περαστικών τη συνέλαβαν και την οδήγησαν στη ΓΑΔΑ, όπου την ανέκριναν επί τετράωρο (οι ερωτήσεις αφορούσαν τη σχέση της με τον αναρχικό-αντιεξουσιαστικό χώρο) και στη συνέχεια την άφησαν ελεύθερη.

Πρόκειται για προφανώς παράνομη ενέργεια, γιατί η κλήση μαρτύρων γίνεται με τρόπο που καθορίζει η δικονομία (κλήση 24 ώρες πριν, η οποία αναφέρει την υπόθεση για την οποία ο πολίτης καλείται να καταθέσει ως μάρτυρας). Και βέβαια, δεν πρόκειται για αυθαιρεσία της Ασφάλειας, αλλά για αυθαιρεσία των δικαστικών αρχών, αφού η υπόθεση της ληστείας (ή μάλλον η συσχέτιση με παλιότερες ληστείες) έχει ανατεθεί στον πολυπράγμονα εισαγγελέα Διώτη, ο οποίος προΐσταται της προανάκρισης που ενεργεί η Ασφάλεια.

Οπως είχαμε γράψει και σε προηγούμενο φύλλο μας, πρόκειται για μια τακτική που μας γυρίζει στην εποχή της χούντας. Τότε που ο πολίτης ήταν έρμαιο των διωκτικών μηχανισμών, χωρίς να προστατεύεται από καμιά νομική εγγύηση. Το χειρότερο όλων είναι ότι στην κοινωνία μας απλώνεται ένας επικίνδυνος μιθρυδατισμός. Ολα αυτά τείνουμε να τα συνηθίσουμε και να μην αντιδρούμε. Και δεν αναφερόμαστε μόνο σε εκείνους που αισθάνονται αλληλέγγυοι στις αστυνομικοδικαστικές αυθαιρεσίες, αλλά και σε εκείνους που δεν συμφωνούν μ' αυτές, όμως δεν κάνουν τίποτα για να αντιδράσουν.

Σήμερα έχει μπει στο στόχαστρο ένας συγκεκριμένος πολιτικός χώρος, ο αναρχικός-αντιεξουσιαστικός. Πάνω του ασκούνται κυρίως οι νέες μέθοδοι, οι μέθοδοι χούντας. Αυτό, όμως, είναι το πρώτο βήμα, που θα το ακολουθήσει η γενίκευση σε όσους αντιστέκονται.

Η Ντόρα, ο Γιάννης και τ' άλλα παιδιά

Κάθε φορά που γίνεται ένας κυβερνητικός ανασχηματισμός η ίδια φιλολογία. Σελίδες επί σελίδων στις εφημερίδες με παραπολιτικά σχόλια και κουτσομπολιά, ώρες επί ωρών τα ίδια στις ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές. Μια διαδικασία ρουτίνας μετατρέπεται σε ύψιστη πολιτική πράξη. Λες και έχει καμιά ιδιαίτερη σημασία η τοποθέτηση του Πολύδωρα αντί του Βουλγαράκη στο υπουργείο μπάτσων και καταστολής ή η τοποθέτηση του υφυπουργού Νεράντζη στη θέση του υφυπουργού Σαλαγκούδη.

Δεξιά ο υπουργός Οικονομίας και αριστερά ο νεοτοποθετηθείς υφυπουργός Οικονομίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Στη σύγχρονη πολιτική μας ιστορία δεν θυμόμαστε περίπτωση που ένας ανασχηματισμός να σηματοδότησε αλλαγή πολιτικής. Διορθώσεις και συμπληρώσεις σε επιμέρους τομείς ναι, προσπάθεια να διεκπεραιωθούν συγκεκριμένες αποστολές ναι, αλλαγή πολιτικής ποτέ. Οι ανασχηματισμοί πάνω απ' όλα αντανακλούν εσωκομματικές ισορροπίες, ισορροπίες ανάμεσα στα διάφορα «λόμπι» που επηρεάζουν τις κυβερνήσεις και ψηφοθηρικές ανάγκες με την ικανοποίηση τοπικών και άλλων παρεμφερών κριτηρίων. Από την άποψη αυτή, οι αλλαγές που γίνονται σε μια κυβέρνηση δεν είναι χωρίς σημασία, όμως αυτή η σημασία δεν είναι πρωτεύουσα. Προσφέρεται περισσότερο για παραπολιτικό και λιγότερο για πολιτικό σχολιασμό.

Και ο πρώτος ανασχηματισμός του Καραμανλή, αναμενόμενος εδώ και μήνες, δεν ξέφυγε από την πεπατημένη των προηγούμενων. Ο δάμαλος προσπάθησε να ρυθμίσει τις εσωκομματικές ισορροπίες και ταυτόχρονα να εντυπωσιάσει επικοινωνιακά, καλλιεργώντας για την αφεντιά του την εικόνα του παντοδύναμου πρωθυπουργού, που σε κανένα δε δίνει λογαριασμό και κανένας δεν τολμά να τον αμφισβητήσει. Αυτόν τον τελευταίο σκοπό υπηρετεί η μη υφυπουργοποίηση της νέας γενιάς των νεοδημοκρατών πολιτικών, που το ίδιο το Μαξίμου εδώ και μήνες «διέρρεε» ότι θα προωθηθούν στην κυβέρνηση. Ε, όλα τα άλλα ήταν αναμενόμενα, κάτι έπρεπε να κάνει για να εντυπωσιάσει.

Ποιο ήταν το σημαντικότερο από πολιτική άποψη στοιχείο του ανασχηματισμού; Η καρατόμηση του Παναγιωτόπουλου, ο οποίος άλλωστε ήταν και ο μόνος που εξέφρασε δημόσια την πικρία του, διοχετεύοντας σε δημοσιογράφους ακόμα και τηλεφωνικούς διαλόγους του με τον Καραμανλή, στους οποίους έθαβε το Ρουσόπουλο, αλλά και μπηχτές για τον Αλογοσκούφη, μαζί με συγκαλυμμένους φόβους, ότι η ΝΔ μπορεί να διολισθήσει προς την πολιτική Μητσοτάκη, οπότε θα χάσει την κυβερνητική εξουσία.

Από τη μεριά του ο Παναγιωτόπουλος έχει δίκιο να εκφράζει πικρία, διότι δεν είπε όχι σε οτιδήποτε διατάχθηκε από το Μαξίμου να διεκπεραιώσει. Λίγο πριν τον ανασχηματίσει ο Καραμανλής, ο Παναγιωτόπουλος είχε εκφράσει δημόσια την άποψή του ότι θα έπρεπε να παραμείνει στο πόστο του, διότι ήταν αυτός που προώθησε μια σειρά κρίσιμες «μεταρρυθμίσεις», όπως ο νόμος για τις εργασιακές σχέσεις και το Ασφαλιστικό των τραπεζοϋπαλλήλων. Τον έφαγε, όμως, η πολυπραγμοσύνη του, το τουπέ που κράτησε έναντι του Αλογοσκούφη και το πολιτικό προφίλ του «κόκκινου Πάνου», που φρόντιζε να προβάλλει προς τα έξω. Ενα προφίλ που είναι καλό για την προσωπική του στρατηγική (το παιδί του λαού με τις κοινωνικές ευαισθησίες και την πίστη στις αρχές της παλιάς καλής λαϊκής δεξιάς), δεν ταιριάζει όμως στο στυγνό τεχνοκρατικό προφίλ των οικονομικών υπουργείων, που εκφράζεται από πολιτικούς σαν τον Αλογοσκούφη, τον Σιούφα, τον Παπαθανασίου, τον Δούκα, τον Φώλια.

Και ο Μάκαρος ο Γιακουμάτος; Αυτός που ξημεροβραδιάζεται στα «παράθυρα» και σκυλοβρίζεται με τους Πασόκους; Γιατί παρέμεινε; Ε, όλο και κάποιος πρέπει να μείνει, για να υποδέχεται τις καραβιές των απολυμένων στο υπουργείο και να τους παραμυθιάζει με παπαριές σε άπταιστη λαϊκή αργκό. Και για να μαγειρεύει ασύστολα τα στοιχεία της καταγεγραμμένης ανεργίας, παρέα με τον εξπέρ του είδους Γ. Βερναδάκη (διοικητή του ΟΑΕΔ).

Η τοποθέτηση του άχρωμου και άοσμου Τσιτουρίδη στη θέση του «αεικίνητου» και ιδιαίτερα φιλόδοξου Παναγιωτόπουλου, σε συνδυασμό με την κατάργηση του υφυπουργείου για τις Κοινωνικές Ασφαλίσεις δείχνει ότι το Ασφαλιστικό περνάει πια αποκλειστικά στα χέρια του Αλογοσκούφη. Ο Τσιτουρίδης τύποις θα ονομάζεται υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Ουσία θα είναι υφυπουργός Οικονομίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Ο ίδιος φρόντισε να το καταστήσει σαφές λίγες ώρες μετά την ορκωμοσία του, όταν προσήλθε ως προσκυνητής στο υπουργείο Οικονομίας για να συναντηθεί με τον πολιτικό του προϊστάμενο. Ακόμα και οι φωτογραφίες που στάλθηκαν στον Τύπο εκπέμπουν αυτή τη σημειολογία: ένας Αλογοσκούφης με χαμόγελο α'λα Μπιλ Κλίντον και δίπλα του ένας αμήχανος και εμφανώς τρακαρισμένος Τσιτουρίδης. Δυστυχώς δεν έχουμε χώρο για να δημοσιεύσουμε το σύνολο των δηλώσεών τους. Ξεκίνησε ο Αλογοσκούφης, που είπε τις καθιερωμένες σ' αυτές τις περιστάσεις μπούρδες, ακολούθησε ο Τσιτουρίδης που έριξε ένα πατόκορφο γλύψιμο στον Αλογοσκούφη με έμμεσες μπηχτές στον Παναγιωτόπουλο και έκλεισε με δεύτερη τοποθέτηση του Αλογοσκούφη, που αναφέρθηκε αποκλειστικά στο Ασφαλιστικό.

Κατά τα άλλα, δεν είχαμε καμιά ιδιαίτερη έκπληξη. Ο Βουλγαράκης πήγε στο Πολιτισμού, όπως ζήτησε, για να αναστηλώσει το τρωθέν πολιτικό του γόητρο και στη θέση του πήγε ο Πολύδωρας, που εισέπραξε την αμοιβή για την υπακοή και την ταπεινοφροσύνη που επέδειξε όταν τιμωρήθηκε με αποκλεισμό από την πρώτη κυβέρνηση. Η Ντόρα πήγε στο Εξωτερικών σε ικανοποίηση συμφωνίας που είχε εδώ και καιρό γίνει με την οικογένεια Μητσοτάκη και ο Μολυβιάτης πήγε στο σπιτάκι του, αρνούμενος να γίνει αυλοκόλακας του Κωστάκη (μπούχτισε τόσες δεκαετίες αυλοκόλακας και παρακοιμώμενος του θείου του). Ο Σπηλιωτόπουλος πήρε πόδι γιατί τα 'χε κάνει μπάχαλο και ήρθε σε σύγκρουση με τα ΜΜΕ και στη θέση του πήγε ο απόλυτα έμπιστος και «μιντιακότατος» Μεϊμαράκης. Ο Κακλαμάνης έβαλε πλώρη για δήμαρχος και στη θέση του στάλθηκε ο Αβραμόπουλος, για να τσουρουφλιστεί λίγο σ' ένα παραγωγικό υπουργείο, αντί να κάνει δημόσιες σχέσεις με έξοδα του ελληνικού δημοσίου.

Τι μας έμεινε; Το «κόλπο γκρόσο» του Καραμανλή. Η τοποθέτηση του Γιάννη Κεφαλογιάννη σε θέση ειδικού συμβούλου του πρωθυπουργού! Κανονικά εδώ θα έπρεπε να γελάσει κάθε πικραμένος, όμως το Μαξίμου ζήτησε να περάσει αυτή η αλλαγή στο ντούκου και τα ΜΜΕ του έκαναν τη χάρη. Ο Καραμανλής που έβαλε τους «βαρόνους» στο ψυγείο και αρνήθηκε να υπουργοποιήσει οποιονδήποτε απ' αυτούς, παίρνει τον Κεφαλογιάννη και τον βάζει σύμβουλό του. Σε τι να τον συμβουλέψει, ειδικά ο κυρ-Γιάννης; Μόνο ως κίνησηκαρφί στον Εβερτ θα μπορούσε να «διαβαστεί» αυτό το καλαμπούρι. Ομως ο «μπουλντόζας» δεν καταλαβαίνει από τέτοια. Θα εξακολουθήσει να συμπεριφέρεται ως ελεύθερος σκοπευτής, όμως δεν αποτελεί σοβαρή ανησυχία για τον Καραμανλή.

Και τώρα τί θα κάνουμε χωρίς ανασχηματισμολογία; Το δραματικό ερώτημα κυριαρχούσε στις συσκέψεις των επιτελείων των ΜΜΕ νωρίς το μεσημέρι της περασμένης Τρίτης, όταν ανακοινώθηκε επίσημα από το Μαξίμου ότι ο ανασχηματισμός είναι επιτέλους γεγονός. Η αμηχανία κράτησε για πολύ λίγο. Η απάντηση δόθηκε ύστερα από μια γρήγορη ματιά στα ονόματα των ανασχηματισθέντων (εισερχομένων και εξερχομένων): Η ανασχηματισμολογία πέθανε, ζήτω η εκλογολογία.

Η σχετική φιλολογία άρχισε το μεσημέρι της Τρίτης στα ραδιοφωνικά δελτία ειδήσεων και κορυφώθηκε το βράδυ στα τηλεοπτικά, στα οποία πήρε μέρος το βαρύ πυροβολικό της παραπολιτικής σχολιογραφίας: Πάμε για πρόωρες εκλογές. Γι' αυτό ο Καραμανλής έβαλε στην κυβέρνηση τα βαρέα όπλα της ΝΔ και άφησε εκτός τη νέα γενιά των υφυπουργήσιμων. Λάδι στη φωτιά της εκλογολογίας έριξαν και οι Πασόκοι, που με επικεφαλής τον ίδιο το Γιωργάκη έβγαλαν το συμπέρασμα ότι αυτή η κυβέρνηση αποτελεί το κύκνειο άσμα της ΝΔ. Τα σενάρια της δεξιάς παρένθεσης ζεστάθηκαν και πάλι.

Δεν αξίζει τον κόπο να πάρει κανείς στα σοβαρά αυτή τη φιλολογία. Αρκεί, για παράδειγμα, να βάλει ένα ερώτημα: αν ο Καραμανλής πήγαινε για εκλογές, γιατί να μη τους βάλει όλους στην κυβέρνηση, παλιούς και νέους, βαρέα και ελαφρά όπλα, ώστε να τους ξαμολύσει ανά τη χώρα για ρουσφέτια και δημαγωγία;

Το πρόβλημα δεν είναι το περιεχόμενο αυτής της φιλολογίας, αλλά αυτή καθαυτή η φιλολογία. Διότι λειτουργεί σαν ένας τεράστιος ιστός παραλλαγής, που κουκουλώνει τα πραγματικά προβλήματα των εργαζόμενων τάξεων και στρωμάτων. Γι' αυτό και δεν θα την παρακολουθήσουμε.

Ο ΣΕΒ προκαλεί και η ΓΣΕΕ... χτενίζεται

Με τις πάγιες προκλητικές αξιώσεις του εμφανίστηκε στην τρίτη συνάντηση για τη διαπραγμάτευση της νέας Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας ο ΣΕΒ. Και όμως, το Δελτίο Τύπου που εξέδωσε η ΓΣΕΕ αμέσως μετά ξεκινάει ως εξής: *«Κατ' αρχήν ξεκαθαρίστηκε και επιβεβαιώθηκε από όλα τα μέρη, ότι ο θεσμός των ελεύθερων διαπραγματεύσεων και των ΣΣΕ πρέπει να είναι απολύτως σεβαστός και ισχυρός».*

Στη συνέχεια, η ΓΣΕΕ ενημερώνει ότι *«οι εργοδότες επικαλούμενοι και πάλι την δύσκολη οικονομική συγκυρία παρέμειναν στις παλαιότερες θέσεις τους, διατήρησαν τις αρχικές τους επιφυλάξεις σε μια σειρά από θεσμικά αιτήματα και όσον αφορά το ύψος των αυξήσεων ο πρόεδρος του ΣΕΒ πρότεινε να κινείται κάτω του 3% (δηλαδή στα πλαίσια της κυβερνητικής πολιτικής λιτότητας που με επίκληση του χαμηλού Ευρωπαϊκού Πληθωρισμού 2,1% (όχι όμως του εθνικού) συν μέρος της παραγωγικότητας 0,7% σύνολο 2,8%!!».*

Στο τέλος έχουμε τους λεονταρισμούς του Πολυζωγόπουλου: *««Αυτή η πρόταση απορρίπτεται κατηγορηματικά γιατί είναι πολύ μακριά από τις ρεαλιστικές απαιτήσεις των εργαζόμενων για πραγματικές και ουσιαστικές αυξήσεις μισθών και ημερομισθίων. Για αυτό και συγκαλείται συνεδρίαση της Διοίκησης της ΓΣΕΕ την ΤΡΙΤΗ 21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2006, στην οποία θα προτείνουμε την προκήρυξη απεργιακών κινητοποιήσεων».* Πάμε, δηλαδή, για μία (άντε δύο) 24ωρες και μετά... υπογράφουμε.

■ Παλαιστίνη

Με πραξικόπημα επιχειρούν να ανατρέψουν το αποτέλεσμα των εκλογών

Δεν υπήρξε ούτε ένας διεθνής παρατηρητής των εκλογών στην Παλαιστίνη, ούτε ένας αναλυτής οποιουδήποτε διεθνούς ειδησεογραφικού πρακτορείου στον κόσμο που να αμφισβητήσει την εγκυρότητα των εκλογών της 25ης Γενάρη, που οδήγησαν στη συντριπτική νίκη της Χαμάς. Ακόμα κι ο πρώην πρόεδρος των ΗΠΑ Τζιμι Κάρτερ, που ήταν μεταξύ των διεθνών παρατηρητών, διαβεβαίωσε ότι η Χαμάς κέρδισε τίμια στις εκλογές. Κι όμως, απ' την πρώτη στιγμή που ανακοινώθηκαν τα αποτελέσματα (για να μην πούμε πριν ακόμα ξεκινήσουν οι εκλογές) μέχρι σήμερα που συνεδριάζει για πρώτη φορά η νέα παλαιστινιακή Βουλή, όλοι αυτοί που πίνουν νερό στο όνομα της «δημοκρατίας» ανά τον κόσμο έκαναν και κάνουν τα πάντα για να στραγγαλίσουν τη θέληση του παλαιστινιακού λαού, να ανατρέψουν στην πράξη τα αποτελέσματα των εκλογών με καθαρά πραξικοπηματικό τρόπο. Γιατί όλα τα γεγονότα που βλέπουμε να εκτυλίσσονται αυτές τις μέρες στην Παλαιστίνη δεν είναι τίποτ' άλλο παρά ένα πραξικόπημα, μόνο που αυτό δεν χρησιμοποιεί τα όπλα αλλά τους διεθνείς εκβιασμούς, τον οικονομικό στραγγαλισμό και το νομοθετικό όργιο αυτών που εγκαταλείπουν την εξουσία.

■ Από τους διεθνείς εκβιασμούς στο νομοθετικό πραξικόπημα

Δεν έφτανε λοιπόν που οι Αμερικάνοι με τους Ευρωπαίους απειλούσαν (πριν και μετά τις εκλογές) για σταμάτημα της διεθνούς οικονομικής βοήθειας στην Παλαιστινιακή Αρχή, σε περίπτωση σχηματισμού κυβέρνησης από τη Χαμάς, ούτε που εκπόνησαν σχέδια από κοινού με τους Σιωνιστές για ανατροπή της σε περίπτωση που σχηματιστεί (όπως αποκάλυψαν οι New York Times), ούτε οι απειλές των Σιωνιστών ότι θα μπλοκάρουν την παράδοση φόρων και τελωνειακών εσόδων που συλλέγει το Ισραήλ για λογαριασμό της Παλαιστινιακής Αρχής, ήρθε και ο πρόεδρος Αμπάς μαζί με το απερχόμενο κοινοβούλιο να ολοκληρώσουν το παζλ του βιασμού των ελεύθερων εκλογών. Το απερχόμενο κοινοβούλιο, στην τελευταία του συνεδρίαση που έγινε την περασμένη Δευτέρα, αποφάσισε να δώσει στον Αμπάς ένα δώρο. Να μπορεί να διορίσει ένα νέο εννιαμελές συνταγματικό δικαστήριο που θα έχει την εξουσία να επιλύει τις διαφορές που θα προκύψουν μεταξύ του Προέδρου (Μαχμούντ Αμπάς) και του κοινοβουλίου ή της κυβέρνησης που θα σχηματιστεί, με δικαίωμα βέτο σε οποιαδήποτε νομοθεσία επιχειρήσει να περάσει το νέο κοινοβούλιο.

Μ' αυτό τον τρόπο η νέα κυβέρνηση θα παίζει περισσότερο διακοσμητικό ρόλο, αφού ο Αμπάς θα μπορεί να μπλοκάρει κάθε απόφασή της που θα αντιτίθεται στην πολιτική του. Ετσι σκοπεύει είτε να αναγκάσει τη νέα κυβέρνηση να ευθυγραμμιστεί μαζί του, είτε να οδηγήσει τα πράγματα σε νέες εκλογές (αφού ο ίδιος δεν έχει τη δικαιοδοσία από τον παλαιστινιακό νόμο να διαλύσει το κοινοβούλιο), αν η Χαμάς δεν αντέξει στις πιέσεις. Αν δεν αποτελεί νομοθετικό πραξικόπημα το γεγονός ότι ένα κοινοβούλιο που θα έπρεπε να έχει ήδη διαλυθεί και αποτελείται από μέλη που έχουν μαυριστεί στις πρόσφατες εκλογές αποφάσισε να δέσει τα χέρια της νέας κυβέρνησης με τέτοιο τρόπο, τότε πώς αλλιώς θα μπορούσε να χαρακτηριστεί;

Ομως, το νέο κοινοβούλιο, θα μπορούσε να αντιτείνει κανείς, έχει τη δυνατότητα να ανατρέψει αυτό το νόμο. Αυτό όμως είναι στην πράξη ανέφικτο, καθώς θα απαιτούσε τα 2/3 των βουλευτών, δηλαδή 88 ψήφους. Ακόμα κι αν όλοι οι βουλευτές εκτός της Φατάχ ψηφίσουν την απόρριψη αυτού του νόμου, θα συγκέντρωναν 87 ψήφους, αφού η Φατάχ διαθέτει 45 ψήφους σε σύνολο 132, δηλαδή λιγότερους κατά έναν απ' όσους απαιτούνται. Αν μάλιστα λάβουμε υπόψη ότι 11 βουλευτές της Χαμάς βρίσκονται στις ισραηλινές φυλακές και δεν μπορούν να ψηφίσουν, τότε οδηγούμαστε στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει καμία περίπτωση να ανατραπεί αυτός ο νόμος. Δικαίως, λοιπόν, η Χαμάς χαρακτήρισε αυτή την απόφαση σαν «αναίμακτο πραξικόπημα» καταγγέλλοντας τον βιασμό της ελεύθερης θέλησης του παλαιστινιακού λαού.

■ Διαφθορά...

Οι βουλευτές που μαυρίστηκαν στις πρόσφατες εκλογές δε φρόντισαν, όμως, μόνο για τον Αμπάς, αλλά και για την πάρτη τους. Ετσι, ψήφισαν παχυλές συνταξιοδοτήσεις στους εαυτούς τους με ποσά της τάξης

των μερικών χιλιάδων δολαρίων το μήνα, τη στιγμή που ο παλαιστινιακός λαός πεινάει! Και για να αποφύγουν τον κίνδυνο να αποκαλυφθούν τα λαμόγια που εδράζονταν στις ζεστές θεσούλες της Παλαιστινιακής Αρχής, το απερχόμενο κοινοβούλιο όρισε στέλεχος της Φατάχ στη θέση του επικεφαλής της έρευνας για τη διαφθορά καθώς και άλλα δύο στελέχη της Φατάχ σε θέσεις κλειδιά της παλαιστινιακής διοίκησης. Την ίδια στιγμή, όπως καταγγέλλει το «Παλαιστινιακό Κέντρο Ενημέρωσης» (το ειδησεογραφικό πρακτορείο που πρόσκειται στη Χαμάς), ο μηχανισμός της Παλαιστινιακής Αρχής έχει ξεκινήσει από την περασμένη Τρίτη την καταστροφή όλων των εγγράφων και των δεδομένων που αποδεικνύουν τις λαμογιές του, καίγοντας όλα τα έγγραφα σε ερημική τοποθεσία.

■ ...και έλεγχος της ενημέρωσης

Σαν επιστέγασμα των παραπάνω ήρθε το προεδρικό διάταγμα απ' τον Αμπάς για το πέρασμα του αποκλειστικού ελέγχου όλων των μέσων ενημέρωσης της Παλαιστινιακής Αρχής στον ίδιο. Μέχρι σήμερα, το ραδιόφωνο, η τηλεόραση και τα ηλεκτρονικά ΜΜΕ της Παλαιστινιακής Αρχής στο διαδίκτυο ανήκαν στη δικαιοδοσία του υπουργείου Πληροφοριών. Αυτό ανατράπηκε την περασμένη Δευτέρα, με αποτέλεσμα ο Αμπάς να ελέγχει όλα τα ΜΜΕ της Παλαιστινιακής Αρχής, αφήνοντας στον υπουργό Πληροφοριών μόνο την... καρέκλα.

■ Η απάντηση της Χαμάς

Σ' αυτό το όργιο των εκβιασμών και των πραξικοπηματικών νομοθετημάτων, η Χαμάς απάντησε με μετριοπάθεια. Δεν κατέβασε το λαό στους δρόμους. Αντίθετα, ξεκίνησε να μαζεύει τα όπλα από μαχητές της στη βόρεια Λωρίδα της Γάζας, όπως ανέφερε το «Παλαιστινιακό Κέντρο Ενημέρωσης» την περασμένη Τρίτη, είδηση που δεν έχουμε λόγο να αμφισβητήσουμε, καθώς, όπως είπαμε, πρόσκειται στη Χαμάς. Από κει και πέρα, όμως, η Χαμάς δεν έκανε πίσω απ' τις αρχικές της δεσμεύσεις. Ο ηγέτης της Χαλέντ Μασάλ διαμήνυσε από το Σουδάν, όπου βρισκόταν για επίσκεψη, ότι η οργάνωση θα σταματήσει τον ένοπλο αγώνα μόνο αν οι Σιωνιστές αναγνωρίσουν τα δίκαια του παλαιστινιακού λαού και αποσυρθούν από όλα τα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη, ενώ απέκλεισε την περίπτωση να αναγνωρίσει η οργάνωσή του το Ισραήλ καθώς και τον οδικό χάρτη (που δε δεσμεύει κανέναν, όπως υποστήριξε), καταλήγοντας ότι η αντίσταση εξακολουθεί να αποτελεί στρατηγικό στόχο της Χαμάς.

Ετσι, δεν φαίνεται να αποδίδουν οι πιέσεις του Αμπάς, που επικεντρώνονται στην απαίτηση για αποδοχή όλων των συμφωνιών που έχει υπογράψει η Παλαιστινιακή Αρχή με το Ισραήλ, και ενδεχομένως να αποτελέσει αιτία για το ξέσπασμα σοβαρής πολιτικής κρίσης στη χώρα.

Βρετανικός φασισμός

Στα τρία σχεδόν χρόνια της αμερικανοβρετανικής κατοχής στο Ιράκ, οι Βρετανοί καυχιούνται συνεχώς για τη «δημοκρατικότητά» τους έναντι των Αμερικάνων. Ομως, το πρόσφατο βίντεο με τον άγριο ξυλοδαρμό των άνεργων διαδηλωτών που απαιτούσαν δουλειά, στις 10 Γενάρη στην πόλη Αμάρα του βόρειου Ιράκ, και τις σαδιστικές περιγραφές του βρετανού εικονολήπτη, ξεσκέπασαν για μια ακόμα φορά αυτή την απάτη.

Λέμε για μια ακόμα φορά, γιατί δεν είναι η πρώτη φορά που οι Βρετανοί στρατιώτες αποδεικνύεται ότι δρουν κατά τα... αμερικάνικα πρότυπα. Αρκεί να θυμηθεί κανείς το σάλο που είχε ξεσπάσει το Μάη του 2004, όταν η βρετανική «Ντέιλι Μίρορ» δημοσίευε σειρά φωτογραφιών με εξευτελισμούς Ιρακινών κρατουμένων από Βρετανούς στρατιώτες κατά τα πρότυπα του Αμπού Γκράιμπ.

Βέβαια, η βρετανική κυβέρνηση έσπευσε ξανά να «καταγγείλει» το γεγονός προσπαθώντας να πείσει ότι πρόκειται για εξαιρέσεις που δεν χαρακτηρίζουν τον βρετανικό στρατό. Γι' αυτό και έσπευσε να συλλάβει τον εικονολήπτη και ορισμένους στρατιώτες που έδειξαν... υπερβάλλοντα, ζήλο για να κατασιγάσει τη λαϊκή αγανάκτηση στη Βασόρα, που είχε σαν αποτέλεσμα ακόμα και οι τοπικές ιρακινές αρχές να διακόψουν τις σχέσεις τους με τη βρετανική διοίκηση.

Ομως, τη λαϊκή οργή δε μπόρεσαν να τη σταματήσουν καθώς πάνω από 1000 διαδηλωτές – πολλοί απ' τους οποίους οπαδοί του ριζοσπάστη σιίτη κληρικού, Μοκτάντα Αλ-Σαντρ, που στο παρελθόν είχε αντιταχθεί σθεναρά στην αμερικανοβρετανική κατοχή – έκαψαν βρετανικές σημαίες έξω απ' το βρετανικό προξενείο της Βασόρας και απαίτησαν την τιμωρία των υπευθύνων. Μέχρι και ο διοικητής της ιρακινής αστυνομίας στην πόλη αποφάσισε να σταματήσει τις κοινές περιπολίες των ιρακινών μπάτσων με τους βρετανούς στρατιώτες σε ένδειξη διαμαρτυρίας για το γεγονός!

Με τέτοια γεγονότα, πώς είναι δυνατόν να στεριώσει η κατοχή στο Ιράκ ακόμα και με τη νέα κυβέρνηση που προέκυψε από τις γενικές εκλογές της 15ης Δεκέμβρη του περασμένου χρόνου; Μια κυβέρνηση που αναμένεται να έχει τον ίδιο πρωθυπουργό με την προηγούμενη (τον Τζαφάρι) και δεν θα είναι τίποτ' άλλο από ένα πιόνι της κατοχής στη χώρα.

Ανακήρυξαν ισλαμικό κράτος το Βαζιριστάν

Η είδηση προέρχεται από το περιοδικό «Asia Times» (8/2/06) και αναδημοσιεύτηκε από την εφημερίδα «Express India» (12/2/06) και από άλλα ασιατικά έντυπα. Η είδηση αυτή, που υπό άλλες συνθήκες θα περνούσε απαρατήρητη, είναι ιδιαίτερα σημαντική καθώς και το ρεπορτάζ που τη συνοδεύει, γιατί συνδέεται άμεσα με το δεύτερο μεγάλο μέτωπο του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας», ενόψει της ενίσχυσης των ναατοϊκών δυνάμεων στο Αφγανιστάν και την ανάπτυξή τους στις εμπόλεμες ζώνες για να βοηθήσουν τους Αμερικάνους στην άκαρπη μέχρι τώρα προσπάθειά τους εξόντωσης των ισλαμιστών μαχητών.

Σύμφωνα με το ρεπορτάζ του «Asia Times», οι Ταλιμπάν, έχοντας ουσιαστικά θέσει υπό τον έλεγχό τους ολόκληρο το βόρειο Βαζιριστάν, που συνορεύει με το Αφγανιστάν, έχουν αποκτήσει μια σημαντική βάση από την οποία θα διεξάγουν την αντίστασή τους εναντίον των αμερικάνικων και των συμμαχικών τους δυνάμεων στο Αφγανιστάν.

Το βόρειο Βαζιριστάν, όπου ζουν φυλές των Παστούν, όπως και άλλες παραμεθόριες περιοχές, απολάμβανε πάντα σημαντική ανεξαρτησία από την κεντρική εξουσία, και όταν η κυβέρνηση του στρατηγού Μουσάραφ, κατ' εντολή του Λευκού Οίκου και σε στενή συνεργασία με τον αμερικάνικο στρατό, ξεκίνησε έναν ακήρυχτο πόλεμο εναντίον των τοπικών πολέμαρχων και των ισλαμιστών μαχητών που είχαν καταφύγει εκεί μετά την πτώση του καθεστώτος των Ταλιμπάν συνάντησε σφοδρή αντίσταση και αναγκάστηκε να υποχωρήσει. Για να κρατήσουν μακριά τον πακιστανικό στρατό από το Βαζιριστάν, οι Ταλιμπάν και οι σύμμαχοί τους βάζουν βόμβες κατά μήκος των δρόμων που χρησιμοποιεί, με αποτέλεσμα να ανατινάζονται κάθε μέρα 1 – 2 στρατιωτικά οχήματα. Με δυο λόγια, η εξουσία του εκπροσώπου της πακιστανικής κυβέρνησης περιορίζεται στα κεντρικά γραφεία της διοίκησης. Οπουδήποτε αλλού κάνουν κουμάντο οι Ταλιμπάν.

Πρόσφατα οι Ταλιμπάν, σύμφωνα με το ρεπορτάζ του «Asia Times», αφού εκκαθάρισαν βίαια την περιοχή από τις εγκληματικές συμμορίες, ανακοίνωσαν την ίδρυση «ισλαμικού κράτους» στο Βαζιριστάν (βόρειο και νότιο) και δήλωσαν ότι το βόρειο Βαζιριστάν βρίσκεται υπό την εξουσία τους.

Τα γεγονότα αυτά επιβεβαιώνονται από μια βιντεοταινία που έφτασε στα χέρια του περιοδικού, στην οποία φαίνεται καθαρά ο έλεγχος του βόρειου Βαζιριστάν από τους Ταλιμπάν. Η ταινία, μεταξύ άλλων, δείχνει την τελετή ανακήρυξης του «ισλαμικού κράτους» στο Βαζιριστάν, μεγάλα στρατόπεδα όπου εκπαιδεύονται χιλιάδες νέοι, προετοιμασία και εκτέλεση επίθεσης σε αμερικάνικη στρατιωτική βάση στην επαρχία Κοστ του Αφγανιστάν και δημόσιες εκτελέσεις μελών εγκληματικών συμμοριών, που λυμαίνονταν την περιοχή.

Κλείνοντας, το ρεπορτάζ καταλήγει στις εξής εκτιμήσεις:

«Οι Ταλιμπάν έχουν αποκτήσει τόσο μεγάλη δύναμη στο βόρειο Βαζιριστάν, ώστε ο πακιστανικός στρατός αναγκάστηκε να υποχωρήσει. Τώρα έχει γίνει ένα κίνημα με μεγάλη απήχηση και έχει την πλήρη υποστήριξη των τοπικών φυλών.

Οι Ταλιμπάν έχουν προσελκύσει χιλιάδες στρατιώτες από παντού, συμπεριλαμβανομένων Αράβων, Τσετσένων, Πακιστανών, Αφγανών, Ουζμπέκων και ντόπιων. Το βόρειο Βαζιριστάν είναι τώρα το «ισλαμικό κράτος» τους και η βάση από την οποία θα εξαπολύσουν τη θερινή επίθεση στο Αφγανιστάν.

Οι Ταλιμπάν έχουν ήδη προειδοποιήσει όλους τους κυβερνήτες στο νότιο και νοτιοανατολικό Αφγανιστάν να μην κινητοποιήσουν δυνάμεις για τον εντοπισμό τους, διαφορετικά θα βρεθούν αντιμέτωποι με τη μουσική των επιθέσεων αυτοκτονίας.

Τοπικοί διοικητές των Ταλιμπάν, όπως ο Μουλάς Ντανταλά, έχουν ήδη ξεκινήσει να προετοιμάζουν τις αφγανικές φυλές στην περιοχή των Παστούν στο Αφγανιστάν για την επίθεση».

Με τη ματιά του «Observer» (5/2/06)

«Το νέο Αφγανιστάν είναι μύθος. Είναι καιρός να φύγω και να βρω μια δουλειά στο εξωτερικό» (παραθέτουμε εκτενή αποσπάσματα από το άρθρο)

...Εξω από τις σιδερένιες πύλες της ιρανικής πρεσβείας, φορώντας μάλλινους σκούφους και κάπες μέχρι τους αστραγάλους για να αντιμετωπίσουν το χιονόνερο, εκατοντάδες Αφγανοί απλώνουν τις κουβέρτες και γονατίζουν προς τη Μέκκα. Σε κάθε υπόκλιση οι μύτες τους ακουμπούν το γκρίζο μέγμα από λάσπη, χιόνι και ακαθαρσίες των υπόνομων, που καλύπτει τα πεζοδρόμια και τους δρόμους της Καμπούλ. Προσεύχονται να βρουν μια νέα ζωή κάπου αλλού και τροφή για τις οικογένειές τους που λιμοκτονούν καθώς περιμένουν στην ουρά από τα ξημερώματα για να φύγουν από το Αφγανιστάν.

«Μακάρι να μην είχα επιστρέψει ποτέ στην πατρίδα από το Ιράν μετά την πτώση των Ταλιμπάν. Η ζωή μου εκεί ήταν καλύτερη, είχα τουλάχιστον περιστασιακή δουλειά, γι αυτό επιστρέφω». Ο Ζαχίρ Μοχάμαντ περιμέ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 17

«Στην κοιλάδα του θανάτου»

Με έντονο σκεπτικισμό και έκδηλη ανησυχία, υψηλόβαθμοι στρατιωτικοί αξιωματούχοι και μεγάλη μερίδα των ΜΜΕ υποδέχτηκαν την αποστολή των πρώτων 150 βρετανών κομάντο από την επιπλέον δύναμη των 3.300 αντρών που πρόκειται να στείλει μέχρι τον ερχόμενο Μάη η βρετανική κυβέρνηση στο Αφγανιστάν. Αιτία όχι μόνο η μεγάλη αύξηση των επιθέσεων από τους Ταλιμπάν τους τελευταίους μήνες, αλλά και το ότι το μεγαλύτερο μέρος της δύναμης αυτής θα αναπτυχθεί στην επαρχία Χέλμαντ, από τα ισχυρότερα προπύργια της αντίστασης των ισλαμιστών μαχητών, όπου μόνο τους τελευταίους μήνες έχουν σκοτωθεί περίπου 100 αμερικάνοι και αφγανοί στρατιώτες, όσοι δηλαδή βρετανοί στρατιώτες έχουν χάσει συνολικά τη ζωή τους στον πόλεμο του Ιράκ.

Η ανησυχία και ο φόβος για τους κινδύνους που απειλούν τη βρετανική στρατιωτική δύναμη στην επαρχία Χέλμαντ αποτυπώνονται πολύ παραστατικά στους τίτλους δύο σχετικών άρθρων του «Independent» (13/2/06). Το ένα τιτλοφορείται «Στην κοιλάδα του θανάτου» και το δεύτερο «Η επαρχία όπου οι Ταλιμπάν δεν νικήθηκαν ποτέ».

Στο τελευταίο, μεταξύ άλλων, επισημαίνεται: «Οι Ταλιμπάν στην πραγματικότητα δεν νικήθηκαν ποτέ στην επαρχία Χέλμαντ. Ενώ ο υπόλοιπος κόσμος γιόρταζε το τέλος των Ταλιμπάν μετά την πτώση της Κανταχάρ το 2001, οι Ταλιμπάν είχαν ακόμη υπό τον έλεγχό τους το μεγαλύτερο μέρος της επαρχίας Χέλμαντ. Εκεί βρήκε καταφύγιο ο ηγέτης των Ταλιμπάν, ο Μουλάς Μοχάμεντ Ομάρ, μετά την πτώση της Κανταχάρ και από κει πιστεύεται ότι διέφυγε με μοτοσικλέτα στις αρχές του 2002...

Την περασμένη χρονιά, η Χέλμαντ υπήρξε από τα βασικά κέντρα της εξέγερσης των Ταλιμπάν. Αν και μόνο τώρα προσελκύει την προσοχή του έξω κόσμου, η εξέγερση των Ταλιμπάν μαίνεται στη Χέλμαντ από τη νίκη των αμερικάνικων δυνάμεων στο Αφγανιστάν το 2001. Πολύ νωρίς, το 2002, επιχείρησαν να δολοφονήσουν τον αφγανό διοικητή της Υπηρεσίας Πληροφοριών στην επαρχία και το Μάρτιο του 2003 επιτέθηκαν και σκότωσαν δύο αμερικάνους στρατιώτες των ειδικών δυνάμεων. Ομως την περασμένη χρονιά, η εξέγερση αναπτύχθηκε γρήγορα σε ένταση με την εισαγωγή μεθόδων από το Ιράκ. Σημειώθηκε κύμα επιθέσεων αυτοκτονίας, αποκεφαλισμοί και επιθέσεις σε μαλακούς στόχους, όπου προηγούμενα οι Ταλιμπάν προτιμούσαν τις κατά μέτωπο επιθέσεις σε αμερικάνικους και αφγανικούς στόχους.

Ο λόγος για τον οποίο οι αμερικάνικες δυνάμεις δεν μπόρεσαν να καταφέρουν ένα αποφασιστικό πλήγμα στους Ταλιμπάν στη Χέλμαντ είναι ένας συνδυασμός της φύσης της περιοχής και της αποτυχίας της υποστηριζόμενης από τις ΗΠΑ κυβέρνησης του Χαμίντ Καρζάι να κάνει περισσότερα για την ανοικοδόμησή της. Οι περισσότερες Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις δεν τολμούν να πάνε στην επικίνδυνη αυτή επαρχία.

Σε αντίθεση με την επαρχία Κουνάρ στην ανατολή, ένα άλλο σημαντικό κέντρο της εξέγερσης, η Χέλμαντ δεν έχει βραχώδη μέρη και είναι αδύνατο να φυλαχτούν τα ορεινά σύνορα με το Πακιστάν. Το μεγαλύτερο μέρος των συνόρων είναι επίπεδη και μονότονη έρημος.

Οι έμποροι ναρκωτικών τα διέσχιζαν πάντα ελεύθερα, πληρώνοντας τους αφγανούς και πακιστανούς συνοριοφύλακες για να κάνουν τα στραβά μάτια. Και στις δύο πλευρές των συνόρων ζουν φυλές των Παστούν.

Η επαρχία Χέλμαντ έχει τη μεγαλύτερη παραγωγή ακατέργαστου οπίου στον κόσμο. Αλλη παραγωγή δεν υπάρχει. Πριν από τη Σοβιετική επέμβαση, η Χέλμαντ ήταν μια πλούσια αγροτική περιφέρεια. Ομως στη διάρκεια του πολέμου κατά των Σοβιετικών, τα αρδευτικά συστήματα καταστράφηκαν και σήμερα η καλλιέργεια παπαρούνας είναι η μοναδική βιώσιμη καλλιέργεια».

Υπενθυμίζουμε ότι η ναατοϊκή δύναμη στο Αφγανιστάν, η οποία τώρα είναι 9.200 άντρες, θα αυξηθεί και θα φτάσει περίπου στους 15.000 μέσα στους επόμενους μήνες. Σημαντικό μέρος αυτής της δύναμης θα αναπτυχθεί στις θερμές ζώνες του νότιου και ανατολικού Αφγανιστάν για να ενισχύσει τους Αμερικάνους, οι οποίοι θέλουν να αποσύρουν 3.000 από τη δύναμη των 20.000 στρατιωτών που υπηρετούν στο Αφγανιστάν. Αν και κατά πόσο θα τα καταφέρουν είναι ζητούμενο, καθώς όλα δείχνουν ότι τους περιμένει ένα πολύ θερμό καλοκαίρι.

■ **Υεμένη**

Ανθρωποκυνηγητό και επικήρυξη των «τρομοκρατών»

Ακαρπο παραμένει μέχρι στιγμής το άγριο ανθρωποκυνηγητό που έχουν εξαπολύσει οι δυνάμεις καταστολής της Υεμένης, σε συνεργασία με τις ΗΠΑ, για τη σύλληψη των 23 «επικίνδυνων τρομοκρατών» που δραπέτευσαν στις 3 Φεβρουαρίου, μέσω ενός τούνελ 150 μέτρων, από τη φυλακή που βρίσκεται στα κεντρικά γραφεία της Υπηρεσίας Πληροφοριών του στρατού στο κέντρο της πρωτεύουσας Σανά.

Η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι προσφέρει αμοιβή 27.800 δολαρίων σε όποιον δώσει πληροφορίες που θα οδηγήσουν στη σύλληψη των φυγάδων, ενώ οι έρευνες συνεχίζονται εντατικά σ' όλη τη χώρα. Στις έρευνες συμμετέχουν και αμερικάνικα πολεμικά πλοία, που περιπολούν στις ακτές της Υεμένης.

Παράλληλα, έχουν συλληφθεί και ανακρίνονται 105 άνθρωποι, οι περισσότεροι από τους οποίους είναι συγγενείς και φίλοι των φυγάδων. Ανάμεσά τους είναι και 7 άτομα από το προσωπικό ασφάλειας της φυλακής, που θεωρούνται ύποπτοι για την παροχή πληροφοριών και εργαλείων στους δραπέτες. Σύμφωνα με το «Associated Press», υψηλόβαθμος αξιωματούχος της Ασφάλειας της Υεμένης αποκάλυψε ότι οι Αμερικάνοι ζήτησαν να ανακρίνουν τους συλληφθέντες, αλλά το αίτημά τους δεν έγινε δεκτό.

Η απόδραση των 23 ισλαμιστών μαχητών έχει εξοργίσει το Λευκό Οίκο, γιατί ανάμεσά τους βρίσκονται δύο από τους θεωρούμενους «πολύ επικίνδυνους τρομοκράτες». Ο Τζαμάλ αλ – Μπανταόυι, που είχε καταδικαστεί σε φυλάκιση 15 χρόνων, με την κατηγορία ότι σχεδίασε και οργάνωσε την επίθεση στο αμερικάνικο αντιτορπιλικό USS Cole τον Οκτώβριο του 2000, κατά την οποία σκοτώθηκαν 17 αμερικάνοι στρατιώτες. Και ο Φαουάζ Γιαχία αλ – Ραμπί, που είχε καταδικαστεί σε θάνατο για συμμετοχή στην επίθεση το 2002 στο γαλλικό τάνκερ Λίμπουργκ.

■ **Κολομβία**

Κάλυπταν τις δολοφονίες

«Οι δυνάμεις ασφάλειας της Κολομβίας σκότωναν πολίτες και κάλυπταν τις δολοφονίες ντύνοντας τα πτώματα σαν μαρξιστές αντάρτες», σύμφωνα με μαρτυρίες που περιέχονται στην ετήσια έκθεση του ΟΗΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα, που δόθηκε στη δημοσιότητα στις 14 Φλεβάρη. Οι αρμόδιοι ερευνητές του ΟΗΕ επισημαίνουν ότι την περασμένη χρονιά σημειώθηκε αύξηση των καταγγελιών για εκτελέσεις, οι οποίες αποδίδονται στο στρατό και στην αστυνομία. Συχνά οι αξιωματικοί παρουσίαζαν τις δολοφονίες ως θανάτους ανταρτών κατά τη διάρκεια μάχης. «Εχουν καταγραφεί περιπτώσεις –αναφέρει η έκθεση- που ίδιοι οι διοικητές παραδέχτηκαν ότι έντυναν τα θύματα με στολές ανταρτών για να συγκαλύψουν τις δολοφονίες».

Καταχνιά

Εργοστάσια κλείνουν το ένα μετά το άλλο. Εκατοντάδες εργάτες και εργαζόμενοι ρίχνονται στην απελπισία της ανεργίας.

Η εισοδηματική πολιτική στο δημόσιο και τις συντάξεις «κατοχυρώθηκε» στο 3%. Ο ΣΕΒ προτείνει και για τον ιδιωτικό τομέα 2,8%.

Οι τραπεζίτες θέλουν την κατάργηση της κλαδικής συλλογικής σύμβασης στις τράπεζες και ο ΣΕΒ ζητά την καθιέρωση εργασιακού μεσαίωνα σε μια σειρά νομούς και κλάδους που πλήττονται από την ανεργία.

Ο Αλογοσκούφης τάζει κίνητρα για την επέκταση της ιδιωτικής ασφάλισης, συνεχίζει την κινδυνολογία για το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα και ετοιμάζει το διάλογο για τις μεγάλες ανατροπές, που θα γίνουν -όπως λένε- από την επόμενη κυβέρνηση.

Η κρατική καταστολή γνωρίζει νέα έξαρση, στρεφόμενη κύρια ενάντια σε ένα μειοψηφικό πολιτικό χώρο, στο πετσί του οποίου εφαρμόζει μεθόδους που θυμίζουν τη χούντα. Μεθόδους που θα τις βρει μπροστά της ολόκληρη η εργαζόμενη κοινωνία και η νεολαία της, σε κάθε αγωνιστικό σκίρτημα, σε κάθε λοξοπάτημα από τα ελώδη μονοπάτια της αστικής νομιμότητας.

Κι ενώ ο βίος των εργαζόμενων, των ανέργων, των συνταξιούχων, των φτωχών αγροτών έχει γίνει αβίωτος, στην επικαιρότητα κυριαρχούν πότε η Μπουρμπούλια με τον Κεχαγιόγλου και τον Γιοσάκη, πότε οι ελεγχόμενες αποκαλύψεις για το δίκτυο των τηλεφωνικών παρακολουθήσεων και πότε ο ανασχηματισμός.

Ενα πέπλο καλύπτει τα πραγματικά προβλήματα των ανθρώπων της δουλειάς. Ενας παραμορφωτικός καθρέπτης μετατρέπει το ασήμαντο σε σημαντικό και αντίστροφα. Μια καταχνιά πλακώνει το κοινωνικό πεδίο, που χαρακτηρίζεται από ακινησία, παράλυση, αφασία.

Λέμε πολλές φορές πως αυτή η σιωπή θυμίζει την ηρεμία πριν από τη θύελλα. Μόνο που αυτή η ηρεμία κρατάει πολύ καιρό τώρα και οι πρώτοι άνεμοι ακόμα δεν έχουν φυσήξει. Γι' αυτό και δεν έχει νόημα να αναφερόμαστε στην αισιοδοξία για το μέλλον. Γιατί συχνά αυτή η αισιοδοξία γίνεται άλλοθι για την αδράνεια στο παρόν.

Δράση σε συνθήκες κοινωνικού κενού; Γιατί όμως κοινωνικό κενό; Η απουσία κινήματος δεν σημαίνει κοινωνικό κενό. Η εργατική τάξη, η εργαζόμενη κοινωνία είναι πάντα εδώ, δεν μετανάστευσε. Χρέος μας είναι να είμαστε πάντα δίπλα της, να διαλεγόμαστε μαζί της, να την ενημερώνουμε, να φωτίζουμε τις αθέατες πλευρές της επικαιρότητας, να εστιάζουμε στο κύριο, να αποκαλύπτουμε, να αντιμαχόμαστε ιδεολογικά και πολιτικά τον κυρίαρχο λόγο σε όλες του τις πτυχές.

Τα κινήματα του αύριο προετοιμάζονται (και) με τη συστηματική δουλειά του σήμερα. Δουλειά γειωμένη κοινωνικά, εδραζόμενη στην πραγματικότητα και όχι σε ονειρώξεις. Δουλειά που θα ανοίγει ρήγματα, θα ευαισθητοποιεί, θα δείχνει το δρόμο στα πιο πρωτοπόρα στοιχεία της εργατικής τάξης για την οικοδόμηση μιας νέας συλλογικότητας. Αυτή είναι μια δουλειά προοπτικής και ταυτόχρονα μεγάλου όγκου, που μας χρειάζεται όλους και όλες.

— Ο κύριος να περάσει έξω, δεν έχει καμιά δουλειά εδώ. (Ο Μάκαρος παίρνει τη ρεβάνς από τον Πανάρα)

■ Σκουπίδια

Σύμφωνα με το νόμο, η Vodafone, αμέσως μόλις (υποτίθεται ότι) εντόπισε το λογισμικό-κοριό στο σύστημά της, όφειλε να ενημερώσει την Αρχή Διασφάλισης Απορρήτου Επικοινωνιών (ΑΔΑΕ). Σύμφωνα με το σενάριο που έχει δημοσιοποιηθεί, με καθυστέρηση 11 μηνών, ο Κορωνιάς δεν ενημέρωσε την ΑΔΑΕ αλλά απευθύνθηκε στο Μαξίμου και ενημέρωσε τον Αγγέλου (τον άνθρωπο που χειρίζεται τα πάντα για λογαριασμό του Καραμανλή). Οταν ρωτήθηκε σχετικά, ο Κορωνιάς απάντησε ότι δεν ενημέρωσε την ΑΔΑΕ, γιατί αυτό του είπε να πράξει η κυβέρνηση. Δηλαδή, η κυβέρνηση του ζήτησε να παρανομήσει! Και όχι μόνο η κυβέρνηση, αλλά και η Δικαιοσύνη (ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Δ. Λινός και ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Δ. Παπαγγελόπουλος). Η επιχειρηματολογία ότι η υπόθεση κρίθηκε υπόθεση εθνικής ασφάλειας δεν αντέχει σε κριτική. Διότι, στο «κόλπο» της εθνικής ασφάλειας θα μπορούσε να μπει και η ΑΔΑΕ (ή μήπως η ΑΔΑΕ δεν θεωρείται… εθνικά επαρκής, εν αντιθέσει -ας πούμε- με τον ιδιώτη Κορωνιά;).

Βλέποντας το θέμα αυστηρά νομικά, ο Κορωνιάς θα έπρεπε ήδη να είναι κατηγορούμενος (ενδεχομένως και προφυλακισμένος), όσα κυβερνητικά στελέχη ενεπλάκησαν, του Καραμανλή συμπεριλαμβανόμενου, θα έπρεπε να είχαν κατηγορηθεί (τουλάχιστον) για ηθική αυτουργία στις πράξεις του Κορωνιά και οι δικαστικοί που ενεπλάκησαν στην υπόθεση θα έπρεπε να ήταν κατηγορούμενοι (τουλάχιστον) για παράβαση καθήκοντος.

Κρίνοντας πολιτικά (γιατί, βέβαια, η αυστηρή νομική προσέγγιση ακούγεται περίπου σαν ανέκδοτο), μπορούμε να βγάλουμε δυο σίγουρα συμπεράσματα. **Πρώτο**, ότι η Δικαιοσύνη δεν είναι ανεξάρτητη εξουσία, όπως διατείνονται οι πάντες και πρώτοι οι άνθρωποι που τη στελεχώνουν, αλλά θεραπαινίδα της πολιτικής εξουσίας. **Δεύτερο**, ότι οι διάφορες «ανεξάρτητες Αρχές» είναι για τα μπάζα. Είναι μηχανισμοί βιτρίνας για να παραμυθιάζουν το λαουτζίκο. Είναι το αποσμητικό στην τουαλέτα του συστήματος, για να παραφράσουμε τον μακαρίτη Αθ. Κανελλόπουλο. Οταν, λοιπόν, ακούτε για «θεσμική θωράκιση» και «ανεξάρτητες Αρχές», μπορείτε να χαμογελάτε ειρωνικά και να στολίζετε αναλόγως όσους υποστηρίζουν αυτές τις παπαριές (κυβέρνηση, αντιπολίτευση, διανοούμενους, opinion makers κ.λπ.).

■ Καραγκιοζιλίκια…

Η Αρχή Διασφάλισης Απορρήτου Επικοινωνιών έκανε επισκέψεις στην COSMOTE και την TIM και διενήργησε πολύωρους ελέγχους για να δουν αν διασφαλίζονται οι τηλεφωνικές συνδιαλέξεις των πελατών. Στη χώρα που δημιούργησε τον καραγκιόζη έχουμε συνηθίσει τα καραγκιοζιλίκια. Οχι, όμως, και σε τέτοιο σημείο.

■ …και χατζηαβάτηδες

«Ενημερώσαμε τον πρωθυπουργό ότι **από την πρώτη στιγμή** οι πρόεδροι των δύο ανεξάρτητων Αρχών (ΑΔΑΕ και ΕΕΤΤ) συνεννοηθήκαμε και συντονίσαμε τις ενέργειές μας». Νικήτας Αλεξανδρίδης, πρόεδρος της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων, μετά τη συνάντηση με τον Καραμανλή. Ποια ακριβώς είναι η πρώτη στιγμή για τον κυρ-πρόεδρο; Πριν από ένα χρόνο, όταν ο Κορωνιάς φέρεται ότι το πρώτον ενημέρωσε την κυβέρνηση, ή πριν από δυο βδομάδες, όταν ο ίδιος ο Αλεξανδρίδης πληροφορήθηκε, μαζί με όλους εμάς, την υπόθεση από τα ΜΜΕ; Είναι λάθος να περιμένεις τσίπα από κρατικοδίαιτους μανδαρίνους.

■ Αχαριστία

Μεγάλη η αχαριστία του Καραμανλή προς τον Παναγιωτόπουλο. Οσο καιρό διαρκούσε η ανασχηματισμολογία, ο «κόκ-

■ Κοινοβουλευτικό πραξικόπημα

Στις κοινοβουλευτικές δημοκρατίες της Δύσης, όταν προκηρύσσονται εκλογές διαλύεται η Βουλή και η κυβέρνηση λειτουργεί ως υπηρεσιακή. Μάλιστα, σε θέσεις υπουργών που σχετίζονται με τη διενέργεια των εκλογών βάζουν πρόσωπα εκτός πολιτικής (υπηρεσιακούς υπουργούς κοινής αποδοχής των πολιτικών κομμάτων). Αυτός είναι ένας κανόνας του κοινοβουλευτικού παιχνιδιού που τον σέβονται όλοι.

Στην Παλαιστίνη, έγιναν εκλογές χωρίς να διαλυθεί το προηγούμενο νομοθετικό σώμα. Οι συσχετισμοί άλλαξαν άρδην, όπως όλοι γνωρίζουμε. Κέρδισε η αντιπολίτευση και μάλιστα με απόλυτη πλειοψηφία των εδρών στο νέο νομοθετικό σώμα. Το παλιό σώμα, λοιπόν, δυο μέρες πριν αποσυρθεί από το προσκήνιο, ψήφισε διάταξη με την οποία δίνει υπερεξουσίες στον πρόεδρο, έτσι που να μπορεί να ακυρώνει κάθε μη αρεστή σ' αυτόν (και στο κόμμα που ηττήθηκε στις εκλογές) απόφαση του νέου νομοθετικού σώματος και της κυβέρνησης που αυτό θα στηρίξει.

Φαντάζεστε τί θα γινόταν στη «δημοκρατική Δύση» έτσι και οι ρόλοι των κομμάτων ήταν οι αντίστροφοι. Ετσι και τις εκλογές είχε κερδίσει η Φάταχ και τη διάταξη της τελευταίας στιγμής είχε ψηφίσει η Χαμάς, που θα είχε χάσει την πλειοψηφία; Και όμως, οι «ευαίσθητες δημοκρατικές φωνές» δεν ακούστηκαν αυτή τη φορά. Ο σκοπός αγιάζει τα μέσα, έστω και αν ο αγιασμός χρειάζεται να γίνει μέσω της πιο βάναυσης παραβίασης στοιχειωδών κανόνων της αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας.

κινος Πάνος» έγλειφε τον πρωθυπουργό του, δηλώνοντας ότι έχει απόλυτη εμπιστοσύνη στην κρίση του και αφήνοντας να διαφανεί ότι με αυτή την αλάθητη κρίση αποκλείεται να τον ξωπετάξει από την κυβέρνηση, δεδομένου ότι από τα χέρια του πέρασαν οι πιο σοβαρές μεταρρυθμίσεις. Οταν ξέσπασε το σκάνδαλο των υποκλοπών και όλοι κρύφτηκαν στις αλεπουδότρυπές τους (ακόμα και ο αγαπημένος των καναλιών Μεϊμαράκης, που σε προηγούμενες κρίσεις τράβηξε μόνος του το κουπί στα παράθυρα των δελτίων ειδήσεων και στα τοκ σόου της τηλεόρασης), ο «κόκκινος Πάνος» ήταν ο μόνος που είχε «τ' άντερα» και εμφανίστηκε δημόσια για να υπερασπιστεί τους κυβερνητικούς χειρισμούς. Ομως, ο κύβος είχε ριφθεί για την πάρτη του. Το παραέπαιξε «κόκκινος» και το συγκεκριμένο προφίλ μπορεί να είναι καλό για να μαζεύεις ψηφαλάκια στις εργατογειτονιές της Β' Αθήνας, αντενδείκνυται όμως για το υπουργείο Εργασίας, σε εποχές που ο ΣΕΒ ζητά την πλήρη κατεδάφιση των τελευταίων ψηγμάτων εργασιακών δικαιωμάτων. Ασε που το προφίλ του «παιδιού του λαού» δεν ταίριαζε καθόλου με το αριστοκρατικό προφίλ του «κολλεγιόπαιδου» Αλογοσκούφη. Εμείς θα προτείναμε στον Πανάρα, ν' αρχίσει από τώρα να ψάλλει το «αντί του μάννα χολήν…» και μέχρι το Πάσχα θα το 'χει ξεπεράσει. Νηστεία και προσευχή, η καλύτερη λύση, όπως θα τον συμβούλευε και ο Χριστόδουλος.

ΥΓ: Το άκρον άωτον της γκαντεμιάς. Να διώχνει εσένα ο Καραμανλής, να διώχνει και τον ένα υφυπουργό και να κρατάει τον άσπονδο φίλο σου, το Μάκαρο, που την Τρίτη το μεσημέρι ήταν ο πιο ευτυχισμένος άνθρωπος στην Ελλάδα!

■ Ανέκδοτο

Θα μπορούσε να είναι το ανέκδοτο της εβδομάδας. Ο Καραμανλής πήρε τον Βουλγαράκη από το υπουργείο Δημόσιας Τάξης και τον τοποθέτησε στο υπουργείο Πολιτισμού, αντικαταστάτη του εαυτού του. Από εκεί που είχε να κάνει με μπάτσους, ΚΥΠατζήδες, πράκτορες του FBI, της CIA, της Scotland Yard και όλων των άλλων εύοσμων υπηρεσιών, θα έχει πια να κάνει με ανθρώπους των τεχνών και των γραμμάτων. Δείγμα κι αυτό της σημασίας που δίνει (και) αυτή η κυβέρνηση στον πολιτισμό. Ο Καραμανλής προσπάθησε να καλλιεργήσει την εικόνα του δεξιού που έχει πνευματικές και πολιτιστικές ανησυχίες. Γι' αυτό και δημιούργησε μια αυλή από λογοτέχνες και καλλιτέχνες, με αριστερή σφραγίδα στο κούτελο (στη γλώσσα του λαού κάτι τέτοιους τους αποκαλούν λαμόγια), ακολουθώντας το παράδειγμα του Σημίτη. Ομως, όπως ακριβώς δεν μπορείς να ντύσεις μπαλαρίνα έναν ιπποπόταμο, έτσι δεν μπορεί να αποκτήσει πολιτιστική φινέτσα μια κυβέρνηση που -πέρα από τη γενικότερη πολιτική της- αποτελείται από ανθρώπους που η σχέση τους με την τέχνη αρχίζει από τον Ρουβά και τελειώνει στον Γονίδη.

■ Βάστα με να σε βαστώ

Το περασμένο Σαββατοκύριακο το ζεύγος Καραμανλή παραδέρισε σε σαλέ στον Παρνασσό, όπου έκανε παρέα με το ζεύγος Βουλγαράκη, που έχει βίλα στην περιοχή. Εκεί ρυθμίστηκαν και οι τελευταίες λεπτομέρειες της μετακίνησης του Βουλγαράκη από το Δημόσιας Τάξης στο Πολιτισμού. Δεν είμασταν εκεί για να ξέρουμε τι κουβέντιασαν οι δυο πολιτικοί, όμως η πολιτική ανάλυση μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η μετακίνηση στο συγκεκριμένο υπουργείο ήταν αίτημα του Βουλγαράκη. Γιατί; Γιατί του κάθησαν πολλές «στραβές» και το φιλόδοξο ηγετικό προφίλ του τσαλακώθηκε πολύ. Δεν άντεχε να καθήσει άλλο σ' αυτό το υπουργείο. Το υπουργείο Πολιτισμού έχει για τον Βουλγαράκη δύο «συν». Πρώτο, είναι το υπουργείο που τύποις κρατούσε ο Καραμανλής, για να σηματοδοτήσει υποτίθεται τη μεγάλη σημασία που δίνει αυτή η κυβέρνηση στον πολιτισμό. Επομένως, ο Βουλγαράκης φαίνεται να μετακινείται σε ένα σημαντικό υπουργείο διαδεχόμενος σ' αυτό τον ίδιο τον πρωθυπουργό. Δεύτερο, το εν λόγω υπουργείο προσφέρεται για να πάρει μια βαθιά ανάσα και να βελτιώσει το τσαλακωμένο προφίλ του. Ο Βουλγαράκης δεν είναι Τατούλης. Και πιο ξύπνιος και πιο δραστήριος είναι και πιο δουλευταράς. Και βέβαια, έχει πολύ καλές σχέσεις με τα ΜΜΕ. Μπορεί, λοιπόν, στο συγκεκριμένο υπουργείο να κάνει πολιτικά ανέξοδες δημόσιες σχέσεις και επικοινωνιακή πολιτική.

Το ερώτημα είναι γιατί ο Καραμανλής δέχτηκε να «παίξει» με τον τρόπο που ήθελε ο Βουλγαράκης. Οι Καραμανλήδες δεν μας έχουν συνηθίσει σε γενναιοδωρίες. Αντίθετα, το 'χουν συνήθεια να τσαλακώνουν τους συνεργάτες τους. Η απάντηση είναι απλή. Ο,τι έκανε ο Βουλγαράκης το έκανε σε πλήρη συνεργασία με τον Καραμανλή. Ανταμείβεται, λοιπόν, γιατί πήρε πάνω του όλες τις ευθύνες, αφήνοντας στο απυρόβλητο τον πρωθυπουργό του.

■ **Κυβέρνηση και κρατικοί τραπεζίτες**

Εμπαίζουν τους εργάτες της Β.Φ.Λ.

Παιχνίδι με τους εργαζόμενους της Βιομηχανίας Φωσφορικών Λιπασμάτων, που έχει δύο εργοστάσια, ένα στη Θεσσαλονίκη και ένα στη Ν. Καρβάλη Καβάλας, παίζει η κυβέρνηση της ΝΔ και οι διορισμένες απ' αυτή διοικήσεις της Εμπορικής και Εθνικής Τράπεζας.

Στις 9 Γενάρη του 2006, εκατοντάδες εργάτες του εργοστασίου της Θεσσαλονίκης διαμαρτυρήθηκαν έξω από το υπουργείο Γεωργίας και αντιπροσωπεία τους συναντήθηκε με το υφυπουργό Γεωργίας Α. Κοντό. Αυτός δεσμεύτηκε να συγκληθεί στο υπουργείο Γεωργίας σύσκεψη όλων των εμπλεκόμενων φορέων για την αναζήτηση κοινά αποδεκτής λύσης.

Στις 10 Γενάρη, την επομένη δηλαδή, η γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας, στην ουσία οι διορισμένες διοικήσεις της Εμπορικής και Εθνικής Τράπεζας, που κατέχουν την πλειοψηφία των μετοχών, αποφάσισαν το κλείσιμο του εργοστασίου της Θεσσαλονίκης την 1η Φλεβάρη του 2006 και τη μεταφορά εργατοϋπάλληλων στο εργοστάσιο της Ν. Καρβάλης. Αυτή η στάση της κυβέρνησης και του ΔΣ της εταιρίας εξόργισε τους εργαζόμενους της Θεσσαλονίκης.

Την 1η Φλεβάρη, εκατοντάδες εργαζόμενοι διαδηλώνουν για ώρες έξω από το υπουργείο Εργασίας. Την ίδια στιγμή, αντιπροσωπεία των εργαζόμενων συμμετείχε σε τριμερή συνάντηση με τον υφυπουργό Εργασίας Γερ. Γιακουμάτο και εκπροσώπους της εταιρίας, που κατέχουν την πλειοψηφία των μετοχών. Την ίδια μέρα είχαν σταλεί στους εργαζόμενους τα εξώδικα της απόλυσης. Για να μη κουράζουμε με λεπτομέρειες, μετά από διάφορους ψιλοτσαμπουκάδες, οι εκπρόσωποι της εταιρίας υποχρεώθηκαν να υπογράψουν ένα πρωτόκολλο συμφωνίας, με το οποίο αναστέλλονταν προσωρινά οι απολύσεις, συνεχίζονταν οι πληρωμές των εργαζόμενων και καλούνταν η εταιρία να επανεξετάσει την απόφαση της 10ης Γενάρη.

Στις 10 Φλεβάρη, οι διορισμένες από την κυβέρνηση διοικήσεις της Εμπορικής και της Εθνικής Τράπεζας επαναβεβαίωσαν την απόφαση που είχαν πάρει στις 10 Γενάρη. Αυτή η απόφαση προκαλεί την οργή των εργατών που ξανακατεβαίνουν στη Αθήνα στις 13 Φλεβάρη. Αντιπροσωπεία τους επισκέφτηκε το διευθυντή του πολιτικού γραφείου του Καραμανλή, που τους υποσχέθηκε προφορικά ότι θα εισηγηθεί στον υπουργό Οικονομίας Γ. Αλογοσκούφη να αναζητήσει λύση στο πρόβλημά τους.

Την επομένη, δηλαδή στις 14 Φλεβάρη, η διοίκηση της εταιρίας με δελτίο Τύπου υπεραμύνεται της απόφασής της για το κλείσιμο του εργοστασίου της Θεσσαλονίκης και καλεί το ΔΣ των εργαζόμενων να συναντηθούν για να βρουν τη φόρμουλα με την οποία θα υλοποιηθεί η απόφαση αυτή.

Την ώρα που γράφουμε αυτό το σχόλιο, Πέμπτη βράδυ, δεν γνωρίζουμε πώς θα απαντήσουν οι εργαζόμενοι στην τελευταία πρόταση του ΔΣ της εταιρίας. Εχουν καταλάβει το εργοστάσιο της Θεσσαλονίκης προκειμένου να εξαναγκάσουν την κυβέρνηση της ΝΔ να παρέμβει ουσιαστικά για την επαναλειτουργία του. Η πρόταση της εταιρίας να απολυθούν 120 εργαζόμενοι και οι υπόλοιποι 300 να μεταφερθούν δήθεν στο εργοστάσιο της Ν. Καρβάλης στην Καβάλα είναι πολύ πρόστυχη, γιατί είναι από δύσκολο έως αδύνατο να δεχτούν να μετακομίσουν οι εργαζόμενοι αυτοί από τη Θεσσαλονίκη στη Ν. Καρβάλη. Ουσιαστικά, με την πρόταση αυτή η συντριπτική πλειοψηφία των 300 εργαζόμενων οδηγείται στην αναγκαστική απόλυση.

Ποιοι οδήγησαν τη Βιομηχανία Φωσφορικών Λιπασμάτων στη σημερινή κατάσταση των μεγάλων χρεών προς τις τράπεζες και τους προμηθευτές πρώτων υλών;

Ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά. Ελάχιστοι μεγαλέμποροι, που έχουν μοιράσει την Ελλάδα, αγοράζουν τη μεγαλύτερη ποσότητα της παραγωγής του εργοστασίου σε πολύ χαμηλή τιμή και βάζουν ένα καπέλο 35– 40 ευρώ τον τόνο στους αγρότες. Την ίδια στιγμή, το εργοστάσιο βγάζει ελάχιστα. Αν δε συνυπολογίσουμε, ότι πληρωνόταν με μεταχρονολογημένες επιταγές από 22 έως 26 μήνες, τότε μπορούμε να πούμε ότι έμπαινε μέσα, δεδομένου ότι στερούνταν ρευστότητας και αναγκαζόταν να δανειστεί για να πληρώσει τα δάνεια και τους προμηθευτές πρώτων υλών, τη ΔΕΠΑ και τα ΕΛΠΕ. Από την πλευρά τους, όμως, οι μεγαλέμποροι πουλούσαν τοις μετρητοίς ή με βραχυπρόθεσμη πίστωση. Τρεις από τους μεγαλέμπορους αυτούς έχουν εκδώσει από τον Απρίλη του 2004 ως το Δεκέμβρη του 2005 68 μεταχρονολογημένες επιταγές, οι οποίες λήγουν από τον Αύγουστο του 2006 μέχρι το Σεπτέμβρη του 2008. Το ύψος αυτών των επιταγών ανέρχεται σε 11,7 εκατ. ευρώ. Οι τρεις αυτοί μεγαλέμποροι οφείλουν συνολικά 37 εκατ. ευρώ. Ενώ 68 πελάτες, μέσα στους οποίους συμπεριλαμβάνονται και οι τέσσερις μεγαλέμποροι, χρωστάνε στην εταιρία 12 περίπου εκατ. ευρώ. Μέσα στους 68 πελάτες είναι και πολλές Ενώσεις Αγροτικών Συνεταιρισμών. Από την άλλη μεριά, οι αγρότες αγόραζαν τα λιπάσματα σε ψηλές τιμές και βρίσκονταν στα χέρια των μεγαλεμπόρων λιπασμάτων.

Εχει κανείς αμφιβολία, ότι τις αποφάσεις αυτές τις πήρε το ΔΣ της εταιρίας; Εχει κανείς αμφιβολία ότι με τις χαριστικές και ληστρικές αυτές αποφάσεις υπέρ των μεγαλεμπόρων έμπαινε η ταφόπετρα στο εργοστάσιο της Θεσσαλονίκης; Εχει κανείς αμφιβολία ότι και το εργοστάσιο της Ν. Καρβάλης στην Καβάλα θα κλείσει κι αυτό, εάν συνεχιστεί η χαριστική πολιτική υπέρ των μεγαλεμπόρων; Εχει κανείς αμφιβολία ότι πίσω από τους μεγαλέμπορους βρίσκονται οι μεγαλοτραπεζίτες, οι οποίοι δεν είναι φιλόπτωχα ταμεία;

Το ΔΣ του σωματείου των εργαζόμενων στο εργοστάσιο της Θεσσαλονίκης, επηρεασμένο από τη ρεφορμιστική λογική της βιωσιμότητας της επιχείρησης, άρχισε να διολισθαίνει στη λογική αυτή και να διατυπώνει από τις αρχές του 2003 προτάσεις που θα οδηγούσαν στη «σωτηρία» των δύο εργοστασίων. Στην πρόταση που είχε καταθέσει η εταιρία το 2003, που είναι σχεδόν η ίδια με την τωρινή, το ΔΣ του σωματείου αντέτεινε:

α) Να αλλάξει η ληστρική εμπορική και πιστωτική πολιτική της εταιρίας

β) Προγραμματισμός της παραγωγής στα δύο εργοστάσια με βάση το κόστος παραγωγής

γ) Επανακαθορισμός της διαδικασίας ανάθεσης έργων σε εργολάβους και έλεγχος του αριθμού των εργαζόμενων στους εργολάβους

δ)Αποχώρηση όλων των εργαζόμενων που θεμελίωναν συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι τις 30 Ιούνη του 2003.

ε) Να καθοριστεί ο ελάχιστα απαιτούμενος αριθμός εργαζόμενων και στα δύο εργοστάσια

ζ) Προσυνταξιοδοτικό πρόγραμμα για τους εργαζόμενους που ενδεχομένως να είναι υπεράριθμοι. Το κόστος θα το αναλάβουν οι μέτοχοι

η) Μηδενική αύξηση το 2003

Οι προτάσεις αυτές, πλην της πρώτης, άνοιξαν τον ασκό του Αιόλου και οδήγησαν στη διάσπαση των εργατών των δύο εργοστασίων, από τη στιγμή που το ΔΣ του σωματείου του εργοστασίου της Θεσσαλονίκης έβαλε το ζήτημα να απολυθούν εργαζόμενοι και από τα δύο εργοστάσια, μέσω προσυνταξιοδοτικού προγράμματος.

Η πείρα που αποκτήθηκε από τις παλιές προβληματικές επιχειρήσεις έδειξε ότι οι λογικές της βιωσιμότητας των επιχειρήσεων στο πλαίσιο του καπιταλισμού είναι αδιέξοδες και δεν εξασφαλίζουν το δικαίωμα στη δουλειά. Οι εργαζόμενοι στη Βιομηχανία Φωσφορικών Λιπασμάτων πρέπει εδώ και τώρα να αποστασιοποιηθούν από τις λογικές της βιωσιμότητας και να απαιτήσουν τη συνέχιση της λειτουργίας και των δύο εργοστασίων.

«Η προώθηση του θεσμού της ασφάλισης είναι απόλυτα συμβατή με τις προτεραιότητες της κυβέρνησής μας. Αυτός είναι και ο λόγος που στο πλαίσιο της Φορολογικής Μεταρρύθμισης δώσαμε σημαντικά φορολογικά κίνητρα στους πολίτες για να αποκτήσουν ιδιωτική ασφάλιση...

Προχθές και χθες στα Συμβούλια Eurogroup και Ecofin παρουσιάστηκε μια μελέτη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για το πόσο μεγάλο πρόβλημα είναι το Ασφαλιστικό σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ενωσης. Για την Ελλάδα, το πρόβλημα είναι οξύτερο σε σύγκριση με πάρα πολλές από τις παλαιές χώρες της Ευρωπαϊκής Ενωσης...

Παράλληλα, έχουμε υποχρέωση, όπως προανέφερα, και να διασφαλίσουμε τη λειτουργία ενός αξιόπιστου και φερέγγυου ιδιωτικού ασφαλιστικού συστήματος. Διότι τα δυο συστήματα μαζί μπορούν να λειτουργήσουν συμπληρωματικά, προς όφελος της οικονομίας και των πολιτών. Κάθε προσπάθεια αντιμετώπισης του προβλήματος του Ασφαλιστικού, θα πρέπει να λάβει υπόψη και το ρόλο του ιδιωτικού τομέα ως τον τρίτο πυλώνα. Η Κυβέρνηση έλαβε μέτρα φορολογικού χαρακτήρα, ώστε να διευκολύνει την ιδιωτική ασφάλιση. Στο πλαίσιο της φορολογικής μεταρρύθμισης που θα ξεκινήσει από το 2007 για τη φορολογία των φυσικών προσώπων, θα συζητήσουμε και επιπλέον μέτρα για την ενίσχυση της ιδιωτικής ασφάλισης. Ωστε από το 2007, στο πλαίσιο της νέας κλίμακας φορολογίας εισοδήματος να ενταχθούν και περαιτέρω μέτρα ενίσχυσης της ιδιωτικής ασφάλισης. Διότι είναι σαφής η πρόθεσή μας να δώσουμε κίνητρα στους πολίτες και να άρουμε τα αντικίνητρα που ενδεχομένως υφίστανται, ώστε να χρησιμοποιήσουν την ιδιωτική ασφάλιση συμπληρωματικά με την κοινωνική ασφάλιση».

Γ. Αλογοσκούφης, ομιλία στην ετήσια γενική συνέλευση της Ενωσης Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος (15.02.06)

«Επίσης, να διευκρινίσω ότι θα εντείνουμε τις προσπάθειές μας για να γίνει ο διάλογος για το ασφαλιστικό, όπως έχουμε δεσμευθεί μέχρι σήμερα. Θα πρέπει να γίνει διάλογος μεταξύ των κοινωνικών εταίρων, στα πλαίσια της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, και όχι μόνο. Θα έχουμε και διμερείς επαφές με τους κοινωνικούς εταίρους από κοινού αλλά και πολιτικό διάλογο μεταξύ των κομμάτων στη Βουλή. Θα ζητήσουμε από κοινού τη σύσταση μίας διακομματικής επιτροπής στη Βουλή, η οποία να εξετάσει το ασφαλιστικό. Και θα ενεργοποιήσουμε την Εθνική Αναλογιστική Αρχή, η οποία είναι μία ανεξάρτητη αρχή και θα αναλάβει την πραγματοποίηση μιας μελέτης για το πού βρισκόμαστε στο ασφαλιστικό».

Γ. Αλογοσκούφης, δηλώσεις μετά από συνάντηση με Τσιτουρίδη, μετά την ορκωμοσία των νέων υπουργών (15.02.06)

Πανεπιστήμιο δώρο στο Βαρθολομαίο

Σε Πανεπιστήμιο με δυο πανεπιστημιακά τμήματα αναβαθμίζει η κυβέρνηση τις χρυσοφόρες μπίζνες παραρτήματος της Μονής Σίμωνος Πέτρας του Αγίου Ορους, προωθώντας στη βουλή μέσω της Διαρκούς Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου και όχι μέσω της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων -ως όφειλε- σχετικό σχέδιο νόμου με τίτλο «έγκριση και σύσταση του Ιδρύματος με την επωνυμία ΙΔΡΥΜΑ ΟΡΜΥΛΙΑ και κύρωση του Οργανισμού του».

Η ταχτική παράκαμψης της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων επελέγη σκόπιμα για να υποβιβαστεί το θέμα και να μην υπάρξουν συνειρμοί με τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, τα οποία σημειωτέον δε μπορούν ακόμη τύποις να λειτουργήσουν πριν τη συνταγματική απαγόρευση.

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή.

Εδώ και δεκαπέντε χρόνια (το 1982) σε απόσταση ενός χιλιομέτρου από το γυναικείο μοναστήρι «Ευαγγελισμός της Θεοτόκου», το οποίο «ζει υπό την σκιάν» της Μονής Σίμωνος Πέτρας του Αγίου Ορους, ανεγέρθηκε το Κέντρο «Παναγία η Φιλανθρωπινή», στις εγκαταστάσεις του οποίου οι καλόγριες του κοινοβίου αναπτύσσουν δραστηριότητες στον τομέα της ιατρικής έρευνας και παροχής ιατρικών υπηρεσιών και στον τομέα του πολιτισμού δια του Κέντρου Διάγνωσης Εργων Τέχνης.

Η θεμελίωση του Κέντρου «Παναγία η Φιλανθρωπινή» έγινε με δωρεά ομογενών της Αγγλίας, αλλά εκείνη που ακούμπησε χοντρά λεφτά είναι η Ευρωπαϊκή Ενωση, ενώ τον οβολό τους κατέθεσαν και ελληνικά Υπουργεία. Είναι γνωστό ότι ο Βαρθολομαίος και το Πατριαρχείο, στην αρμοδιότητα του οποίου υπάγεται το Αγιον Ορος, και όχι ο Χριστόδουλος, διατηρεί μακροχρόνιες και ισχυρές σχέσεις με το ευρωπαϊκό κεφάλαιο.

Η πλειονότητα των 120 καλογριών του κοινοβίου διαθέτει επιστημονικούς τίτλους διαφόρων ειδικοτήτων (ιατρικής, χημείας, νομικής, φιλολογίας, θεολογίας κ.α.). Ετσι οι κυρίες αυτές, που στην πραγματικότητα δεν μονάζουν αλλά απλά έχουν απομακρυνθεί από τα εγκόσμια και περιοριστεί σ' αυτό το ίδρυμα, μαζί με τα φυλαχτά, τα ξόρκια, τα κομποσχοίνια, τα κεντήματα και τα μπλουζάκια, κάνουν χρυσοφόρες μπίζνες στον τομέα της ιατρικής και της τέχνης, με την πρόθυμη συνεργασία μάλιστα ειδικών επιστημόνων και Εργαστηρίων Ερευνας από την Ελλάδα και το εξωτερικό (από την Ελλάδα αναφέρεται το Εθνικό Εργαστήριο Ατομικής Ενέργειας «Δημόκριτος» και το Εθνικό Εργαστήριο Κυτταρολογίας του Πανεπιστήμιου Αθηνών στο Νοσοκομείο Αλεξάνδρας).

Η ιδέα της χρησιμοποίησης των επιστημονικών προσόντων των «καλογριών» αυτών, έφερε την ανέγερση κτιριακών εγκαταστάσεων, όπου λειτουργούν Κλινική Μονάδα, Εργαστήριο Ερευνας του Καρκίνου, Συνεδριακό Κέντρο, Ξενώνας και Διοικητικές Υπηρεσίες.

Η Κλινική Μονάδα περιλαμβάνει εξωτερικά ιατρεία, χώρους αναμονής, απεικονιστικό τμήμα με ιδιαίτερη έμφαση στη μαστογραφία, εργαστήριο κυτταρολογίας και διάφορα εργαστήρια υποστήριξης και το Εργαστήριο Ερευνας του Καρκίνου είναι εξοπλισμένο με άριστο και πλήρη εργαστηριακό εξοπλισμό τελευταίας τεχνολογίας. Το Συνεδριακό Κέντρο είναι χωρητικότητας 150 ατόμων, έχει σύγχρονο μεταφραστικό σύστημα και εξοπλισμό πολυμέσων και έχει φιλοξενήσει πολλές συναντήσεις Ευρωπαϊκών Κέντρων Αναφοράς καρκίνων και σειρές μαθημάτων σε γιατρούς άλλων χωρών.

Οι γιατροί του Κέντρου είναι «καλόγριες», ενώ βοηθούνται από ειδικευμένους γιατρούς ελληνικών και ξένων Πανεπιστημίων και από γιατρούς του ιδιωτικού τομέα.

Από την άλλη, το Διαγνωστικό Κέντρο Εργων Τέχνης «Ορμύλια», που ανεγέρθηκε και εξοπλίστηκε με λεφτά του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ), έχει επεκτείνει τις δραστηριότητές του, πέρα από τη βυζαντινή εικονογραφία, σε όλο το φάσμα των έργων (ζωγραφικής) τέχνης και μνημείων πολιτιστικής κληρονομιάς και διαθέτει εξειδικευμένο σύγχρονο εξοπλισμό υψηλής τεχνολογίας.

Ολα αυτά τα αναφέρουμε για να δείξουμε πόσο μεγάλη πρόκληση αποτελεί η ίδρυση, λειτουργία και γενναία ενίσχυση αυτού του παπαδο-Κέντρου, όταν σε μικρή απόσταση από αυτό, μέσα στο νομό Χαλκιδικής, λειτουργεί το δημόσιο νοσοκομείο της Χαλκιδικής, που οι κτιριακές του εγκαταστάσεις και οι συνθήκες λειτουργίας του αποτελούν ντροπή για τη δημόσια υγεία. Η σκόπιμη υποβάθμιση του δημόσιου νοσοκομείου, του οποίου η κατάσταση γίνεται τραγικότερη τους θερινούς μήνες που ο πληθυσμός της Χαλκιδικής δεκαπλασιάζεται, λειτουργεί σαν τροφοδότης κρουνός για το ιατρικό παπαδο-Κέντρο, οι κλινικές ιατρικές υπηρεσίες του οποίου προσφέρονται σε περισσότερα από 7.000 άτομα το χρόνο, ενώ από το 1991 και δώθε έχουν πραγματοποιηθεί πάνω από 150.000 προληπτικές εξετάσεις. Σημειωτέον ότι το «κοινωφελές ίδρυμα» σκοπεύει να επεκτείνει τις δραστηριότητές του και σε άλλες περιοχές της Μακεδονίας, τη Νιγρίτα και τη Θεσσαλονίκη.

Βέβαια, οι υπηρεσίες αυτές υποτίθεται ότι προσφέρονται ως τώρα δωρεάν, στο πλαίσιο «συμπαράστασης στους συνανθρώπους και προσφοράς αγάπης».

Ομως ποιος «πιστός» (μιλάμε για 7.000 άτομα το χρόνο!), που θα διαβεί τις πόρτες του Κέντρου, ζητώντας ιατρική βοήθεια δεν θα προσφέρει τον οβολό του; Επειτα τι γίνεται με τα προϊόντα της έρευνας και τις οργανώσεις συνεδρίων; Είναι σαφές, λοιπόν, ότι πρόκειται για ένα επιστημονικό, ερευνητικό κερδοσκοπικό ίδρυμα.

Η νομοθετική έγκριση της σύστασής του ως Ιδρυμα (ΙΔΡΥΜΑ ΟΡΜΥΛΙΑ) και η κύρωση του οργανισμού του έρχεται σαν αποτέλεσμα της διεύρυνσης των κερδοσκοπικών υπηρεσιών του και των πιέσεων που ασκεί ο Βαρθολομαίος να αναβαθμιστεί στην ουσία σε Πανεπιστήμιο, να εξισωθεί με τα ΑΕΙ της χώρας, να του δοθεί η δυνατότητα να αυξήσει τα κέρδη του και τις εισφορές του, ενώ παράλληλα να έχει το δικαίωμα να φροαπαλλάσσεται και δασμοαπαλλάσσεται (καθεστώς που ισχύει για τις Μονές του Αγίου Ορους).

Εχουμε δηλαδή ένα είδος ιδιωτικής εταιρίας που μπορεί να παίζει χρηματοοικονομικά με επενδύσεις κ.λπ., που είναι ταυτόχρονα πανεπιστημιακή σχολή, ερευνητικό κέντρο, κέντρο καλών τεχνών κ.λπ. και στο κερασάκι και φιλανθρωπικό ίδρυμα του Αγίου Ορους.

Περικλείει δηλαδή όλα τα χαρακτηριστικά που οφείλει να έχει ένα «μοντέρνο» Πανεπιστήμιο, το λεγόμενο επιχειρηματικό πανεπιστήμιο.

Ιδού τι προβλέπει το σχέδιο νόμου, που ψηφίστηκε ήδη από τη βουλή από τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ:

-Σκοπός του Τομέα που αφορά στο Κέντρο Κοινωνικής Συμπαραστάσεως - Ιατρικής Προλήψεως και Ερεύνης «Παναγία η Φιλανθρωπινή» είναι η εφαρμογή της προληπτικής ιατρικής, η προαγωγή της ιατρικής έρευνας με την αρωγή του Κράτους και των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (ΑΕΙ). Ο σκοπός αυτός εξειδικεύεται στην ανάπτυξη δράσεων προληπτικής ιατρικής για την καταπολέμηση του καρκίνου και άλλων επιδημικών ή μη νόσων (καρκίνος μαστού, μήτρας), στο σχεδιασμό, την ανάπτυξη και εφαρμογή προγραμμάτων ιατρικής έρευνας με σκοπό την έγκαιρη διάγνωση και θεραπεία του καρκίνου αλλά και την ανάπτυξη χρήσιμων ιατρικών συσκευών, εργαλείων κ.λπ.

Ως μέσα για την ανάπτυξη των σκοπών αυτών είναι η ανάπτυξη συνεργασιών παντός είδους με δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς της Ελλάδας και του εξωτερικού ή και με επιστήμονες μεμονωμένα ή συνεργαζόμενους μεταξύ τους.

Μέσα επίσης είναι η παροχή υποτροφιών και άλλων διευκολύνσεων στην νεολαία για την απόκτηση εξειδίκευσης συναφούς με τις δραστηριότητες του ιδρύματος, η διοργάνωση και προβολή προγραμμάτων πρόληψης ιατρικής και η εκπαίδευση σ' αυτά, καθώς και η εφαρμογή προγραμμάτων κατάρτισης ιατρικού προσωπικού της Ελλάδας και του εξωτερικού.

-Αντίστοιχα σκοπός του Τομέα, που αφορά στο Διαγνωστικό Κέντρο Εργων Τέχνης, είναι η ανάπτυξη της τεχνολογικής έρευνας για τη μελέτη-τεκμηρίωση των στοιχείων πολιτιστικής κληρονομιάς, με την αρωγή του Κράτους και των ΑΕΙ και μέσα για την επίτευξή του, μεταξύ άλλων και η απόκτηση από νεολαίους εξειδίκευσης καθώς και η παροχή υποτροφιών για μεταπτυχιακές σπουδές και εκπόνηση διδακτορικών διατριβών.

-Στο Κεφάλαιο που αφορά στην περιουσία και τους πόρους του ιδρύματος, αναφέρεται ότι οι δυο ιδρυτές του, η Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας και το Ιερό Κοινόβιο «ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου», θα συνεισφέρουν εξ ημισείας μόνο το ποσό των 50.000 ευρώ.

Οι άλλοι πόροι θα προέρχονται από τα έσοδα και τις πάσης φύσεως δραστηριότητες του ιδρύματος, από τα έσοδα που θα προκύπτουν από την εκμετάλλευση των πνευματικών δικαιωμάτων από τη χρήση των αποτελεσμάτων της ιατρικής και διαγνωστικής έρευνας, από χρηματοδοτήσεις μέσω προγραμμάτων των Υπουργείων και άλλων φορέων και οργανισμών της ΕΕ και των διεθνών οργανισμών, από χορηγίες φυσικών και νομικών προσώπων, από τα έσοδα ασφαλιστικών ταμείων και άλλων οργανισμών μέσω της παροχής υπηρεσιών, κ.λπ.

Τα σχετικά με την έρευνα, την προσφορά ιατρικών υπηρεσιών, τα χρηματοοικονομικά παιχνίδια τα αναφέραμε παραπάνω. Εδώ αξίζει να υπογραμμίσουμε επιπλέον το δικαίωμα του ιδρύματος να εκπαιδεύει ιατρικό προσωπικό και προσωπικό εξειδικευμένο στη συντήρηση και διάσωση έργων τέχνης, καθώς και την εισφορά εσόδων από τα ασφαλιστικά ταμεία.

Ολα τα παραπάνω, που σκανδαλωδώς απλόχερα παραχωρούνται στο Ιδρυμα του Βαρθολομαίου, αποτελούν πρόκληση στη νοημοσύνη μας, όταν δίπλα υπάρχουν τα Δημόσια Πανεπιστήμια με τις Ιατρικές Σχολές τους και τα ειδικά τμήματα, όπου ασκείται έρευνα με αντικείμενο την ιατρική, τα τμήματα της αρχαιολογίας κ.λπ., τα «ανώτατα» υποτίθεται ΤΕΙ με τα τμήματα συντήρησης έργων τέχνης, όταν υπάρχουν πανεπιστημιακές κλινικές και νοσοκομεία που βολοδέρνουν λόγω των χαμηλών κονδυλίων και της έλλειψης προσωπικού και τεχνολογικού εξοπλισμού.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Οι μπίζνες του Αριστοτέλειου

Δεν είναι μόνο τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών, που υπογράφουν συμφωνίες δικαιόχρησης με Πανεπιστήμια του εξωτερικού (τα περισσότερα της κακιάς ώρας), πουλώντας στους σπουδαστές τους φύκια για μεταξωτές κορδέλες. Ενα κυπριακό ιδιωτικό κολέγιο κάνει την ίδια φάμπρικα πουλώντας στην Κύπρο μεταπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης. Το θέμα αποκάλυψε ο «Ριζοσπάστης». Και είναι χαρακτηριστικό για τα νέα ήθη του επιχειρηματικού πανεπιστήμιου, που όπως φαίνεται έχουν εισβάλει για τα καλά ιδιαίτερα σε κάποια ανώτατα ιδρύματα.

Το κολέγιο πουλάει στην Κύπρο το διετές μεταπτυχιακό του Αριστοτέλειου προς 5.000 κυπριακές λίρες το χρόνο (περίπου 8.600 ευρώ), ενώ το ίδιο μεταπτυχιακό στο ίδιο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης κοστίζει περίπου 1200 ευρώ το χρόνο.

Μάλιστα! Οταν τα Πανεπιστήμια (οι διοικήσεις τους) αποδέχονται να μπουν σ' αυτές τις ιστορίες, τότε πώς περιμένουμε να υπερασπίσουν σθεναρά τη Δημόσια και Ανώτατη Παιδεία;

■ Διαρκές έγκλημα

Στην ίδια συνέντευξη, η Μ. Γιαννάκου, αποκάλυψε ότι από το 1987 συζητούσαν στο χώρο της Ευρώπης για την απαγόρευση του αμιάντου. Παρολαυτά συνέχιζαν να κατασκευάζουν δημόσια κτίρια (νοσοκομεία, σχολεία, κ.λπ.) με αυτό το επικίνδυνο για τη δημόσια υγεία υλικό. Οταν αποδεδειγμένα γνώριζαν ότι η εισπνοή του, ακόμα και σε μικρές ποσότητες, προκαλεί καρκίνο των πνευμόνων και αμιάντωση (εκφυλιστική ασθένεια των πνευμόνων). 44 σχολεία είναι φτιαγμένα ολοκληρωτικά από αμίαντο, ενώ 741 συνολικά περιέχουν αμίαντο στην κατασκευή τους. Από την άλλη 6.000 χιλιόμετρα του δικτύου της ΕΥΔΑΠ αποτελούνται από αμιαντοσωλήνες, ενώ υπάρχουν υπόνοιες για τις επιπτώσεις που προκαλεί ο αμίαντος που προσλαμβάνεται από το νερό.

Πώς χαρακτηρίζονται αυτοί που το στυγερό έγκλημά τους είναι διαρκές, που δε σέβονται ακόμα και τα παιδιά ή τους ανήμπορους και ποια «ποινή» αρμόζει στο σύστημα που τους αναδεικνύει, τους θρέφει και τους συντηρεί, αν όχι η ανατροπή του;

■ Περί δημοκρατίας

Την άρνηση πολλών Πανεπιστημίων, μεταξύ των οποίων το ΕΜΠ, το Πανεπιστήμιο Αθηνών, να προχωρήσουν στη δημιουργία των μηχανισμών που απαιτεί η αξιολόγηση των Ιδρυμάτων, δεν μπορεί να χωνέψει με τίποτε η υπουργός Παιδείας. Οπου βρεθεί κι όπου σταθεί, λοιπόν, διατυπώνει την άποψη περί δημοκρατίας που έχει (επιβεβαιώνοντας για μια ακόμη φορά τη μαρξιστική θέση ότι η αστική δημοκρατία είναι ο φασισμός της αστικής τάξης, καλυμμένος με κοινοβουλευτικό μανδύα).

«Ο νόμος για την αξιολόγηση θα εφαρμοστεί έτσι κι αλλιώς. Ετσι κι αλλιώς. Διότι η δημοκρατία έχει όλα τα μέσα» είπε.

Ισότιμη πρόσβαση: το πιο σύντομο ανέκδοτο

Ερωτηθείσα η υπουργός Παιδείας για το ζήτημα της διασφάλισης συνθηκών ισότιμης πρόσβασης για όλους, ανεξαρτήτως εισοδηματικών ή άλλων κριτηρίων, που ανακύπτει με την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων, έκανε την «κινέζα».

Κάτι για σχήμα πρωθύστερο είπε, κάτι για μηχανισμούς αξιολόγησης μπουρδούκλωσε, που τάχα θα τα ελέγχουν όλα, κάτι για κοινές εξετάσεις για τα δημόσια και ιδιωτικά ΑΕΙ μιας μέρας (!) πέταξε (κάτι σαν τεστ νοημοσύνης φανταζόμαστε εμείς με την περίφημη τεχνική των πολλαπλών επιλογών), κάτι για βαθμολογικά stadarts μπέρδεψε, ενώ δεν έπαψε να υπογραμμίζει πως η ταμπακέρα είναι μία και μόνο: η άρση της συνταγματικής απαγόρευσης.

Γνωρίζει και η ίδια πολύ καλά ότι το ιδιωτικό πανεπιστήμιο της καπιταλιστικής επιχείρησης ή του επιχειρηματικού λόμπι θα είναι ναρκοπέδιο για οποιονδήποτε επιχειρήσει να επιβάλει ήθη ξένα προς τα συμφέροντα των καπιταλιστών που θα το λειτουργούν. Η «παρέμβαση» του κράτους θα είναι απλώς για τα μάτια, για να τρων κουτόχορτο οι ιθαγενείς.

Δείγματα γραφής έχουμε πάμπολλα τελευταία για το πώς αντιμετωπίζει το κεφάλαιο το πολιτικό σύστημα και με πόσο επιτακτικό τρόπο απαιτεί απ' τους πολιτικούς διαχειριστές του να ικανοποιήσουν τις ορέξεις του.

Αυτά που λέει τώρα η υπουργός Παιδείας και που αναπαράγουν πρόθυμα τα παπαγαλάκια του φιλοκυβερνητικού Τύπου είναι για να παραμυθιάζεται ο λαός και να κάτσει στ' αυγά του και να αποφευχθούν έτσι οι τυχόν αντιδράσεις για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Οι γόνοι των οικογενειών που δεν έχουν πρόβλημα να τα ακουμπούν χοντρά τώρα στους σχολάρχες, θα αποκτούν από τα ιδιωτικά Λύκεια πολύ εύκολα το πασαπόρτι (τα stadarts της βαθμολογίας) για την εγγραφή τους σε ιδιωτικά ΑΕΙ.

Οσο για τα παιδιά της εργαζόμενης κοινωνίας, μια ακόμη «μεταρρύθμιση»-καρμανιόλα τα περιμένει στη γωνία για να τους ψαλιδίσει για πολλοστή φορά τα όνειρα για πανεπιστημιακές σπουδές.

Οπως μας πληροφορεί το «Βήμα», η «επιτροπή σοφών» του Εθνικού Συμβούλιου Παιδείας, έχει καταλήξει ήδη στα πρώτα συμπεράσματά της για τις αλλαγές που θα γίνουν στο εξεταστικό και θα καταθέσει το πόρισμά της στην υπουργό Παιδείας ως τις 15 Φεβρουαρίου.

Δεν πρόκειται βέβαια για κατάργηση των εξετάσεων, αλλά για σερβίρισμά τους με διαφορετικά καρυκεύματα και άρωμα από το σύστημα που ίσχυε τη δεκαετία του '70.

Από τις προτάσεις της «επιτροπής σοφών» συνάγεται μάλιστα ότι πρόκειται για σκληρότερη διαδικασία, αφού δυσκολεύουν παραπέρα τα θέματα και τίθενται περισσότερες προϋποθέσεις για την εισαγωγή στα ΑΕΙ, ενώ όπως φαίνεται θα μειωθεί κι άλλο ο αριθμός των εισακτέων.

Συγκεκριμένα το πόρισμα περιλαμβάνει τα εξής:

- Δημιουργία Οργανισμού, που θα εποπτεύεται από το υπουργείο Παιδείας και στον οποίο θα συμμετέχουν τα Πανεπιστήμια, ο οποίος θα διενεργεί κάθε χρόνο τις εξετάσεις.

- Κατάργηση των πέντε επιστημονικών πεδίων και των τριών κατευθύνσεων και αντικατάστασή τους από δύο θεματικές ενότητες, τη θετική και θεωρητική ή κλασική.

- Εξετάσεις σε τέσσερα ή πέντε μαθήματα -που θα είναι διαφορετικά σε κάθε ενότητα- για την εισαγωγή στα ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

- Προϋπόθεση για να λάβει κάποιος υποψήφιος μέρος στις εξετάσεις θα είναι να έχει περάσει τη βάση του δέκα στο σχολείο του και στα τέσσερα μαθήματα κάθε ενότητας που τον ενδιαφέρει, αλλά και να έχει συγκεντρώσει γενικό βαθμό απολυτηρίου άνω του δέκα.

Τι σημαίνουν όλα αυτά; Από τη στιγμή που τα Πανεπιστήμια -ως θεσμός- έχουν λόγο στις εξετάσεις και στην επιλογή των υποψηφίων, αυτομάτως καθορίζουν την ευκολία/δυσκολία των θεμάτων ή βάζουν κι άλλες προϋποθέσεις για την εισαγωγή κατά Τμήμα ή Σχολή, όπως π.χ. ειδικούς συντελεστές ή συγκεκριμένη βαθμολογία σε κάποια από τα εξεταζόμενα μαθήματα (όπως γίνεται τώρα με τα ειδικά μαθήματα).

Επίσης μειώνεται παραπέρα ίσως ο αριθμός των εισακτέων, δεδομένου ότι οι διοικήσεις των ιδρυμάτων από τώρα ζητούν πιεστικά τη δραστική μείωση των θέσεων που διαθέτουν για τους πρωτοετείς τους.

Η εξέλιξη αυτή σε συνδυασμό με τη ρύθμιση που ισχύει από τώρα, ότι δηλαδή δεν υπάρχει «κλειστός αριθμός» εισακτέων αλλά «ανώτατος αριθμός εισακτέων» και ότι για να εισαχθεί κάποιος σε ΑΕΙ ή ΤΕΙ απαιτείται να έχει συγκεντρώσει τη βαθμολογική βάση του δέκα, θα προκαλέσει την περαιτέρω μείωση του αριθμού των εισαγομένων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Αν τώρα προσθέσουμε και το γεγονός ότι από την αφετηρία ακόμη αποκλείεται ένας μεγάλος αριθμός παιδιών, που δεν θα δικαιούται να προσέλθει καν στις εξετάσεις, αφού δεν θα έχει κατορθώσει στο Λύκειο να έχει βαθμό δέκα σε κάποιο από τα τέσσερα ή πέντε εξεταζόμενα μαθήματα ή να έχει πάνω από δέκα βαθμό απολυτηρίου, αντιλαμβανόμαστε πόσο δυσκολεύουν τα πράγματα για τα παιδιά της εργαζόμενης κοινωνίας και ειδικά γι' αυτά των χαμηλών μορφωτικο-οικονομικών στρωμάτων της.

■ Πολυζωγόπουλος

Ηρωποίηση και προβοκατορολογία

Παραπάει το ανέκδοτο με τον Πολυζωγόπουλο, μετά τον ξυλοδαρμό του. Εντάξει, ο ξεφτισμένος γραφειοκράτης, που κάθε εργαζόμενος και συνταξιούχος τον έχει στο φτύσιμο, θέλει να πάρει λάμψη και να το παίξει ήρωας. Εντάξει, θέλει να βγει βουλευτής, αφού σύντομα θα φύγει από τη ΓΣΕΕ, όπως έχει ανακοινώσει. Ομως, έχει και η νοημοσύνη μας και η υπομονή μας και η αισθητική μας τα όριά της και αυτά έχουν παραβιαστεί βάναυσα.

Και μην ξεχνάμε, ότι για πάρτη του είναι προφυλακισμένοι στον Κορυδαλλό δυο άνθρωποι. Ενας με διαταραγμένο ψυχικό κόσμο κι ένας άλλος που από την πρώτη στιγμή φωνάζει για την αθωότητά του και έχει παρουσιάσει ατράνταχτο άλλοθι στην ανάκριση. Πώς να μην τον προφυλακίσουν, όμως, οι δικαστικές αρχές, πού να βρουν το θάρρος να πάνε κόντρα στην πολιτική σκοπιμότητα, όταν Πολυζωγόπουλος και Πασόκοι ξεσήκωσαν τον κόσμο, μιλώντας για ενέδρα, για ανοχή της αστυνομίας και για «γαλάζιο παιδί»; Μέσα, λοιπόν, ο Νίκος Κουνταρδάς, χωρίς ο θρασύδειλος Πολυζωγόπουλος να έχει το θάρρος να τον κοιτάξει στα μάτια και να πει «ναι, αυτός ήταν ένας απ' αυτούς που με χτύπησαν». Του έδειξαν μια φωτογραφία πριν από 8 χρόνια, με εμφάνιση εντελώς διαφορετική απ' αυτή που έχει σήμερα ο Κουνταρδάς και το θρασίμι απάντησε ότι μοιάζει κάπως μ' αυτόν που με φώναξε! Ετσι, μ' αυτό το «μοιάζει κάπως», από μια προ οκταετίας φωτογραφία, ένας νέος άνθρωπος βρίσκεται στη φυλακή.

Αφού έκανε δακρύβρεχτες δηλώσεις τη μέρα που βγήκε από το νοσοκομείο, έμεινε μερικές μέρες στο σπίτι του και μετά ο μηχανισμός της ΓΣΕΕ κάλεσε όλους τους διαπιστευμένους συντάκτες (και τα κανάλια, βέβαια) και ο αρχιγραφειοκράτης στήθηκε καμαρωτός μπροστά στις κάμερες για να δηλώσει μεταξύ άλλων τα εξής προκλητικά:

«Είναι αδιανόητο στο κέντρο της Αθήνας, στο αστυνομοκρατούμενο κέντρο, να γίνεται ***δολοφονική επίθεση*** *κατά ανύποπτων πολιτών και να μην υπάρχει στοιχειώδης προστασία της ζωής και της ασφάλειάς τους. Οταν μάλιστα σχεδόν δίπλα υπήρχε φρουρά του Πολιτικού Γραφείου του Υπουργού Δημόσιας Τάξης και στα 30 μέτρα διμοιρία των ΜΑΤ που απαθώς παρακολουθούσαν χωρίς να επέμβουν. ΠΑΠΙ; Δεν θεωρώ ότι η δολοφονική επίθεση εναντίον μου και εναντίον του επιστημονικού συνεργάτη του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, Σάββα Ρομπόλη, ήταν τυχαίο γεγονός. Ηταν* ***οργανωμένη επίθεση με πολιτικά χαρακτηριστικά*** *σε μια συγκυρία μάλιστα όπου τα εργασιακά προβλήματα είναι σε έξαρση... Η δολοφονική επίθεση δεν ήταν εναντίον του πολίτη, Χρήστου Πολυζωγόπουλου, αλλά εναντίον του θεσμού που εκπροσωπεί, τη ΓΣΕΕ. Εναντίον του εργαζόμενου που παλεύει καθημερινά για το μεροκάματο, του άνεργου που του έχουν ακυρώσει τις ελπίδες για να ενταχθεί στον στίβο της εργασίας, του συνταξιούχου που βλέπει την σύνταξη του να συρρικνώνεται».*

Οσοι τον είδαν να ποζάρει στις κάμερες, χωρίς ούτε ένα σημάδι στο πρόσωπο, κατάλαβαν σίγουρα ότι ένας απλός ξυλοδαρμός ήταν και όχι, βέβαια, δολοφονική επί-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 16

Οι «πυλώνες» της ευρωπαϊκής εκπαίδευσης

Συνέντευξη τύπου έδωσε την περασμένη Τετάρτη στην Ενωση Ανταποκριτών Ξένου Τύπου η υπουργός Παιδείας Μ. Γιαννάκου.

Αναφερόμενη στους «πυλώνες» που έχει υιοθετήσει η νέα γενιά ευρωπαϊκών προγραμμάτων στο χώρο της εκπαίδευσης, είπε ότι αυτοί είναι: «πρώτον, η δια βίου μάθηση. Δεύτερον, η αριστεία, μία έννοια η οποία για πολιτικούς λόγους είχε παραμεριστεί επί πάρα πολλά χρόνια στη χώρα μας. Τρίτον, η επιστροφή εγκεφάλων στο χώρο της Ευρώπης και στο χώρο της Ελλάδας και τέταρτον, η πολυγλωσσία».

Αποκρυπτογραφούμε: Οι κατευθύνσεις που έχουν αναλάβει οι χώρες μέλη της ΕΕ να υλοποιήσουν τα αμέσως επόμενα χρόνια μέσω των συμφωνιών των υπουργών Παιδείας σε Μπολόνια, Πράγα, Βερολίνο, Μπέργκεν είναι: Πρώτον, βασικές σπουδές φθηνές, σύντομες (3 χρόνια ο πρώτος κύκλος), που θα παρέχουν χαμηλό επίπεδο γνώσεων, το απολύτως απαραίτητο για τη μεγάλη μάζα των ανθρώπων που θα πυκνώνουν τις κατώτερες βαθμίδες της πυραμίδας του ιεραρχικού καταμερισμού της εργασίας. Το εργασιακό μέλλον αυτών των αποφοίτων προβλέπεται αβέβαιο. Η δια βίου μάθηση, οι μηχανισμοί επανακατάρτισης τούτων των απασχολήσιμων θα αποτελούν την κολυμπήθρα του Σιλωάμ για το σύστημα, ονειροπαγίδες για τους ίδιους και μιας πρώτης τάξεως ευκαιρία να μπουν οι επιχειρήσεις στην εκπαίδευση.

Δεύτερον, η όσο το δυνατόν μεγαλύτερη αποδέσμευση του κράτους από την υποχρέωσή του να παρέχει δωρεάν Παιδεία. Προωθείται, λοιπόν, (με την αναμόρφωση και του νόμου πλαίσιου για τα ΑΕΙ) η κατάργηση της δωρεάν σίτισης, στέγασης, η κατάργηση των δωρεάν συγγραμμάτων και αποπέμπονται από το Πανεπιστήμιο οι λεγόμενοι «αιώνιοι φοιτητές», μέσω του δικαιώματος παράτασης της φοίτησης μόνο κατά 2 ή 3 χρόνια. Ολα τα έως τώρα δικαιώματα των φοιτητών συνδέονται με την «αριστεία» (την επίδοση). Ακόμη και αυτές οι ελάχιστες δωρεάν παροχές προς όλους αντικαθίστανται από υποτροφίες και δάνεια προς κάποιους βάσει κριτηρίων που θα συνδέονται και με την επίδοση.

Στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση η «αριστεία» συνδέεται άμεσα με την αξιολόγηση τόσο των εκπαιδευτικών όσο και των σχολικών μονάδων. Η δε αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και με τις επιδόσεις των μαθητών. Εχουμε συνεπώς ένα γαϊτανάκι με «άριστα» σχολεία, «άριστους» εκπαιδευτικούς και «άριστους» μαθητές, που προφανώς θα συνδέεται και με την χρηματοδότηση.

Τρίτον, η ενίσχυση και προώθηση με όλους τους τρόπους της «κινητικότητας» των φοιτητών. Η προσέλκυση φοιτητών-πελατών αποτελεί βασική παράμετρο των ευρωπαϊκών αναδιαρθρώσεων στο χώρο της Παιδείας, στο πλαίσιο του ανταγωνισμού της ΕΕ με τις ΗΠΑ, αλλά και σαν αιμοδότης των ίδιων των Πανεπιστημίων προς τα οποία η κρατική στρόφιγγα χρηματοδότησης περιορίζει αυστηρά τη ροή της. Η Ελλάδα «παίζει» στον τομέα αυτό με το Διεθνές Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης, μέσω του οποίου επιχειρεί να ενισχύσει τη διείσδυση του ελληνικού καπιταλισμού στις χώρες της Βαλκανικής και σε χώρες του λεγόμενου τρίτου κόσμου με τις οποίες κάνει παραδοσιακά μπίζνες, ενώ παράλληλα το χρησιμοποιεί ως μοντέλο για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, αλλά και τα δημόσια Πανεπιστήμια στα οποία επιθυμεί να προσδώσει τα χαρακτηριστικά του επιχειρηματικού πανεπιστήμιου.

■ Θάνατος Κ. Τσαλικίδη

Εργώδεις προσπάθειες για τη συγκάλυψη μιας σκοτεινής υπόθεσης

Δεν χρειάζεται να μετατραπεί κανείς σε Σέρλοκ Χολμς για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ο θάνατος του Κώστα Τσαλικίδη, τεχνικού στελέχους της Vodafone, σχετίζεται στενά με την υπόθεση των υποκλοπών. Με τα όσα έχουν δει το φως της δημοσιότητας μέχρι στιγμής, αυτό είναι αυταπόδεικτο. Τα ερωτήματα αρχίζουν από εκεί και πέρα. Ηταν αυτοκτονία; Αν ναι, για ποιο λόγο αυτοκτόνησε έτσι στα καλά καθούμενα; Ηταν εξώθηση σε αυτοκτονία; Από ποιους και για ποιο λόγο; Ηταν δολοφονία; Ποιοι είχαν την ικανότητα να εκτελέσουν με τόσο άψογο τρόπο μια δολοφονία και να την εμφανίσουν σαν αυτοκτονία; 'Η μήπως δεν ήταν και τόσο άψογος ο τρόπος, αλλά παρουσιάστηκε έτσι στους άσχετους περί αυτά συγγενείς του;

Δεν είμαστε καθόλου αισιόδοξοι ότι θα πάρουμε σαφείς και αδιαμφισβήτητες απαντήσεις σ' αυτά τα ερωτήματα. Ιδού οι λόγοι που δικαιολογούν -κατά τη γνώμη μας απόλυτα- αυτή την απαισιοδοξία.

Ο Παπαληγούρας δήλωσε ότι στις 11 Μάρτη του 2005, όταν μαζί με τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου Δ. Λινό συναντήθηκαν με τον Κορωνιά, αυτός αναφέρθηκε ταραγμένος στο περιστατικό της αυτοκτονίας Τσαλικίδη, χωρίς να το συνδέει επίσημα με την υπόθεση των υποκλοπών. Ο Παπαληγούρας λέει ότι ο ίδιος έδωσε εντολή για πλήρη διερεύνηση του περιστατικού, όμως αυτό δεν αποδεικνύεται από κανένα χαρτί, ο δε Λινός ανεπισήμως το διαψεύδει.

Ομως, ακόμα και αν ο Παπαληγούρας δεν έδωσε καμιά εντολή, ένας τόσο έμπειρος δικαστικός όπως ο Λινός δεν υποψιάστηκε κάτι εξαιτίας της ταραχής του Κορωνιά, ώστε να δώσει ο ίδιος εντολή για δικαστική διερεύνηση της υπόθεσης; Γεγονός είναι ότι στην έγγραφη παραγγελία του προς τον προϊστάμενο της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθήνας Δ. Παπαγγελόπουλο δεν αναφέρει τίποτα για την αυτοκτονία Τσαλικίδη. Ο Λινός διοχετεύει προς τους δημοσιογράφους την πληροφορία, ότι ενημέρωσε τον Παπαγγελόπουλο προφορικά, όμως ο Παπαγγελόπουλος το αρνείται κατηγορηματικά και δηλώνει ότι πληροφορήθηκε το γεγονός στις 30 Γενάρη, όταν εξέτασε τον υποστράτηγο της ΕΛΑΣ Σ. Σύρρο ως μάρτυρα για την υπόθεση.

Ο Σύρρος πάλι πώς μπλέκεται στην υπόθεση; Εδώ και μια διετία ο Σύρρος δεν είναι διοικητής της Αντιτρομοκρατικής. Πήρε προαγωγή, από ταξίαρχος έγινε υποστράτηγος και τοποθετήθηκε στο πόστο του Επιθεωρητή Νοτίου Ελλάδας της ΕΛΑΣ. Ο Βουλγαράκης, σε εκείνη την περιπετειώδη παρουσία του στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, μαζί με τον Παπαληγούρα, προσπαθώντας να προστατεύσει τον εαυτό του, είπε ότι η υπόθεση Τσαλικίδη διερευνήθηκε αστυνομικά και ο φάκελος έκλεισε με την ένδειξη αυτοκτονία. Ο Παπαληγούρας κράτησε αποστάσεις και είπε ότι η υπόθεση παραμένει ανοιχτή. Η διάσταση ανάμεσα στους δυο υπουργούς ήταν προφανής, σχολιάστηκε και ο Ρουσόπουλος ανέλαβε να συμμαζέψει τα ασυμμάζευτα, κάνοντας το απαράμιλλης λογικής σχόλιο, ότι δεν υπάρχει διάσταση ανάμεσα στους υπουργούς, διότι ο ένας μιλούσε για την αστυνομική διερεύνηση που έκλεισε, ενώ ο άλλος μιλούσε για τη δικαστική διερεύνηση που συνεχίζεται!

Δηλαδή, την αλήθεια που δεν μπόρεσε να βρει η Αστυνομία, θα τη βρει κάποιος εισαγγελέας!!! Αν είναι έτσι, τότε κάτι τρέχει με την Αστυνομία. 'Η δεν έκανε καλά τη δουλειά της ή επιχείρησε να συγκαλύψει ένα έγκλημα. Αλλά και με τους υπουργούς κάτι δεν πάει καλά. Ο ένας έδωσε εντολή για αστυνομική διερεύνηση, ο άλλος (υποτίθεται ότι) έδωσε προφορική εντολή για δικαστική διερεύνηση, όμως δικαστικές αρχές και Αστυνομία δεν συνεργάστηκαν καθόλου επί ένα ολόκληρο ενδεκάμηνο. Δεν συσχέτισαν καθόλου το θάνατο Τσαλικίδη με την υπόθεση των υποκλοπών, μολονότι υποτίθεται ότι διερευνούσαν και την αυτοκτονία! Και οι πολιτικοί τους προϊστάμενοι, δηλαδή οι υπουργοί, τί έκαναν επί σχεδόν ένα χρόνο; Αφησαν τους υφισταμένους τους να μη συνεργάζονται καθόλου, μολονότι υποτίθεται ότι είχαν δώσει εντολές για διερεύνηση; Σα να μη μας τα λένε καθόλου καλά.

Ας επανέλθουμε, όμως, στον περιβόητο Σύρρο. Από πότε ένας ανώτερος αξιωματικός αναλαμβάνει να διερευνήσει μια υπόθεση έξω από τον τομέα ευθύνης του, που εμφανίζεται ως μια τυπική περίπτωση αυτοκτονίας και κανονικά θα τη διεκπεραίωνε ένας υπαστυνόμος του τοπικού Τμήματος; Και γιατί επελέγη από τον Βουλγαράκη ειδικά ο Σύρρος, ο πρώην διοικητής της Αντιτρομοκρατικής, στον οποίο έχουν προσδοθεί ιδιότητες... Κάλαχαν; Ευνόητο είναι πως ο Βουλγαράκης θεώρησε τη συγκεκριμένη υπόθεση πάρα πολύ σοβαρή και γι' αυτό παρέκαμψε το ΑΤ Κολωνού και τη ΓΑΔΑ και ανέθεσε την υπόθεση σε έναν ανώτατο αξιωματικό που πλέον υπηρετεί εκτός Αττικής. Τόσο ανίκανους τους θεωρεί όλους στη ΓΑΔΑ και κατέφυγε στο Σύρρο; 'Η μήπως ο Σύρρος επελέγη για να παρακαμφθεί εντελώς η ΓΑΔΑ και να εξασφαλιστεί ο έλεγχος της υπόθεσης από τον υπουργό και έναν ανώτατο αξιωματικό της απόλυτης εμπιστοσύνης του (και της εμπιστοσύνης των Αμερικάνων, μην το ξεχνάμε);

Και τι έκανε ο Σύρρος και έκλεισε την υπόθεση; Ούτε αυτοψία στο χώρο που βρέθηκε νεκρός ο Τσαλικίδης δεν έκανε. Κι αν έκανε, την έκανε εντελώς τυπικά, για τα μάτια που λένε. Γιατί αν έκανε αυτοψία και έρευνα, θα έβρισκε σίγουρα τα τετράδια με τις σημειώσεις του νεκρού, που βρήκε η οικογένειά του και παρέδωσε στις εισαγγελικές αρχές και όσα βρήκε ο Διώτης, όταν πήγε και έκανε αυτοψία (ανεξάρτητα από τη σημαντικότητά τους ή μη). Και μόνο αυτό το γεγονός είναι αρκετό για να μας πείσει ότι ο Σύρρος τοποθετήθηκε από τον Βουλγαράκη στην υπόθεση όχι για να τη διερευνήσει αλλά για να την κλείσει. Α, να μην το ξεχάσουμε: ο Σύρρος υποτίθεται ότι ήταν ένας απ' αυτούς που παρακολουθούνταν τα τηλέφωνά τους (εδώ μπορείτε να ξεκαρδιστείτε στα γέλια)!

Και ερχόμαστε στην οικογένεια του νεκρού, που είναι η μόνη που δεν «χώνεψε» την εκδοχή της αυτοκτονίας και παρά τον πόνο για την απώλεια ενός αγαπημένου προσώπου σε τόσο μικρή ηλικία, αγωνίστηκε και αγωνίζεται να ριχτεί φως στην υπόθεση. Στην αρχή δόθηκε η εντύπωση, ότι η οικογένεια είχε μείνει με τον πόνο και την απορία και ενεργοποιήθηκε μόνο όταν έγιναν οι κυβερνητικές ανακοινώσεις για τις υποκλοπές. Στη συνέχεια, όμως, αποδείχτηκε ότι η οικογένεια Τσαλικίδη δεν «χώνεψε» την εκδοχή της αυτοκτονίας. Τον Ιούνη του 2005, ο αδερφός του νεκρού απευθύνθηκε εγγράφως στον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθήνας, διά του ΑΤ Κολωνού, και ζήτησε να ερευνηθούν τα τηλεφωνήματα από το κινητό του και η ηλεκτρονική αλληλογραφία του με την εταιρία Vodafone και να του χορηγηθούν αντίγραφα των τηλεφωνικών συνδιαλέξεων και των e-mails.

Απάντηση ο άνθρωπος δεν πήρε. Το ρεπορτάζ μας έχει δείξει ότι λίγες μέρες μετά την υποβολή της αίτησης στο ΑΤ Κολωνού, αυτή διαβιβάστηκε στην Εισαγγελία. Μέσα στον Ιούνη του 2005. Και εμείς αναρωτιόμαστε. Ο πολυπράγμων κ. Παπαγγελόπουλος, που τον συνοδεύει η φήμη ότι για ψύλλου πήδημα διατάζει προκαταρκτική εξέταση, δεν ενημερώθηκε ποτέ για το αίτημα της οικογένειας Τσαλικίδη; Αν δεν ενημερώθηκε, γιατί δεν αναζήτησε ευθύνες από τους υφισταμένους του; Αν ενημερώθηκε (εμείς είμαστε σίγουροι ότι ενημερώθηκε), γιατί δεν συσχέτισε αμέσως την ημερομηνία θανάτου του Τσαλικίδη με το πόστο στο οποίο εργαζόταν και το οποίο αναφερόταν στην αίτηση του αδελφού του; Παριστάνει τον αφελή ή τον απρόσεκτο; Το ερώτημα είναι σαφές και οφείλει να απαντήσει: Ακόμα και αν δεχτούμε ότι ο Λινός δεν του έδωσε προφορική εντολή να διερευνήσει και την αυτοκτονία, στο πλαίσιο της προκαταρκτικής εξέτασης που ανέλαβε ο ίδιος προσωπικά, πώς ισχυρίζεται ότι έμαθε για την αυτοκτονία στις 30 του φετινού Γενάρη, συζητώντας μάλιστα «εξωδίκως» με τον Σύρρο, ενώ υπάρχει στην Εισαγγελία Πρωτοδικών το αίτημα του αδελφού του Τσαλικίδη από τον περσινό Ιούνη;

Τελευταίος κρίκος στην αλυσίδα των κρατικών παραγόντων ο εισαγγελέας Διώτης, που διενεργεί τώρα προανάκριση. Αχώριστο δίδυμο με τον Σύρρο επί χρόνια, στενοί συνεργάτες, μαζί παρασημοφορηθέντες από το FBI για την «εξάρθρωση της τρομοκρατίας», καλείται τώρα να βρει αυτά που «δεν μπόρεσε» να βρει ο στενός συνεργάτης και κολλητός του. Για να μη σας κουράζουμε, να το πούμε ευθέως και με λίγα λόγια: εμείς δεν έχουμε καμιά εμπιστοσύνη στην αμεροληψία του Διώτη και νομίζουμε ότι κανείς εχέφρων άνθρωπος δεν μπορεί να του έχει εμπιστοσύνη (εκτός αν υπηρετεί σκοπιμότητες). Ο Διώτης είναι σ' αυτή τη φάση το κατάλληλο πρόσωπο στην κατάλληλη θέση, όπως ακριβώς στην προηγούμενη φάση ήταν ο Σύρρος το κατάλληλο πρόσωπο στην κατάλληλη θέση.

Το ρεπορτάζ μας επίσης έχει πιάσει πολλούς ψιθύρους στους διαδρόμους της Ευελπίδων, που λένε ότι οι εισαγγελικές αρχές είναι πεπεισμένες πως πρόκειται για αυτοκτονία για αισθηματικούς λόγους. Αν είναι έτσι, τότε η έρευνα δεν γίνεται για να αποκαλύψει την αλήθεια, αλλά για να επιβεβαιώσει ένα εκ των προτέρων δοσμένο σενάριο. Σε μια τόσο δύσκολη υπόθεση, στην οποία η οικογένεια βρίσκεται εξ αντικειμένου σε δυσχερή θέση, εκτός των άλλων και επειδή έχει παρέλθει σχεδόν ένας χρόνος από το συμβάν, δεν είναι και τόσο δύσκολο μια έρευνα να οδηγηθεί σε αδιέξοδο, επισήμως ο φάκελος να κλείσει με την ένδειξη «αυτοκτονία με άγνωστη αιτία» και στο αυτί κάποιων φιλότιμων παπαγάλων να διοχετευθεί η εκδοχή «γκομενοδουλειά».

Μέχρι στιγμής, ό,τι καινούργια στοιχεία έχουμε για το θάνατο του Τσαλικίδη προέρχονται από την επιμονή της οικογένειάς του. Και τα στοιχεία αυτά όχι μόνο δεν αραιώνουν το νέφος των ερωτηματικών και των αμφιβολιών, αλλά αντίθετα το πυκνώνουν. Προσφέρουν περισσότερο υλικό στην εκτίμηση ότι ο Κ. Τσαλικίδης δεν ήταν ένας άνθρωπος που ετοιμαζόταν να αυτοκτονήσει ή, έστω, που είχε τέτοια πίεση ώστε και η αυτοκτονία να αποτελεί ένα από τα ενδεχόμενα της ζωής του. Πέρα απ' αυτά που αποκάλυψε το συγγενικό του περιβάλλον, υπάρχει το τελευταίο e-mail, ελάχιστες ώρες πριν το θάνατό του, στο οποίο όχι μόνο δίνει τεχνικές οδηγίες σε συναδέλφους του, αλλά αναφέρει για ένα πρόγραμμα στο οποίο εργαζόταν: «Θα το τελειώσω μέχρι τέλος Ιούλη, το αργότερο αρχές Σεπτέμβρη». Φράση που ταιριάζει με μια αναφορά, γραμμένη στα αγγλικά σε ένα από τα τετράδιά του που βρέθηκαν: «By the end of July». Αν μη τι άλλο, αυτές οι αναφορές δεν δείχνουν άνθρωπο έτοιμο να αυτοκτονήσει.

Πρέπει ακόμα να δώσουμε βάση στη δημόσια δήλωση του πρώην προϊσταμένου του (που παραιτήθηκε τον περασμένο Δεκέμβρη από τη Vodafone και αμέσως πήρε πόστο στην Cosmote), ότι ο Κ. Τσαλικίδης είχε τις γνώσεις για να αντιληφθεί σύντομα το (φερόμενο ως) παράνομο λογισμικό στο δίκτυο της Vodafone. Εμείς, όμως, θέλουμε να το πάμε παραπέρα. Είναι δεδομένο ότι (τουλάχιστον) την περίοδο της Ολυμπιάδας γίνονταν μαζικές παρακολουθήσεις τηλεφώνων. Είναι δεδομένο ότι υπήρχε μηχανισμός «νόμιμων συνακροάσεων» (αυτό το παραδέχτηκε και ο Βουλγαράκης). Ο Τσαλικίδης, λοιπόν, όπως και άλλα τεχνικά στελέχη, όχι μόνο της Vodafone αλλά και των άλλων εταιριών, ήξερε πολύ καλά πώς γινόταν αυτή η δουλειά. Δεν ήταν κάποιος ανυποψίαστος. Και δεν ήταν αφελής. Δεν ήταν ούτε πολιτικά αφελής. Αλλωστε, στα φοιτητικά του χρόνια ήταν κοντά σε ακροαριστερή φοιτητική παράταξη στο Πολυτεχνείο. Ουδείς, λοιπόν, μπορούσε να τον κοροϊδέψει. Τι συμβιβασμούς έκανε στη δουλειά του δεν είμαστε σε θέση να το γνωρίζουμε. Τα ερωτηματικά, όμως, γίνονται ακόμα περισσότερα. Τι έμαθε και εξέφραζε την άποψη ότι η Vodafone κινδυνεύει να κλείσει ή ότι είναι ζήτημα ζωής και θανάτου να φύγει από την εταιρία; Δεν έμαθε, βέβαια, ότι γίνονται παρακολουθήσεις, αυτό το ήξερε εξαρχής, αλλά ίσως κάτι που να έχει σχέση με κάποιο συγκεκριμένο δίκτυο.

Από την πρώτη στιγμή που ξέσπασε αυτό το σκάνδαλο γράψαμε ότι δεν πρόκειται να προσχωρήσουμε στη σεναριολογία που φούντωσε, όπως γίνεται πάντοτε σ' αυτές τις περιπτώσεις. Απ' αυτή την αρχειακή θέση δεν θα λοξοδρομήσουμε. Γι' αυτό και δεν κάνουμε εικασίες για τα ακριβή αίτια του θανάτου του Κ. Τσαλικίδη. Το μόνο σίγουρο, που βγαίνει απ' όσα παραθέσαμε παραπάνω, είναι πως δεν έχουμε να κάνουμε με μια «τυπική αυτοκτονία», όπως παρουσιάστηκε, αλλά με ένα θάνατο απόλυτα σχετιζόμενο με το σκάνδαλο των υποκλοπών. Ισως ο Τσαλικίδης να ήταν το πρόσωπο που λειτούργησε ως καταλύτης για όσα ακολούθησαν.

■ Γρίπη των Πτηνών

Ανοχύρωτη η Ευρωπαϊκή Ενωση

Το τελευταίο διάστημα, ενώ βρέθηκαν στην Ελλάδα και σ' άλλες χώρες της ΕΕ αρκετά θετικά δείγματα με τον επικίνδυνο τύπο της γρίπης των πτηνών, τον H5N1, δείγματα που πάρθηκαν από κύκνους και άγριες πάπιες που κατέκλυσαν τις ευρωπαϊκές χώρες λόγω των καιρικών συνθηκών, η Κομισιόν και οι χώρες στις οποίες βρέθηκαν τα θετικά δείγματα δεν πήραν τα μέτρα που θα έπαιρναν στην περίπτωση που αυτά ανιχνεύονταν σε πτηνοτροφικές μονάδες. Ακόμη και με τη νέα οδηγία 94 του 2005, που άρχισε να ισχύει από τις 4 Φλεβάρη, προβλέπεται ολική καταστροφή των κοτόπουλων, νεοσσών μιας ημέρας, αυγών επώασης και επιτραπέζιων αυγών των πτηνοτροφικών μονάδων στις οποίες ανιχνεύονται θετικά δείγματα του ιού της γρίπης των πτηνών.

Από τον Οκτώβρη του 2005, με σειρά άρθρων αποκαλύψαμε ότι οι Κομισάριοι και τ' άλλα αρμόδια θεσμικά όργανα της ΕΕ αποφάσισαν να καταργήσουν την οδηγία 40 του 1992, γιατί οι ιδιοκτήτες των μεγάλων πτηνοτροφικών επιχειρήσεων της Ιταλίας, της Ολλανδίας, του Βελγίου και της Γερμανίας υποχρεώθηκαν να προχωρήσουν σε μαζικές καταστροφές κοτόπουλων, νεοσσών κ.λπ., όταν ξέσπασαν σ' αυτές τις χώρες επιδημίες της γρίπης των πτηνών. Οι καπιταλιστές από την πλευρά τους, παρότι αποζημιώθηκαν, πίεζαν για χαλάρωση του νομικού πλαισίου (για παράδειγμα, να αντικατασταθεί η λύση της καταστροφής με τον μαζικό εμβολιασμό), γιατί δεν θέλουν να διακινδυνεύουν το χάσιμο των αγορών της ΕΕ και των άλλων χωρών από τους ανταγωνιστές τους. Οι πιέσεις αυτές απέδωσαν και έτσι με τη νέα οδηγία ο εμβολιασμός αναγορεύεται σε βασικό όπλο «καταπολέμησης» του ιού της γρίπης των πτηνών, παρά το γεγονός ότι η λύση του μαζικού εμβολιασμού, που εφαρμόζεται στην Ιταλία από το 2000, αποδείχτηκε αναποτελεσματική.

Οι Κομισάριοι απέκρυψαν από τη λεγόμενη κοινή γνώμη τον πραγματικό λόγο για την κατάργηση της οδηγίας 40 του 1992, δηλαδή την πίεση των καπιταλιστών, και ισχυρίστηκαν ότι πρέπει να διευρυνθεί το πεδίο προστασίας από τη γρίπη των πτηνών και στα άγρια πτηνά, τα οποία μάλιστα θεωρούν σαν τη μόνιμη απειλή για τις ευρωπαϊκές χώρες. Εδώ να προσθέσουμε ότι ο προσανατολισμός προς τα άγρια αποδημητικά πτηνά εξυπηρετεί και μια άλλη σκοπιμότητα. Να αποκρυβεί το γεγονός, ότι η απειλή για την εκδήλωση επιδημιών της γρίπης των πτηνών σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες προέρχεται και από την ευρωπαϊκή πτηνοτροφία.

Ομως, τόσο στο σχέδιο όσο και στο τελικό κείμενο της οδηγίας 94 του 2005, οι Κομισάριοι και τ' άλλα θεσμικά όργανα της ΕΕ «ξέχασαν» να βάλουν διατάξεις για τη λήψη μέτρων στις περιπτώσεις που ανιχνευτούν θετικά δείγματα της γρίπης των πτηνών σε άγρια αποδημητικά πτηνά ή άγρια πτηνά που ζουν μόνιμα σε υδροβιότοπους. Αποδεικνύεται έτσι για μια ακόμη φορά, ότι πρώτιστο μέλημά τους δεν είναι η προστασία της δημόσιας υγείας, αλλά η εξασφάλιση ανώτατων καπιταλιστικών κερδών.

Παραμύθι η ετοιμότητα των ελεγκτικών μηχανισμών

Στις 20, 21 και 22 Οκτώβρη του 2005, κλιμάκιο του Γραφείου Τροφίμων και Κτηνιατρικών Θεμάτων (ΓΤΚΘ) που υπάγεται στη Γενική Διεύθυνση Υγείας και Προστασίας των Καταναλωτών της ΕΕ είχε έρθει στην Ελλάδα για να επιθεωρήσει τους ελεγκτικούς μηχανισμούς. Στην ουσία, την επίσκεψη αυτή είχε προκαλέσει η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας, η οποία στις 17 Οκτώβρη του 2005 είχε δώσει στη δημοσιότητα ένα δήθεν ύποπτο δείγμα για τον υπότυπο H5 της γρίπης των πτηνών (η περιβόητη υπόθεση με τη γαλοπούλα των Οινουσσών), προκειμένου να δημιουργήσει την αίσθηση ότι εφαρμόζει αυστηρά μέτρα βιοασφάλειας και ότι ο ελληνικός ελεγκτικός μηχανισμός δουλεύει ρολόι. Τότε, με αναλυτικό ρεπορτάζ είχαμε αποκαλύψει την ανεύθυνη στάση τόσο της αρμόδιας κτηνιάτρου του εργαστηρίου της πτηνοπαθολογίας στο Κέντρο Κτηνιατρικών Ιδρυμάτων Αθήνας, που είχε σπεύσει για προσωπικούς λόγους να δώσει το δείγμα ως ύποπτο, όσο και την ανεύθυνη στάση της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας, που αβασάνιστα υιοθέτησε τη θέση της κτηνιάτρου, προκειμένου να δείξει έργο στη Κομισιόν.

Το κλιμάκιο αυτό του ΓΤΚΘ έστειλε στις 7 Φλεβάρη του 2006 και την τελική του έκθεση στον Γενικό Διευθυντή Κτηνιατρικής. Η έκθεση αυτή αποσιωπήθηκε, γιατί δεν περιποιεί τιμή στη Γενική Διεύθυνση Κτηνιατρικής, που είναι η αρμόδια κεντρική αρχή για την επιτήρηση της γρίπης των πτηνών. Πώς να δημοσιοποιήσουν εκτιμήσεις σαν αυτή; «Επιπλέον, εάν η Αρμόδια Αρχή ακολουθούσε παρόμοια προσέγγιση σε περίπτωση εμφάνισης εστίας γρίπης των πτηνών, ιδίως σε λιγότερο απομονωμένες περιοχές με εντατική παραγωγή πουλερικών, θα ήταν δύσκολο να αποτρέψει την περαιτέρω διάδοση της νόσου στο εσωτερικό της Ελλάδας και πιθανόν και σε άλλα κράτη μέλη».

Καταρχάς, θα επαναλάβουμε αυτό που λέμε εδώ και χρόνια, ότι αυτή η κοινοτική υπηρεσία δεν διακρίνεται για την ευαισθησία της όσον αφορά την υπεράσπιση της δημόσιας υγείας.

Δεύτερο, η Γενική Διεύθυνση Κτηνιατρικής δεν αμφισβήτησε την παραπάνω επισήμανση του ΓΤΚΘ, που δεν περιποιεί τιμή σ' αυτή, αλλά έσπευσε να το διαβεβαιώσει ότι θα κάνει όλες τις ενέργειες που της συνέστησε, προκειμένου να «ξεπεραστούν» τα προβλήματα που επεσήμανε το κλιμάκιό του κατά την επίσκεψή του στην Ελλάδα.

Τρίτο, η ευπιστία που δείχει το ΓΤΚΘ στις διαβεβαιώσεις που εισπράττει από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών είναι φαινομενική και απορρέει από το ότι βάζει σε υποδεέστερη μοίρα την υπεράσπιση της δημόσιας υγείας.

Εθνικό Εργαστήριο Αναφοράς της Θεσσαλονίκης

Την προηγούμενη βδομάδα είχαμε επισημάνει την αδυναμία του Εθνικού Εργαστηρίου Αναφοράς (ΕΑΑ), που ανήκει στο Κέντρο Κτηνιατρικών Ιδρυμάτων Θεσσαλονίκης, να εξετάζει τα δείγματα και για τους υπότυπους του N και είχαμε τονίσει την κατάσταση στην οποία το έχουν φέρει οι πολιτικές ηγεσίες του υπουργείου Γεωργίας. Με απανωτά υπομνήματα ο Σύλλογος Εργαζόμενων στο υπουργείο Γεωργίας στη Βόρεια Ελλάδα επισημαίνει τις μεγάλες ελλείψεις και εκφράζει το παράπονο, ότι εισπράττει εγγράφως τις ίδιες απαντήσεις από την πολιτική ηγεσία, με διαφορά μόνο στην ημερομηνία και στον αριθμό πρωτοκόλλου των απαντητικών εγγράφων.

«Κύριε Υπουργέ

Μετά από καταγγελίες που δεχθήκαμε από υπαλλήλους–μέλη μας... για σημαντικές ελλείψεις προσωπικού... σχετικά έχει ενημερωθεί εγγράφως η αρμόδια Διεύθυνση της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου μας. (σ.σ. Ξεμπροστιάζει τον ανεκδιήγητο προϊστάμενο της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής Δημόσιας Υγείας).

Σας γνωρίζουμε τα παρακάτω:

1. Για πολλοστή φορά επισημαίνουμε τις ελλείψεις μονίμου εξειδικευμένου προσωπικού σε ποσοστό 40–90% οι οποίες καλύπτονται μερικώς από εποχικό προσωπικό...

Αυτό συνεπάγεται την υπολειτουργία των υπηρεσιών που ελέγχουν εργαστηριακά τα τρόφιμα... Ακόμα και τα Εθνικά Εργαστήρια Αναφοράς δε μπορούν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις που ορίζουν οι οδηγίες της Ε.Ε. και εκτός των άλλων συνεπειών εκτιθέμεθα και σαν κράτος μέλος της Ε.Ε.

Ενδεικτικά αναφέρουμε το υπό διαπίστευση Εθνικό Εργαστήριο Θαλλάσσιων Βιοτοξινών του ΚΚΙΘ, όπου υπηρετούν ένας μόνιμος κτηνίατρος και δύο συμβασιούχοι 12 μηνών...

Ανάλογη είναι και η κατάσταση και σ' άλλα εργαστήρια, εγκεφαλοπαθειών, βρουκελλώσεων, γρίπης πτηνών κ.λπ.»

(Απόσπασμα επιστολής που στάλθηκε στις 18 Μάρτη στον Ε. Μπασιάκο).

Στην τελική έκθεση του ΓΤΚΘ, το κλιμάκιο του οποίου είχε επισκεφθεί και το ΕΕΑ για τη γρίπη των πτηνών, επισημαίνονται ανάμεσα στ' άλλα για την κατάσταση του εργαστηρίου αυτού: «Το σοβαρό πρόβλημα έλλειψης προσωπικού έχει ως αποτέλεσμα μεγάλες καθυστερήσεις στις δοκιμές και πιθανά σφάλματα. Επιπλέον, ο ανεπαρκής εξοπλισμός (π.χ. μικρής χωρητικότητας επωαστήριο) και οι ανεπαρκείς εγκαταστάσεις, καθώς και η προφανής έλλειψη χώρου δεν επιτρέπουν στο ΕΕΑ να φέρει εις πέρας τα καθήκοντά του με σωστά οργανωμένο τρόπο».

Στις 20 Δεκέμβρη του 2005 επανέρχεται ο Σύλλογος Εργαζόμενων, μέσω της Ομοσπονδίας Συλλόγων Εργαζόμενων του υπουργείου Γεωργίας, με επιστολή στη Διεύθυνση Διοικητικής Υποστήριξης Μονίμου Προσωπικού, που κοινοποιείται και στον Ε. Μπασιάκο, και ανάμεσα στ' άλλα επισημαίνει:

«Απαντώντας στο αριθ. 326938/1–12–2005 έγγραφό σας σάς γνωρίζουμε τα εξής:

1. Τα προβλήματα στελέχωσης δεν αφορούν μόνο το Ινστιτούτο Λοιμωδών και Παρασιτικών Νοσημάτων (σ.σ. σ' αυτό ανήκει το ΕΕΑ)...

2. Τα οικονομικά και στεγαστικά προβλήματα είναι εξίσου σημαντικά και παραμένουν χωρίς λύσεις.

3. Στα έγγραφα που κατά καιρούς έχει στείλει ο Σύλλογος Εργαζόμενων Υπουργείου Γεωργίας Μακεδονίας Θράκης στην ηγεσία του Υπουργείου μας... και οι απαντήσεις που έχει πάρει ο Σύλλογος έχουν το ίδιο περιεχόμενο...

Μετά την πρόσφατη έκθεση της Επιτροπής Κοινοτικής Επιθεώρησης για το Εθνικό Εργαστήριο Αναφοράς γρίπης των πτηνών... όπου τονίζεται όχι μόνο η ανεπάρκεια του χώρου αλλά και η σημαντική έλλειψη προσωπικού, αποφασίστηκε η πρόσληψη 21 ατόμων διαφόρων ειδικοτήτων με σύμβαση Ιδιωτικού Δικαίου 8 μηνών.

Από τα αναφερόμενα γίνεται αντιληπτό ότι το προσωπικό που προσελήφθη καλύπτει στο ελάχιστο τις ανάγκες των τριών Ινστιτούτων με αποτέλεσμα τη δυσλειτουργία των Ιδρυμάτων. Το πρόβλημα εντείνεται ακόμη περισσότερο από την έλλειψη Διευθυντού στο ΚΚΙΘ... με αποτέλεσμα να μην προχωρούν διαγωνισμοί προμηθειών...».

Ο Σύλλογος Εργαζόμενων περιγράφει τόσο τη δραματική κατάσταση που επικρατεί στο ΕΕΑ και συνολικά στο ΚΚΙΘ όσο και την μεγάλη του πίκρα για τη στάση της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας, που διαιωνίζει την άθλια κατάσταση που επικρατεί στο ΕΕΑ και σ' όλο το ΚΚΙΘ. Μια άθλια κατάσταση, με το ΕΕΑ να μη μπορεί να εξετάζει τα δείγματα για τον υπότυπο του N και να αναγκάζεται έτσι να τα στέλνει στο Λονδίνο. Το κύριο δεν είναι ότι αυτή η κατάσταση δεν περιποιεί τιμή για την Ελλάδα. Αυτό είναι το ελάχιστο. Το μείζον θέμα είναι η καθυστέρηση στην αποτελεσματική αντιμετώπιση της γρίπης των πτηνών στην περίπτωση που ανιχνευθεί θετικό δείγμα του τύπου H5N1 σε πτηνοτροφική μονάδα. Και να φανταστείτε ότι το ποσό που απαιτείται για να αγοραστεί ο κατάλληλος εξοπλισμός δεν ξεπερνάει τις 60.000 ευρώ!

Είναι, λοιπόν, ανοχύρωτη και η Ελλάδα και η ΕΕ των «25». Δεν είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν επιδημίες της γρίπης των πτηνών, που είναι προ των πυλών, γιατί για τους Κομισάριους και τις κυβερνήσεις προέχει η αποκόμιση ανώτατων καπιταλιστικών κερδών από τους μεγάλους «πτηνοτροφάδες». Αυτό θα το επαναλαμβάνουμε παίρνοντας αφορμή από διάφορα γεγονότα της επικαιρότητας, για να γίνει συνείδηση στους εργαζόμενους και να πάρουν στα χέρια τους και την υπόθεση της υπεράσπισης της δημόσιας υγείας.

Γεράσιμος Λιόντος

«Σκίζουν» τα βιολογικά-μαϊμού

Μυκοτοξίνες βρέθηκαν σε 900 κιλά αλεύρου από καλαμπόκι βιολογικής καλλιέργειας ιταλικής προέλευσης, σύμφωνα με δελτίο Τύπου του ΕΦΕΤ, με ημερομηνία 15 Φλεβάρη του 2006. Την ποσότητα αυτή εισήγαγε στην Ελλάδα η εταιρία ΕΒΙΚ ΑΕ και την πούλησε στην εταιρία ΑΦΟΙ ΑΡΓΥΡΑΚΗ ΑΕΒΕ η οποία θα τη διέθετε στην ελληνική αγορά. Από τα 900 κιλά βρέθηκαν στις αποθήκες της εταιρίας 742 κιλά σε συσκευασία των 500g. Είναι άγνωστο πόσα από τα υπόλοιπα 158 κιλά πουλήθηκαν και πόσα βρίσκονται σε ράφια καταστημάτων. Αγνωστη είναι ακόμη η συνολική ποσότητα που παράχθηκε στην Ιταλία, σε ποιες άλλες χώρες προωθήθηκε για κατανάλωση και σε ποιες ενέργειες προχώρησαν οι αρμόδιες αρχές ελέγχου των κρατών μελών.

Το προϊόν με τις μυκοτοξίνες δεν το βρήκαν οι υποτυπώδεις ελεγκτικοί μηχανισμοί του ΕΦΕΤ. Απλά ειδοποιήθηκαν μέσω του Συστήματος Εγκαιρης Προειδοποίησης για τα τρόφιμα και τις ζωοτροφές. Αποσιώπησε, όμως, ο ΕΦΕΤ σε ποιες άλλες χώρες βρέθηκαν ποσότητες αυτού του προϊόντος.

Την προηγούμενη βδομάδα είχαμε αποκαλύψει ότι ο ΕΦΕΤ έκρυψε από το εμπορικό σήμα της Creta Farm τη λέξη «Βιολογικό» για να δικαιολογήσει τόσο την παρέμβασή του όσο και την παράκαμψη της Διεύθυνσης Βιολογικής Γεωργίας, που ανήκει στο υπουργείο Γεωργίας. Πήγαμε σε διάφορες αλυσίδες σουπερμάρκετ για να βρούμε την ακριβή εμπορική ονομασία με τη οποία λανσάρεται το προϊόν αυτό της TROFINO. Δεν μπορέσαμε να το βρούμε. Την Πέμπτη το μεσημέρι μάθαμε ότι αυτό πωλείται ως βιολογικό και τοποθετείται στα ειδικά ράφια. Επειδή, όμως, μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές δεν το διαπιστώσαμε οι ίδιοι, κρατάμε μια επιφύλαξη, μήπως το λανσάρουν οι Ιταλοί καλυμμένα. Αλλά και σ' αυτή την περίπτωση το προϊόν προωθείται παραπειστικά ως βιολογικό. Με την παρέμβασή του ο ΕΦΕΤ ωφέλησε τις δύο εταιρίες που απέφυγαν τόσο την κατάσχεση των προϊόντων όσο και το πρόστιμο.

Και ερχόμαστε τώρα στην ουσία αυτής της υπόθεσης. Μέσα σε 13 ημέρες σε δύο προϊόντα που λανσάρονται ως βιολογικά βρέθηκαν απαγορευμένα συστατικά. Στο δήθεν βιολογικό παριζάκι βρέθηκαν νιτρώδη 50% περισσότερο ακόμη και από το συμβατικά παραγόμενο παριζάκι, ενώ στην περίπτωση του βιολογικού αλεύρου βρέθηκαν μυκοτοξίνες που όχι μόνο απαγορεύεται η παρουσία τους από το συμβατικά παραγόμενο καλαμποκάλευρο, αλλά η κατανάλωσή τους είναι επικίνδυνη για τον άνθρωπο. Αυτές οι δύο περιπτώσεις, που δεν είναι οι μοναδικές, επιβεβαιώνουν αυτό που βροντοφωνάζουμε εδώ και καιρό: ότι δεν παράγονται βιολογικά προϊόντα στις 25 χώρες της ΕΕ.

κτακτο στρατοδικειο Νο 5

■ 27η συνεδρίαση Παρασκευή, 10.2.06

Η δίκη συνεχίστηκε με καταθέσεις μαρτύρων για την υπόθεση Πετραλώνων-Μάτη.

Η πρώτη μάρτυρας Α. Δαβίλα, υπάλληλος της τράπεζας, μίλησε για δυο δράστες, τον ψευτο-αστυνομικό και τον δεύτερο με πολιτικά, που ήταν αυτός που πυροβόλησε τον αστυνομικό φρουρό Μάτη. Ηταν κατηγορηματική ότι δεν μπορούσε να αναγνωρίσει κανένα. Αλλωστε, η κατάθεσή της πρόδιδε σύγχιση και δεν μπορούσε να ανασυνθέσει με τη μνήμη της λεπτομέρειες. Το μόνο στο οποίο ήταν κατηγορηματική ήταν ο σωματότυπος των δύο που συνεπλάκησαν με τον Μάτη και στο ότι ο δεύτερος (με τα πολιτικά) φορούσε χοντρά γυαλιά. Το ύψος τους δεν ξεπερνούσε το 1,75. Αυτό έχει τη σημασία του, γιατί ταιριάζει με τις περιγραφές και των άλλων αυτοπτών μαρτύρων και δείχνει ότι δεν υπήρχε περίπτωση να ήταν ο Χρ. Ξηρός τουλάχιστον αυτός που πυροβόλησε τον Μάτη. Υπενθυμίζουμε ότι, προκειμένου να απαλλαγεί ο Τσελέντης, καταδικάστηκε πρωτοδίκως ως αυτουργός της ανθρωποκτονίας ο Χρ. Ξηρός.

Ο Γ. Κάσσιος, ταμίας της τράπεζας, ήταν πιο σαφής και απόλυτα κατηγορηματικός σ' αυτά που θυμόταν. Μίλησε για τέσσερις δράστες. Τον Μάτη πυροβόλησε όχι ο ψευτο-αστυνομικός αλλά ο δεύτερος, με τα πολιτικά, που φορούσε γυαλιά με μαύρο σκελετό. Ο ψευτο-αστυνομικός δεν κρατούσε όπλο, αλλά προσπαθούσε να ακινητοποιήσει τον Μάτη και ήρθε σε βοήθεια ο δεύτερος και πυροβόλησε τον Μάτη. Ηταν και οι δύο μετρίου αναστήματος και αυτός που πυροβόλησε πιο κοντός από τον ψευτο-αστυνομικό. Μίλησε ακόμα για έναν ψηλό και χοντρό, με κατσαρά μαλλιά (κόκκινη περούκα) και πολύ μελαχροινό, που απέκλειε να είναι Ελληνας, έδειχνε για ξένος. Ο μάρτυρας ήταν κατηγορηματικός ότι δεν μπορεί να αναγνωρίσει κανένα, άλλωστε από την πρώτη στιγμή είπε ότι του έδωσαν την εντύπωση ότι ήταν μεταμφιεσμένοι («μακιγιαρισμένοι» ήταν η λέξη που χρησιμοποίησε). Οταν από τον αναπληρωτή εισαγγελέα του ζητήθηκε να αναγνωρίσει έστω φιγούρες (επειδή ο μάρτυρας ήταν κατηγορηματικός ότι δεν υπάρχει περίπτωση να αναγνωρίσει πρόσωπα), ήταν κατηγορηματικός ότι με τίποτα ο δράστης δεν θα μπορούσε να είναι ο πανύψηλος Χρ. Ξηρός, ενώ ζήτησε μόνος του να σηκωθεί ο Τσελέντης και είπε ότι αυτός θα μπορούσε να ήταν (χωρίς όμως να τον αναγνωρίζει).

Κατέθεσε ακόμη, με απόλυτη κατηγορηματικότητα, ότι μετά το σκοτωμό του Μάτη ο ψευτο-αστυνομικός κάθησε ανάμεσα στις δυο πόρτες της εισόδου, για να εμποδίσει την προσέλευση οποιουδήποτε πελάτη, ο δεύτερος, εκείνος που πυροβόλησε τον Μάτη, επόπτευε τη σάλα, ένας τρίτος (ο χοντρός με την κόκκινη περούκα απείλησε με πιστόλι τον ίδιο, για να παραδώσει το δεύτερο κλειδί του χρηματοκιβώτιου) και ένας τέταρτος μάζεψε τα χρήματα σε μια σακούλα. Οι λεπτομέρειες αυτές έχουν τη σημασία τους, γιατί το σενάριο του Τσελέντη και της Αντιτρομοκρατικής, το οποίο δέχτηκε με την απόφασή του το πρώτο δικαστήριο, φέρει τον Τσελέντη να φυλάει την είσοδο από την αρχή μέχρι το τέλος. Δυο μάρτυρες μέχρι τώρα υποστηρίζουν ότι τη φύλαξη της εισόδου ανέλαβε ο ντυμένος αστυνομικός.

Εμείς δεν μπορούμε να γνωρίζουμε ποιοι ήταν και ποιοι δεν ήταν εκεί και τι ρόλο έπαιξε ο καθένας, όμως η δικανική αλήθεια, αυτή που αποκαλύπτεται στο δικαστήριο από τους μάρτυρες, δεν ταιριάζει με τίποτα με το σενάριο Τσελέντη-Αντιτρομοκρατικής. Ο Τσελέντης έχει καταδικαστεί γι' αυτή την υπόθεση ως απλός συνεργός, ενώ ο Χρ. Ξηρός ως αυτουργός και ο Δ. Κουφοντίνας ως συναυτουργός (από μια ισόβια, συν η ισόβια του Α. Γιωτόπουλου για την πάγια «ηθική αυτουργία»). Εφεση από τον εισαγγελέα δεν έχει ασκηθεί, επομένως ο Τσελέντης δεν μπορεί να κατηγορηθεί με βαρύτερη κατηγορία. Ομως, οι καταθέσεις ειδικά γι' αυτή την υπόθεση αποκτούν μια γενικότερη σημασία. Διαψεύδεται το σενάριο της Αντιτρομοκρατικής, διαψεύδεται η προανακριτική του Χρ. Ξηρού, διαψεύδεται ο Τσελέντης, που έχει χρησιμοποιηθεί ως μάρτυρας ενάντια σε συγκατηγορουμένους του, εισπράττοντας γι' αυτή του την υπηρεσία ευνοϊκή μεταχείριση (από το πρώτο δικαστήριο έχει ήδη «σπάσει» τα ισόβια). Γιατί, βέβαια, ο Τσελέντης (όπως και οποιοσδήποτε άλλος) ή είναι ειλικρινής ή δεν είναι. Δε μπορεί αλλού να είναι και αλλού να μην είναι. Με τις καταθέσεις των μαρτύρων γι' αυτή την υπόθεση αποδείχτηκε απόλυτα ανειλικρινής. Το σενάριο, ως προς αυτή την υπόθεση, κατέρρευσε παταγωδώς. Βάσει ποιας λογικής, λοιπόν, μπορούμε να πούμε ότι στέκεται για τις άλλες υποθέσεις; Ο κ. Διώτης δεν τα μαγείρεψε και τόσο καλά, αν και πρώην Κνίτης.

Η κατάρρευση του σεναρίου ενεργοποίησε την υπεράσπιση Τσελέντη, η οποία πήρε πολύ πιο ενεργό μέρος στη διαδικασία, σε σχέση με την προηγούμενη μέρα, υποβάλλοντας ερωτήσεις που αποσκοπούσαν όχι στην ενοχοποίηση κάποιων από τους κατηγορούμενους, αλλά στην απενοχοποίηση του Τσελέντη. Γιατί, βέβαια, η υπεράσπιση γνωρίζει πολύ καλά ότι αν από τη δεύτερη κιόλας υπόθεση κλονιστεί η αξιοπιστία του πελάτη της, υπάρχει κίνδυνος γι' αυτόν στις επόμενες υποθέσεις, σε ορισμένες από τις οποίες οι εισαγγελείς έχουν ασκήσει έφεση (για ξεκάρφωμα, αλλά και για να έχουν διαθέσιμο τον Τσελέντη και πρόθυμο να καταθέσει σε βάρος των συγκατηγορούμενών του).

Ο επόμενος μάρτυρας Ν. Ματζώνης, ο δεύτερος ταμίας της τράπεζας, κατέθεσε ότι ο ίδιος δεν είδε τη σκηνή του πυροβολισμού, όμως από τους συναδέλφους του, με τους οποίους σχολίασαν το γεγονός, πληροφορήθηκε πως εκείνος που πυροβόλησε δεν ήταν ο ψευτο-αστυνομικός, αλλά ο άλλος, με τα πολιτικά. Κατέθεσε και αυτός ότι είδε τέσσερα άτομα να μπαίνουν στην τράπεζα και να πραγματοποιούν τη ληστεία, όμως δεν μπορεί να αναγνωρίσει κανένα. Επίσης, κατέθεσε ότι ο ψευτο-αστυνομικός ήταν αυτός που επιτηρούσε την είσοδο της τράπεζας και όχι άλλος από τους τρεις δράστες.

Στη διάρκεια της κατάθεσης αυτού του μάρτυρα, η εισαγγελέας απεφάνθη ότι κανένας μάρτυρας δεν θυμάται τίποτα, γιατί όλοι είχαν τρομάξει! Η φράση αυτή προκάλεσε την οργή του συνηγόρου Πολιτικής Αγωγής Σ. Γεωργίου, ο οποίος σε ιδιαίτερα ψηλούς τόνους κατηγόρησε την εισαγγελέα ότι προσπαθεί να επιβεβαιώσει το σενάριο της Αντιτρομοκρατικής. Ο πρόεδρος, παραβλέποντας την ουσία της αντίδρασης του συνηγόρου, δηλαδή την γεμάτη προκατάληψη τοποθέτηση της εισαγγελέως, που προσπάθησε να απαξιώσει όλους τους μάρτυρες (προφανώς για να μείνουν ως «αποδεικτικό υλικό» μόνο οι στημένες προανακριτικές «απολογίες»), επετίμισε τον συνήγορο, γεγονός που προκάλεσε νέα ένταση. Ο πρόεδρος ζήτησε να γραφούν στα πρακτικά οι φράσεις του συνηγόρου, ο συνήγορος διαμαρτυρήθηκε ζητώντας να γραφούν όλα και κατηγόρησε τον πρόεδρο για μεροληπτική συμπεριφορά και ο πρόεδρος αναγκάστηκε να διακόψει. Μετά τη διακοπή οι τόνοι έπεσαν και το επεισόδιο θεωρήθηκε λήξαν. Ομως, η προσπάθεια της εισαγγελέα καταγράφηκε. Είναι η δεύτερη φορά, μετά την αγόρευσή της για την ακυρότητα των προανακριτικών «απολογιών», όταν αποφάνθηκε ότι όλοι οι κατηγορούμενοι ήταν μέλη της 17Ν και έμπειροι τρομοκράτες, που η κ. Κουτζαμάνη αποκλύπτει πως κάθε άλλο παρά αμερόληπτη είναι, κάθε άλλο παρά την αλήθεια αναζητά. Μέλημά της είναι να επιβεβαιωθεί η πρωτόδικη απόφαση, η οποία βεβαίως στηρίζεται στο σενάριο της Αντιτρομοκρατικής.

Στη συνέχεια της κατάθεσης Ματζώνη, ύστερα από ερώτηση της πολιτικής αγωγής, ο μάρτυρας αποκάλυψε, ότι ο ειδικός εφέτης ανακριτής Λ. Ζερβομπεάκος του είπε ότι αυτός που τον είχε απειλήσει δεν ζει πια! Εκπληκτικό δεν είναι; Ο ανακριτής που υποτίθεται ότι διερευνούσε την αλήθεια, είχε διαμορφωμένη άποψη για τα γεγονότα. Ποιος του την είχε πει, άραγε;

Τελευταίος μάρτυρας ήταν ο Μ. Χαβατζόγλου, ιδιοκτήτης ζαχαροπλαστείου, από τον οποίο οι δράστες υποτίθεται ότι αγόρασαν ένα κουτί γλυκά, με τα οποία πλησίασαν τον Μάτη. Ενδιαφέρον είχε παρουσιάσει η αναφορά του σε μια γυναίκα και γι' αυτό κλήθηκε στην πρώτη δίκη. Και τότε και τώρα, όμως, αποδείχτηκε ότι η περιγραφή δεν ταιριάζει στην Αγγ. Σωτηροπούλου, τη μόνη γυναίκα ανάμεσα στους κατηγορούμενους. Ετσι, η κατάθεση Χαβατζόγλου ήταν εντελώς τυπική και κράτησε ελάχιστα λεπτά.

Μετά την ανάγνωση των εγγράφων της δικογραφίας (πραγματογνωμοσύνες της Αστυνομίας), η υπεράσπιση του Χρ. Ξηρού ζήτησε την ανάγνωση φύλλων εφημερίδων της εποχής του συμβάντος, οι περιγραφές των οποίων ως προς τους σωματότυπους των δραστών ταιριάζουν με τις καταθέσεις των αυτοπτών μαρτύρων και αποκλείουν εντελώς την ανάμιξη του Χρ. Ξηρού.

Στα σχόλια των συνηγόρων, η πολιτική αγωγή (Σ. Γεωργίου) υπενθύμισε ότι από τον εφέτη ανακριτή απορρίφτηκε σιωπηρά το αίτημά της για διενέργεια αναπαράστασης της ληστείας και πως αμέσως μετά την πρωτόδικη απόφαση δεν θεώρησε ότι βρέθηκε ο ένοχος, αυτός που σκότωσε τον Μάτη. Σημείωσε ότι έγινε προσπάθεια να στηριχτεί η άποψη του Τσελέντη, ο οποίος πήγε και έδωσε συμπληρωματική κατάθεση στον εφέτη ανακριτή, όταν ο Χρ. Ξηρός ανακάλεσε τη δική του προανακριτική και είπε ότι δεν θα ξαναμιλήσει. Κατά την πολιτική αγωγή, αποκλείεται να πυροβόλησε ο ψευτο-αστυνομικός, που ήταν ο Δ. Κουφοντίνας και ο δεύτερος που συνεπλάκη να ήταν «ένα γομάρι», δηλαδή ο πανύψηλος και χοντρός Χρ. Ξηρός. Επίσης, πέρα από τις περιγραφές των αυτοπτών μαρτύρων, και η ίδια η λογική αποκλείει να πήγε στην πόρτα οποιαδήποτε άλλος από τους δράστες πλην αυτού που ήταν ντυμένος αστυνομικός. Γιατί μόνο ένας αστυνομικός θα μπορούσε να αποτρέψει τον ατίθασο βαλκάνιο Ελληνα από το να μπει στην τράπεζα. Ο Σ. Γεωργίου δεν το είπε ευθέως, «έδειξε» όμως τον Τσελέντη ως τον άνθρωπο που πυροβόλησε τον Μάτη.

Επειδή ο Γεωργίου ήταν ιδιαίτερα δηκτικός, ο πρόεδρος αναγκάστηκε να σχολιάσει ότι το δικαστήριο κάνει μια δίκη από την αρχή και δεν θεωρεί τίποτα δεδομένο.

Η υπεράσπιση Παπαναστασίου (Π. Ρουμελιώτης) σημείωσε ότι ο εντολέας της, αν και πρωτοδίκως αθωώθηκε για συμμετοχή σ' αυτή την ενέργεια, δικάζεται πάλι, ύστερα από εισαγγελική έφεση. Από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτει οποιαδήποτε εμπλοκή του. Επιπρόσθετα, ο Ν. Παπαναστασίου εκείνη την εποχή εργαζόταν στην ΑΕG, στο Ρέντη. Από δημόσια έγγραφα αποδεικνύεται ότι το συγκεκριμένο μήνα πραγματοποίησε 25 ημερομίσθια, επομένως δεν θα μπορούσε να είναι στην ενέργεια. (Το δικό μας σχόλιο: και η εμπλοκή του Παπαναστασίου στη συγκεκριμένη ενέργεια από την Αντιτρομοκρατική, που δεν «πέρασε» ούτε στην πρωτόδικη απόφαση, αποδεικνύει την κατασκευή του σενάριου για την επάνδρωση των διάφορων ενεργειών της 17Ν).

Η υπεράσπιση Τσελέντη (Α. Οικονομίδης) προσπάθησε, με όπλο το αυθαίρετο ιδεολόγημα «ο Τσελέντης είναι ειλικρινής, μετάνιωσε και λέει την αλήθεια για ό,τι θυμάται», να αναστηλώσει την τρωθείσα αξιοπιστία του πελάτη της, χωρίς να αναφερθεί σε κανένα από τα στοιχεία που προέκυψαν από την ακροαματική διαδικασία.

Η υπεράσπιση Χρ. Ξηρού (Α. Κωνσταντάκης, Γ. Γκουντούνας), αφού σημείωσε πως κανένας δεν έχει το τεκμήριο της ειλικρίνειας και της αξιοπιστίας (μπηχτή για τον Τσελέντη), στάθηκε στα «σταθερά σημεία» που προέκυψαν από τις καταθέσεις των μαρτύρων: ένας δράστης ντυμένος αστυνομικός, ένας άλλος με πολιτικά και οι δύο μετρίου αναστήματος, κανένας ψηλός και ιδιαίτερα ευτραφής. Σε άλλα ζητήματα οι μάρτυρες διαφοροποιούνται, αλλά σ' αυτά ταυτίζονται όλοι. Το προηγούμενο δικαστήριο είχε μια εδραία πεποίθηση περί της συμμετοχής του Χρ. Ξηρού και αγνόησε αυτή την ταυτότητα στις καταθέσεις των μαρτύρων. Ομως, και από τις καταθέσεις των μαρτύρων και από τα ρεπορτάζ των εφημερίδων εκείνη την εποχή, προκύπτει αβίαστα ότι ο Χρ. Ξηρός δεν είχε καμιά συμμετοχή.

■ 28η συνεδρίαση Τρίτη, 14.02.06

Η Αντιτρομοκρατική είναι πάντα παρούσα στη δίκη, δι' αντιπροσώπων. Φρόντισε να μας το καταστήσει σαφές από την έναρξη κιόλας της διαδικασίας, που λίγο αργότερα θα έμπαινε στην εξέταση μιας από τις κομβικές υποθέσεις της δίκης. Ο Πάτροκλος Τσελέντης ζήτησε το λόγο και είπε στο δικαστήριο ότι θέλει να κάνει μια δήλωση, επειδή όμως ταλαιπωρείται από μια πυώδη φαρυγγίτιδα, δεν μπορεί να μιλήσει και την έχει κάνει γραπτή, για να τη διαβάσει ο συνήγορός του Κουνέλης. Επειδή η δήλωση αντανακλά ευθέως την παρέμβαση της Αντιτρομοκρατικής και δεν αφορά μόνο τη δίκη αλλά και την παρουσίασή της από τον Τύπο (υπήρξε ενορχηστρωμένη επίθεση κατά του Τύπου από τον Τσελέντη και τους συνηγόρους του στη συνέχεια), την παραθέτουμε ολόκληρη:

«Κύριε πρόεδρε, κυρίες και κύριοι δικαστές και εισαγγελείς

Στην προηγούμενη συνεδρίαση, ένας μάρτυρας, ο κ. Κάσσιος, με φωτογράφισε όψιμα σαν αυτουργό της δολοφονίας του αστυφύλακα Χρήστου Μάτη, γεγονός που με ανάγκασε να προστρέξω στα ανεπίσημα πρακτικά της πρωτόδικης διαδικασίας, στον πρώτο τόμο, δικάσιμος 18/3, σελ. 95 έως 107, για να δω τι είπε τότε, τι λέει τώρα και ποια μπορεί να είναι η αιτία αυτής της μεταστροφής. Τότε, σε ερώτηση του κ. εισαγγελέα, αν αναγνωρίζει κανένα απ' αυτούς που δικάζονται, ήταν απόλυτος και απάντησε: "Δεν αναγνωρίζω κανέναν απ' αυτούς που βρίσκονται στα έδρανα, ούτε κανέναν από τις φωτογραφίες που μου έδειξε ο κ. ανακριτής". Μετά απ' αυτό, σηκώθηκα, πήρα το λόγο και του έκανα κάποιες ερωτήσεις. Ούτε τότε ο μάρτυρας αναγνώρισε κανένα και προφανώς ούτε εμένα που τον ρωτούσα, έστω και κατά προσέγγι-

ση. Η τελευταία κατάθεση του μάρτυρα ενώπιόν σας ήταν τελείως διαφορετική, αφού περιέγραψε ένα δράστη που ποτέ σε άλλη του κατάθεση δεν ανέφερε, αφήνοντας μάλιστα να εννοηθεί ότι εγώ μοιάζω με αυτόν τον συγκεκριμένο δράστη. Είναι προφανές κατά τη γνώμη μου, ότι ο μάρτυρας αυτός δεν μπορεί να θυμήθηκε τώρα, μετά από 22 χρόνια, ένα δράστη που ούτε καν είχε περιγράψει, ούτε ότι όλα αυτά που είπε τα έβγαλε, έστω αναδρομικά, μέσα από δική του σκέψη. Κάποιος και του τα δίδαξε και του τα καλλιέργησε, ώστε αυτός να τα εισπράξει σαν αληθινά. Οι κινήσεις του σώματός του και η επιθετικότητά του μάλλον έδειχνε άνθρωπο που ήταν σίγουρος γι' αυτά που έλεγε.

Ποιος άλλος θα μπορούσε να του τα έχει διδάξει εκτός από τον κ. Γεωργίου; Πού τα βρήκε όμως όλα αυτά ο κ. συνήγορος; Πώς δεν τα είχε από την πρώτη δίκη, έτσι ώστε να τα σερβίρει έγκαιρα στον μάρτυρα για να τα πει στην πρώτη δίκη; Πού αλλού πέρα από τις "πληροφορίες" που του έδινε τακτικά εδώ μέσα σ' αυτό το δικαστήριο ο κ. Τζωρτζάτος; Εδώ πιθανόν κάποιος θα αντιλέξει και θα μου πει: και καλά, πώς μπορεί να είναι έτσι τα πράγματα, αφού ο Τζωρτζάτος δεν κατηγορείται γι' αυτή την υπόθεση και ούτε φαίνεται να εμπλέκεται από πουθενά; Τι λόγο έχει να ανακατευτεί αυτός ο κατηγορούμενος; Δυστυχώς, κύριοι δικαστές, ο άνθρωπος αυτός έχει καταντήσει το φερέφωνο του Αλέξανδρου Γιωτόπουλου. "Ποιος δεν πρόσεξε ότι όταν ο κ. Κάσσιος με αναγνώρισε ο κ. Τζωρτζάτος έφυγε βιαστικά από την αίθουσα και πήγε κάτω να ενημερώσει τον αρχηγό του;". Ο Αλέξανδρος Γιωτόπουλος, που εγκατέλειψε την αίθουσα αυτή, επειδή δεν άντεχε να λούζεται το δημιούργημά του και επειδή δεν έχει λέξη να αρθρώσει για να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα, έχει ξεκινήσει από την επόμενη μέρα μετά από την απολογία του στον πρώτο βαθμό, μια εκστρατεία για να με καταστήσει αναξιόπιστο. Στα πλαίσια αυτά άρχισε και τότε να διαδίδει δεξιά και αριστερά, μέσω του δικηγόρου του κ. Ραχιώτη, ότι εγώ ήμουν ο αυτουργός της δολοφονίας των Μάτη, Μομφεράτου, Νορντίν και άλλων. Από το καλοκαίρι του 2005, χρησιμοποιώντας πάντα το ίδιο φερέφωνο, τον Κ. Τζωρτζάτο, ξεκίνησε μια νέα επικοινωνιακή εκστρατεία, προσπαθώντας να καταδείξει την αναξιοπιστία τη δική μου κατά μείζονα λόγο και κατά δεύτερο των υπολοίπων που δεν ανακάλεσαν και εξακολουθούν να επιβεβαιώνουν τις αρχικές τους απολογίες.

Ο Αλ. Γιωτόπουλος γνωρίζει καλά το παιχνίδι της επικοινωνίας, αφού το χρησιμοποιεί εδώ και πολλά χρόνια. Επιδιώκει και στο δικαστήριο να απαξιώσει τις ομολογίες, τις προανακριτικές και ανακριτικές απολογίες και τα ευρήματα της Αστυνομίας. Χτυπώντας τον Τσελέντη νομίζει και ίσως όχι αβάσιμα, αφού μερίδα του Τύπου τον ενισχύει, ότι όλα αυτά αυτόματα εξαφανίζονται και άρα το δικαστήριο δεν θα έχει τι να δικάσει. Ο Γιωτόπουλος, λοιπόν, διαβάζοντας καλά τα έγγραφα της προδικασίας, εφεύρε ένα ρόλο στην υπόθεση της ληστείας, που δεν υπήρχε, και έπεισε τον Τζωρτζάτο να το σερβίρει στον κ. Γεωργίου, στη διάρκεια των διαλειμμάτων τις προηγούμενες μέρες, πριν δικαστεί η υπόθεση αυτή. Ο κ. Γεωργίου δεν είχε κανένα λόγο να μην τον πιστέψει. Αφού τα λέει ένα μέλος της οργάνωσης και αφού ο ίδιος αυτό προέβαλε από την προηγούμενη δίκη, δεν μπορεί παρά να έχει δίκιο.

Ο συνήγορος αυτός, προφανώς λόγω ιδιοσυγκρασίας και για άγνωστους σε μένα λόγους, από την αρχή μάχεται ότι εγώ λέω ψέμματα. Χρησιμοποιεί τις αόριστες καταθέσεις των "αυτοπτών" μαρτύρων καθώς και την πεποίθησή του ότι στην οργάνωση υπήρχαν και γυναίκες, τις οποίες ο Τσελέντης προφανώς κρύβει, προσπαθεί να καταστήσει την απολογία μου αναξιόπιστη, συντασσόμενος με τις απόψεις του Αλ. Γιωτόπουλου. Δεν είναι τυχαίο ότι ο συνήγορος αυτός κατηγόρησε την κ. εισαγγελέα, ότι θέλει να επιβεβαιώσει τα σενάρια της Αντιτρομοκρατικής, πράγμα που υποστηρίζει και ο Γιωτόπουλος. Οτι δηλαδή όλη η υπόθεση είναι σενάριο της Αντιτρομοκρατικής. Στο σημείο αυτό έχω να σας δηλώσω κύριοι δικαστές, ότι αν υπήρχε στην οργάνωση γυναίκα και είχε πέσει στην αντίληψή μου, δεν θα είχα κανένα λόγο να το αποκρύψω. Εξάλλου, ακόμα και αν το έκανα εγώ, αυτό θα ήταν αδύνατο να διαφύγει από τους Ξηρούς, οι οποίοι είπαν όσα είπαν και όσα τους βόλευαν να πουν.

Σαν απόδειξη των παραπάνω θα δείτε από σήμερα κάποιους εκ των συνηγόρων υπεράσπισης και κάποιους κατηγορούμενους οι οποίοι θα μιλήσουν για την αναξιοπιστία του Τσελέντη, που δήθεν αποδείχτηκε ή θα αποδειχτεί και άλλα που θα λένε μόνο για να τα πουν. Κύριοι δικαστές, σας δηλώνω υπεύθυνα, ότι εγώ έχω τη συνείδησή μου ήσυχη. Δεν ήμουν εγώ αυτός που αφαίρεσε τη ζωή απ' αυτό το παλικάρι, ούτε ποτέ συμφώνησα να αφαιρεθεί άδικα αυτή η ζωή, πράγμα που έκανα δυστυχώς αργότερα σε άλλες υποθέσεις. Φέρω όμως βαρύτατη ευθύνη γιατί συμμετείχα στην πράξη, αυτή που είχε σαν αποτέλεσμα να χάσει άδικα τη ζωή του αυτό το παιδί. Φέρω επίσης βαρύτατη ευθύνη για το γεγονός ότι για διάφορους λόγους που θα εξηγήσω στην απολογία μου απέκρυψα από τις αρχές τους δράστες ως τη σύλληψή μου.

Κορυδαλλός, 14/2/2006

Πάτροκλος Τσελέντης».

Η δήλωση Τσελέντη είναι «χτενισμένη» λέξη προς λέξη. Και βέβαια, δεν είναι μια δήλωση υπεράσπισης του εαυτού του στην υπόθεση Μάτη, στην οποία άλλωστε δεν μπορεί να του επιβληθεί καμιά μεγαλύτερη ποινή. Αλλωστε, αν ήθελε να υπερασπιστεί τον εαυτό του έναντι του μάρτυρα Κάσσιου, θα προσπαθούσε να εξηγήσει στο δικαστήριο ότι ο Κάσσιος δεν έκανε καμιά αναγνώριση, αλλά είπε πως σωματοτυπικά εκείνος που πυροβόλησε τον Μάτη αποκλείεται να ήταν ο Χρ. Ξηρός και περισσότερο μοιάζει με τον Τσελέντη. Θα μπορούσε να μείνει στο αυστηρά νομικό μέρος και μάλιστα να το κάνει αυτό στη διάρκεια της κατάθεσης Κάσσιου και όχι τέσσερις μέρες μετά. Οι καθοδηγητές του είδαν ότι στις μεγάλες εφημερίδες (Ελευθεροτυπία, Νέα) το ρεπορτάζ περιγράφει αντικειμενικά αυτό που οι συντάκτες βλέπουν στη δίκη, δηλαδή τις τεράστιες «τρύπες» στο σενάριο της εξάρθρωσης, και έβγαλαν μπροστά τον άνθρωπο που μπορεί να το στηρίξει. Να στηρίξει το σενάριο, επανακτώντας επικοινωνιακά τον τίτλο του αξιόπιστου, και ταυτόχρονα να ανατροφοδοτήσει τη φιλολογία για «συγκρουόμενες ομάδες» μεταξύ των κατηγορούμενων. Μια φιλολογία που δεν είναι, βέβαια, στον αέρα αφού φρόντισαν ορισμένοι να βάλουν τις βάσεις της (με τη Βεζυρογλιάδα αρχικά και τις επιστολές και συνεντεύξεις Τζωρτζάτου στη συνέχεια). Προσέξτε τις αναφορές του Τσελέντη (Γιωτόπουλος-Τζωρτζάτος, Ξηροί, γυναίκες στην οργάνωση) και θα καταλάβετε ότι προσπαθεί να τροφοδοτήσει αυτή την παραφιλολογία.

Στον Τσελέντη απάντησε με μια λακωνική, αλλά μεστή δήλωση ο Δ. Κουφοντίνας:

«Θέλω να πω δυο λέξεις, προς το παρόν. Αλλο πράγμα είναι η υπεράσπιση ενός κατηγορουμένου που κάνει για τον εαυτό του και άλλο πράγμα είναι η συνεργασία με το κράτος, με όλη την ηθική απαξία που έχει αυτή η πράξη».

Ο Ι. Μυλωνάς είπε ότι υπάρχουν τρεις κατηγορίες κατηγορούμενων που παραδέχονται τη συμμετοχή τους σ' αυτή την υπόθεση. Εκείνοι που δέχονται τη συμμετοχή τους και μιλούν μόνο για τον εαυτό τους, εκείνοι που μιλούν για τον εαυτό τους και για τους συγκατηγορούμενούς τους και εκείνοι που λένε συνειδητά ψέμματα είτε επειδή τους το ζητάει η Αντιτρομοκρατική είτε επειδή θέλουν να γίνουν αρεστοί σ' αυτή. Δεν βιάζομαι να πω –κατέληξε- ότι ο κ. Τσελέντης ανήκει σ' αυτή την τρίτη κατηγορία, όμως η στάση του δείχνει πως τείνει προς αυτό. Θα περιμένω να δω και τη συνέχεια της διαδικασίας.

Ο Χρ. Ξηρός έκανε ένα γενικότερο σχόλιο για την υπόθεση Μάτη, ξεκινώντας από κάτι που είπε ο Αναγνωστόπουλος, «ο κ. καθηγητής, ο εκπρόσωπος των ναζί Αμερικανών», όπως έχει καθιερώσει να τον αποκαλεί. Στην προηγούμενη υπόθεση, ο Αναγνωστόπουλος είχε αντιταχτεί στην κλήση μαρτύρων που ζήτησε η υπεράσπιση, λέγοντας ότι δεν έχει καμιά σημασία η εξέτασή τους, αφού ο Χρ. Ξηρός έχει ομολογήσει τη συμμετοχή του. Τι να τους κάνουμε τους μάρτυρες, αφού αυτή είναι μια υπόθεση κυρίως ομολογίας και ως τέτοια πρέπει να κριθεί. Ο Χρ. Ξηρός ερμήνευσε ως εξής την τοποθέτηση Αναγνωστόπουλου: Θέλετε να φέρουμε μάρτυρες που θα διαψεύσουν την ομολογία του; Πώς θα τον δικάσουμε ύστερα; «Αυτό που φοβόταν, όμως, ο κ. εκπρόσωπος –συνέχισε ο Χρ. Ξηρός- έγινε και πολύ γρήγορα μάλιστα, στην επόμενη κιόλας υπόθεση. Στην υπόθεση Μάτη, όλοι ανεξαιρέτως οι μάρτυρες αποκλείουν κατηγορηματικά την παρουσία μου στην τράπεζα, αποδεικνύοντας ότι η ομολογία μου είναι πέρα για πέρα ψεύτικη. Διαψεύδουν πανηγυρικά τις περιγραφές της δήθεν απολογίας μου, σημείο προς σημείο. Καταρρακώνουν την αξιοπιστία του Τσελέντη, που για δικούς του προφανώς λόγους κατονομάζει εμένα και εδώ και αλλού, σε πράξεις που αποδεδειγμένα πλέον ουδέποτε συμμετείχα. Με λίγα λόγια, το σενάριο της Αντιτρομοκρατικής όχι απλώς διαψεύδεται και καταρρέει, και μάλιστα διαψεύδεται και καταρρέει από τους δικούς σας μάρτυρες, τους μάρτυρες κατηγορίας. Γιατί μια ομολογία δεν μπορεί να είναι ψευδής κατά ένα μόνο μέρος, αλλά η αξιοπιστία της αφορά το σύνολό της».

Ακολούθησε δήλωση των συνηγόρων Τσελέντη που μιλούσε για κατευθυνόμενη και ενορχηστρωμένη προσπάθεια απαξίωσης της ομολογίας Τσελέντη, από παράγοντες της δίκης με τη συνδρομή και εξωδικαστικών κύκλων, κυρίως συγκεκριμένων εφημερίδων. Στη δήλωση γινόταν αναφορά στις προανακριτικές των Β. Τζωρτζάτου και Χρ. Ξηρού και προσπάθεια απαξίωσης των ρεπορτάζ της «Ελευθεροτυπίας» (χωρίς να αναφέρεται η εφημερίδα).

ΥΠΟΘΕΣΗ ΜΟΜΦΕΡΑΤΟΥ - ΡΟΥΣΕΤΗ

Οι τρεις πρώτοι μάρτυρες (Γ. Μομφεράτος, Ειρ. Μομφεράτου, Ερμ. Ρουσέτη) ήταν οι πολιτικώς ενάγοντες, δεν ήταν αυτόπτες και γι' αυτό οι μαρτυρίες τους δεν έχουν καμιά σημασία. Σε μας προκάλεσε δυσμενή εντύπωση μια δήλωση του Ι. Μυλωνά προς τον Γ. Μομφεράτο (εκ των πρωταγωνιστών του «Ως εδώ»). Ο συνήγορος του Β. Τζωρτζάτου αποδοκίμασε τις εκτελέσεις ως πράξεις (ηθικολογώντας προφανώς) και δήλωσε ότι χαίρεται επειδή εκπροσωπεί έναν κατηγορούμενο που δεν έχει πυροβολήσει ούτε σ' αυτή ούτε σε καμιά άλλη ενέργεια! Τι ήθελε να πει ο συνήγορος, ότι υπάρχουν οι «κακοί» που πυροβολούσαν και οι «καλοί» που δεν πυροβολούσαν; Και καλά ο δικηγόρος, να βλέπει τα πράγματα κάτω από ένα στενό νομικίστικο πρίσμα, σχεδόν απολίτικα, αλλά ο εντολέας του, που έχει αποδεχτεί τη συμμετοχή του στη 17Ν και έχει υπεραστιστεί την οργάνωση και τη δράση της στην πρώτη δίκη, δέχεται αυτό το διαχωρισμό;

Πάμε, λοιπόν, κατευθείαν στον περιβόητο (και θλιβερό πλέον) Μπακατσέλο, δημοσιογράφο τότε των «Νέων», συνταξιούχο σήμερα, που παρέστησε τον αυτόπτη. Θυμίζουμε ότι οι ισχυρισμοί του Μπακατσέλου έγιναν φύλλο και φτερό στην πρώτη δίκη, γεγονός που είχε ως αποτέλεσμα η «αναγνώριση» του Γιωτόπουλου, που μόνο αυτός έκανε, να μη γίνει δεκτή από το δικαστήριο. Συνοπτικά, ο Μπακατσέλος (υποτίθεται ότι) είδε ένα δράστη να πυροβολεί από αριστερά και έναν από δεξιά και μετά ότι είδε και ένα δεύτερο αυτοκίνητο («Ντάτσουν» φορτηγάκι), που δεν το έχει δει κανένας άλλος μάρτυρας. Από το «Ντάτσουν» κατέβηκε ο... Γιωτόπουλος, ενώ από δεξιά πυροβολούσε ένας πανύψηλος με μούσια, που το καλοκαίρι του 2003 αναγνώρισε ότι ήταν ο Χριστόδουλος, όταν τον είδε στην τηλεόραση, στο γνωστό βιντεοκλίπ! Στην πρώτη κατάθεσή του, αμέσως μετά το συμβάν, είχε μιλήσει για δυο εκτελεστές, έναν από αριστερά και έναν από δεξιά. Στη συνέχεια, το 2002, ανέβασε τους εκτελεστές σε τρεις, έναν από αριστερά και δύο από δεξιά. Ακόμη, πρέπει να επισημανθεί ότι και οι δύο δράστες που περιέγραψε αρχικά ήταν ισοϋψείς, γύρω στο 1,75 (ο Χριστόδουλος είναι 1,86 και με βάρος σταθερά πάνω από 100 κιλά)! Ως προς το «Ντάτσουν» τον έχει διαψεύσει ακόμα και ο Τσελέντης (εκτός από όλους τους αυτόπτες μάρτυρες), όσο για τον «Χριστόδουλο» που πυροβολούσε από δεξιά, τον διαψεύδουν όλες οι πραγματογνωμοσύνες. Από δεξιά δεν ρίχτηκαν πυροβολισμοί. Ολοι οι πυροβολισμοί έπεσαν από αριστερά, Μομφεράτος και Ρουσέτης έχουν πυροβοληθεί από αριστερά, τα δεξιά τζάμια του αυτοκινήτου ήταν άθικτα. Τις αντιφάσεις αυτές τις επισήμανε και η εισαγγελέας (το δυστύχημα για τον Μπακατσέλο είναι ότι ουδείς πλέον τον παίρνει σοβαρά). Επίσης, η εισαγγελέας του υπενθύμισε ότι τίποτα απ' όλα αυτά δεν έγραψε τότε στα «Νέα», για να πάρει την... καθιερωμένη απάντηση: Του είπαν οι διευθύνοντες την εφημερίδα να μη γράψει λεπτομέρειες, για να μη κινδυνεύσει η ζωή του από τους δράστες! Ομως, στο δημοσίευμα μιλάει για δύο άτομα, όπως και στην προανακριτική του κατάθεση! Πώς τα δύο άτομα έγιναν τρία;

Οι χοντρές αντιφάσεις του Μπακατσέλου εντοπίστηκαν και από την έδρα. Δυο δικαστίνες του υπέβαλαν ερωτήσεις που αμφισβήτησαν ευθέως την αλήθεια των περιγραφών του. Η εφέτης Σ. Γιαννούκου, μάλιστα, μελετώντας το σχέδιο του κτιρίου στο οποίο (υποτίθεται ότι) βρισκόταν ο Μπακατσέλος, ευθέως έθεσε το ζήτημα ότι αυτός δεν μπορούσε να δει τα χαρακτηριστικά των δραστών, αν βρισκόταν στο μπαλκόνι, όπως λέει, και μάλιστα να κοιταχτεί στα μάτια με τον Χρ. Ξηρό, όπως ισχυρίζεται. Διότι το ύψος του μπαλκονιού από το δρόμο είναι τέσσερα μέτρα και όχι 70 εκατοστά, όπως κάποια στιγμή είπε ο Μπακατσέλος! Αυτό, αργότερα αποδείχτηκε και παραστατικά, καθώς η υπεράσπιση του Χρ. Ξηρού είχε ετοιμάσει μια μακέτα (υπό ακριβή κλίμακα), από την οποία προέκυψε ότι ο Μπακατσέλος, με βάση τα όσα αρχικά περιέγραψε, δεν υπήρχε περίπτωση να δει τη σκηνή των πυροβολισμών και τα πρόσωπα που πήραν μέρος.

Γενικά, μπορούμε να πούμε ότι από την έδρα τον «έσκισαν» (κάποια στιγμή η εισαγγελέας παρατήρησε ότι άλλα λέει τη μια στιγμή και άλλα την άλλη!). Κατά τη γνώμη μας, αυτό δεν αποτελεί πρόκριμα για τη γενικότερη στάση του δικαστήριου (ή έστω κάποιων μελών του), γιατί ο Μπακατσέλος είναι «κραγμένη» περίπτωση και πλήττει την αξιοπιστία της διαδικασίας. Αλλωστε, το πρωτόδικο δικαστήριο δεν στηρίχτηκε στον κατά Χριστόδουλο «πρύτανη των ψευδομαρτύρων», αλλά στον Τσελέντη και τις προανακριτικές. Γιατί να χρησιμοποιήσει τον Μπακατσέλο, κόντρα στις πραγματογνωμοσύνες της Ασφάλειας και προπαντός κόντρα στην κατάθεση Τσελέντη; Για να εμφανίσει τον Γιωτόπουλο σε μια ενέργεια και να του ρίξει μια επιμέρους ποινή για απλή συνέργεια, όταν το σενάριο πρόβλεπε την ηθική αυτουργία με τις 21 ισόβιες; Οπως κατ' επανάληψη τονίστηκε στην πρώτη δίκη, αυτή είναι μια δίκη προανακριτικών ομολογιών και όχι αποδείξεων μέσω αυτοπτών μαρτύρων.

→

■ 29η συνεδρίαση Τετάρτη, 15.02.06

Μετά το παλαιότερο επεισόδιο με τον συνήγορο Ι. Μυλωνά, ο οποίος διαμαρτυρόμενος αρνήθηκε να περάσει τον δεύτερο αστυνομικό έλεγχο και σε βάρος του διεξάγεται ήδη προκαταρκτική εξέταση, ήταν η σειρά του συνηγόρου Γ. Γκουντούνα να εμπλακεί σε ανάλογο επεισόδιο με νταβραντισμένο χωροφύλακα (ανθυπασπιστή), που την έχει δει εξουσία και εκεί που δεν τον παίρνει. Ο συνήγορος κατήγγειλε στο δικαστήριο ότι ήθελαν να του ανοίξουν τους φακέλους της δικογραφίας, μολονότι αυτοί πέρασαν και από τα δυο μηχανήματα ανίχνευσης. Στο μικρό διάλειμμα που μεσολάβησε αμέσως μετά την πρώτη καταγγελία, ο εν λόγω ανθυπασπιστής πλησίασε τον συνήγορο και απευθυνόμενος προς αυτόν σκαιότατα του είπε να ξεχάσει αυτά που ξέρει και να μαζέψει τα σάλια του όταν μιλάει σ' αυτόν! Το επεισόδιο έγινε παρουσία και άλλων ατόμων και το επιβεβαίωσε και ο συνήγορος Α. Κωνσταντάκης. Ο πρόεδρος, αμήχανος όπως πάντα, προσπαθούσε να αποφύγει το θέμα, αντί να πάρει θέση ως όφειλε. «Αυτό είναι απόπειρα τρομοκράτησης του συνηγόρου», παρενέβη ο Δ. Κουφοντίνας. «Ας έρθει εδώ αυτός ο κύριος, να τον δούμε κιόλας και να μας πει τι έγινε». Το επεισόδιο έκλεισε με τον συνήθη τρόπο: Θα επιληφθεί η εισαγγελέας. Τρέχα γύρευε δηλαδή...

Η διαδικασία συνεχίστηκε με ερωτήσεις συνηγόρων υπεράσπισης προς τον Μπακατσέλο. Ο Γ. Γκουντούνας συνέχισε και σε πολλά σημεία επανέλαβε την εξέταση που στην προηγούμενη συνεδρίαση έκανε ο Μπακατσέλος. Ο «πρύτανης των ψευδομαρτύρων» προσπαθεί να εμφανιστεί άνετος, έχοντας και στήριξη από τον πρόεδρο ο οποίος παρεμβαίνει συχνά, προσπαθώντας να τελειώσει το μαρτύριο του Μπακατσέλου. Δεν αμφισβητεί τις ερωτήσεις του συνηγόρου, του υποδεικνύει όμως να σχολιάσει μετά τις απαντήσεις. Φοβάται, προφανώς, μήπως ο Μπακατσέλος καταρρεύσει, γιατί ήδη έχει γίνει ρόμπα.

Ο Μπακατσέλος στο ίδιο στιλ. Λέει και ξελέει, διαψεύδει τον ίδιο του τον εαυτό. Χτες έλεγε ότι πήγε στη γωνία του μπαλκονιού και έβλεπε, όταν όμως ο συνήγορος του διάβασε τα πρακτικά της προηγούμενης δίκης, που έλεγε ότι δεν πήγε στην άκρη του μπαλκονιού, άρχισε καινούργια εκδοχή: ήμουν στη μέση, έκανα δυο βήματα και βρέθηκα στη γωνία! Λίγο αργότερα, όταν ρωτήθηκε ξανά πώς από το μπαλκόνι είδε τον Χρ. Ξηρό και κοιτάχτηκαν στα μάτια, απάντησε: Οπως βλέπω τον αστυφύλακα απέναντι! Εκεί ο συνήγορος δεν άντεξε. Τα πήρε στο κρανίο, κατά το κοινώς λεγόμενο: Ησασταν τέσσερα μέτρα ψηλότερα και τον βλέπατε όπως βλέπετε τον αστυνομικό δίπλα σας; Μας δουλεύετε κύριε; Νέα παρέμβαση του προέδρου, που ζήτησε από το συνήγορο αυτά να τα κρατήσει και να τα αξιολογήσει αργότερα. Στο ίδιο μοτίβο εκτυλίχτηκε και το υπόλοιπο της εξέτασης. Ο συνήγορος ρωτούσε, ο Μπακατσέλος έλεγε «τρελά» πράγματα και ο πρόεδρος παρενέβαινε: Αυτά καταθέτει, κρατήστε τα και θα τα αξιολογήσουμε αργότερα! Εμφανής προσπάθεια όχι να στηριχτεί η αξιοπιστία του Μπακατσέλου (έτσι κι αλλιώς οι περιγραφές του δεν ταιριάζουν ούτε με τα αστυνομικά ευρήματα), αλλά να μην αποκαλυφτεί σαν στημένος ψευδομάρτυρας.

Ο Γ. Γκουντούνας, εκμεταλλευόμενος τη δημοσιογραφική ιδιότητα του Μπακατσέλου, του υπέβαλε και μια σειρά ερωτήσεις, μέσω των οποίων αποκαλυπτόταν το πολιτικό προφίλ και η διαδρομή του Μομφεράτου: Μακρονησιώτης στα νιάτα του, αυτομολήσας στην προδικτατορική δεξιά στη συνέχεια, συνεργάτης (υπουργός) της χούντας μετά, ξανά συνεργάτης της δεξιάς, με εξέχοντα ρόλο στον εκδοτικό χώρο στη μεταπολίτευση. Οι αποκαλύψεις αυτές ενόχλησαν την πολιτική αγωγή, που προσπάθησε να παρέμβει, όμως ο συνήγορος σχολιάζοντας καυστικά πως ο συνάδελφός του δεν έχει καταλάβει σε τι δίκη βρίσκεται, υπενθύμισε ότι δεν δικάζεται η εταιρία δολοφόνων, αλλά η επαναστατική οργάνωση 17Ν και τα πολιτικά κίνητρα κάθε ενέργειας πρέπει να διερευνούνται. Ζήτησε, επίσης, να κρατηθεί ο Μπακατσέλος και να του απαγγελθεί κατηγορία για ψευδορκία και ψευδομαρτυρία, αίτημα που απορρίφτηκε αργότερα από το δικαστήριο, με την αιτιολογία ότι η δίκη θα κρατήσει καιρό και δεν μπορεί να κρατηθεί ο μάρτυρας. Η αξιοπιστία του, πάντως, σύμφωνα με όσα ανακοίνωσε ο πρόεδρος, θα αξιολογηθεί σε συνδυασμό με τα άλλα αποδεικτικά μέσα.

Απευθυνόμενος στον Μπακατσέλο ο Χρ. Ξηρός παρατήρησε πως οι άνθρωποι κάνουν ακατανόητα πράγματα για να γίνουν διάσημοι. Εσείς –είπε- διαλέξατε το δικό σας τρόπο για να γίνετε διάσημος. Βγάλατε σχολή, τη σχολή ψευδομαρτύρων. Απαξιώ να σας κάνω ερωτήσεις.

Ο Β. Τζωρτζάτος σε σύντομη δήλωσή του είπε ότι η πρώτη επαφή του με την οργάνωση έγινε το Μάη του 1985, ενώ η ενέργεια κατά Μομφεράτου έγινε το Φλεβάρη. Επομένως, δεν θα μπορούσε να έχει οποιαδήποτε συμμετοχή.

Επόμενος μάρτυρας ήταν ο κ. Κοντογιώργης, υπάλληλος δισκοπωλείου στην περιοχή. Τυπική περίπτωση μάρτυρα που δεν είναι στημένος, αλλά κουβαλάει στο δικαστήριο τη σύγχισή του, διανθισμένη και με «ολίγη» φαντασία. Για παράδειγμα, όταν κατέθεσε μετά το συμβάν, είχε μιλήσει για δύο δράστες, ενώ στο πρώτο δικαστήριο, όπως και τώρα τους ανέβασε σε τρεις, χωρίς να μπορεί να δώσει καμιά εξήγηση για την αύξηση. Επίσης, προανακριτικά είχε καταθέσει ότι όταν πρωτάκουσε τους πυροβολισμούς νόμισε πως ήταν κροτίδες (ήταν Απόκριες), δεν έδωσε σημασία, μπήκε στο μαγαζί που εργαζόταν και ξαναβγήκε όταν άκουσε το θόρυβο από την πρόσκρουση της Mercedes στη βιτρίνα του ζαχαροπλαστείου. Στο δικαστήριο, όμως, κατέθεσε ότι είδε από την αρχή τη σκηνή των πυροβολισμών. Κατέθεσε επίσης ότι δυο άτομα πυροβολούσαν από δεξιά και ένα από αριστερά, όμως ούτε ο Μομφεράτος ούτε ο Ρουσέτης έχουν δεχτεί σφαίρα από δεξιά, ούτε το αυτοκίνητο έχει φάει σφαίρα από αυτή την πλευρά. Ολες οι σφαίρες ήταν από αριστερά, πράγμα που στέκεται και λογικά, αφού και ο οδηγός και ο Μομφεράτος καθόταν στην αριστερή πλευρά του αυτοκινήτου, ο ένας πίσω από τον άλλο. Και στο πρώτο δικαστήριο και τώρα δεν μπόρεσε να δώσει καμιά εξήγηση για τη ριζική αλλαγή της περιγραφής που έκανε. Προφανώς, ακούγοντας τα διάφορα στις τηλεοράσεις, ίσως και μετά από κάποια «φιλική συζήτηση», απ' αυτές που οργάνωνε η Αντιτρομοκρατική με όλους τους μάρτυρες, αποφάσισε να «φρεσκάρει» τη μνήμη του, προσθέτοντας ένα ακόμη άτομο και δίνοντας ένα χαρακτηριστικό για το τρίτο άτομο (ψηλός με μουστάκι). Δεν φαίνεται, όμως, να είναι στημένος.

Αυτός ο μάρτυρας δεν έκανε καμιά αναγνώριση (σ' αυτό υπήρξε πάντοτε κατηγορηματικός), όμως είναι χαρακτηριστικό δείγμα αυτόπτη μάρτυρα σε τέτοιες περιστάσεις. Η σύγχυση είναι τέτοια που δεν μπορούν ούτε τη σκηνή να αναπαραστήσουν, καθώς τα γεγονότα εκτυλίσσονται σε ελάχιστο χρόνο (ένα με δυο λεπτά). Μετά το συμβάν, άλλα λέει ο ένας, άλλα λέει ο άλλος, ανακατεύουν αυτά που είδαν με αυτά που περιγράφουν οι άλλοι και στο τέλος ο καθένας έχει στο κεφάλι του έναν αχταρμά περιγραφών. Εκείνο που πρέπει να σημειωθεί είναι πως αυτός ο μάρτυρας, με όλη τη σύγχυση της κατάθεσής του, διαψεύδει τον Μπακατσέλο σε τρία κρίσιμα ζητήματα: πρώτο, η περιοχή είχε ελάχιστο φωτισμό (άρα, δεν μπορούσε να δει κανείς χαρακτηριστικά), δεύτερο δεν υπήρχε κανένα φορτηγάκι pick up, τρίτο οι πυροβολισμοί ρίχτηκαν, οι δράστες έφυγαν και μετά η Mercedes του Μομφεράτου τσούλισε και έπεσε στη βιτρίνα του ζαχαροπλαστείου Godiva (ο Μπακατσέλος ισχυρίζεται ότι οι δράστες πυροβολούσαν ακόμα ενώ η Mercedes τσουλούσε και «έσκαγε» στη βιτρίνα).

Ερωτήσεις στον μάρτυρα έκανε και ο Δ. Κουφοντίνας. Για να ακριβολογούμε, μέσω ερωτήσεων στον μάρτυρα έκανε μια πολιτική τοποθέτηση για την υπόθεση. Θύμισε, ότι όπως έγραψαν οι εφημερίδες της εποχής, στον τόπο της ενέργειας ρίχτηκαν προκηρύξεις της οργάνωσης, μία από τις οποίες πήγε και πήρε ο υπουργός Δημόσιας Τάξης, ο οποίος και τη διάβασε στον πρωθυπουργό (αυτό είναι ένα σημαντικό στοιχείο, που κανένας μάρτυρας δεν αναφέρει). Αναφέρθηκε επίσης στο πάνδημο αίτημα της αποχουντοποίησης, που εκφραζόταν με το σύνθημα «Δώστε τη χούντα στο λαό» και στην αισχρή και προκλητική απόφαση του Αρείου Πάγου, που με το «στιγμιαίο» απάλλαξε όλο το πολιτικό και στρατιωτικό προσωπικό που υπηρέτησε τη χούντα και στη νομιμοποίηση που είχε η συγκεκριμένη ενέργεια της 17Ν στη συνείδηση του ελληνικού λαού, εξαιτίας της προκλητικής ατιμωρησίας των συνεργατών της χούντας.

Ο επόμενος μάρτυρας Α. Μπορόβας έδωσε ένα ακόμα παράδειγμα σύγχυσης αυτόπτη μάρτυρα, ο οποίος δεν είναι σε θέση να θυμηθεί και να αναπαραστήσει τα γεγονότα με στοιχειώδη έστω πιστότητα. Δεν θυμόταν καν τι είχε περιγράψει στην πρώτη κατάθεσή του, αμέσως μετά το συμβάν. Τότε είχε καταθέσει ότι οι δράστες ακολουθούσαν με ένα μπλε FIAT τη Mercedes του Μομφεράτου, την πλεύρισαν, πυροβόλησαν μέσα από το αυτοκίνητο και μετά έκαναν έναν απότομο ελιγμό και έφυγαν. Εντελώς εξωπραγματική περιγραφή, δηλαδή, που δεν ταιριάζει με την περιγραφή οποιουδήποτε άλλου από τους πολλούς αυτόπτες μάρτυρες. Τώρα κατέθεσε ότι το μπλε FIAT προπορευόταν. Ο άνθρωπος, πάντως, κανένα δεν αναγνώρισε και δεν ισχυρίστηκε ότι θυμόταν καλά ακόμα και τότε, γιατί επικράτησε μεγάλη σύγχυση και ταραχή. Ας σημειωθεί ότι ο κ. Μπορόβας είναι δικηγόρος.

Ο μάρτυρας Μπάλος, παρκαδόρος σε γκαράζ δίπλα στο σημείο που έγινε το επεισόδιο, ήταν ο πιο σαφής στην περιγραφή του: είδε δυο άτομα, και τα δύο αριστερά της Mercedes, τον ένα τον είδε σίγουρα να πυροβολεί, τον άλλο δεν είναι σίγουρος αν τον είδε, πάντως και οι δύο φύγανε και μπήκανε στο FIAT, το οποίο ήταν από τα πριν παρκαρισμένο στη γωνία με τον οδηγό του μέσα. Το είχε προσέξει από τα πριν και ήταν κατηγορηματικότατος, ότι το FIAT ήταν παρκαρισμένο και δεν εμπόδιζε την κυκλοφορία, ούτε έφραξε το δρόμο στη Mercedes. Επειδή, λοιπόν, η περιγραφή αυτή δεν ταίριαζε στο σενάριο (για τη φερόμενη εμπλοκή του Τζωρτζάτου μιλάμε, που έχει φάει δυο ισόβιες για τη συγκεκριμένη ενέργεια), η εισαγγελέας με έντονο ύφος προσπάθησε να «ψαρώσει» τον μάρτυρα, για να τον βγάλει αναξιόπιστο. Αυτός, όμως, υπήρξε σαφέστατος: Είμαι 100% βέβαιος, ότι το FIAT ήταν παρκαρισμένο και με οδηγό μέσα. Μόνο το χρώμα δεν θυμάμαι ακριβώς, θυμάμαι όμως ότι ήταν σκούρο. Είμαι παρκαδόρος από το 1963 και γι' αυτό τα προσέχω αμέσως αυτά τα πράγματα.

Πρέπει να σημειωθεί, είναι ότι ο Μπάλος είναι ο μοναδικός μάρτυρας που επαναλαμβάνει με ακρίβεια όσα κατέθεσε από την πρώτη στιγμή και μάλιστα είναι απολύτως σίγουρος για τα λεγόμενά του (με σιγουριά απαντάει και στις ερωτήσεις-παγίδα). Εχουν, λοιπόν, σημασία και άλλα στοιχεία της μαρτυρίας του. Οταν η Mercedes έχει τσουλίσει και έχει πέσει στη βιτρίνα του Godiva, οι πυροβολισμοί έχουν σταματήσει και οι δράστες έχουν μπει στο FIAT και έχουν φύγει (πλήρης διάψευση Μπακατσέλου). Σ' αυτό το σημείο υπήρξε άκρως διαφωτιστικός: Ειπώθηκε και μια κουταμάρα, ότι όταν σταμάτησε η Mercedes πλησίασαν και έδωσαν τη χαριστική βολή, ενώ ήταν ο ηλεκτρολόγος που πήγε και άνοιξε την πόρτα! Ο φωτισμός ήταν πολύ χαμηλός και δεν μπορούσες να διακρίνεις πρόσωπα. Ο ίδιος δεν μπορούσε ούτε αναστήματα να προσδιορίσει από τη θέση που βρισκόταν.

Στο τέλος της διαδικασίας έγιναν από συνηγόρους υπεράσπισης σχολιασμοί των καταθέσεων των μαρτύρων της υπόθεσης, ενώ ο Ι. Μυλωνάς, με δήλωσή του έκανε μια εντυπωσιακή αποκάλυψη. Στην απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστήριου, αναφέρεται ότι αναγνώστηκε η κατάθεση της Αικατερίνης Αρσένη (πρόκειται για τη γνωστή ηθοποιό Κίτυ Αρσένη), η οποία επιβεβαιώνει τον Τσελέντη, ότι το FIAT χρησιμοποιήθηκε για να φράξει το δρόμο στη Mercedes του Μομφεράτου. Ο συνήγορος χαρακτήρισε τη συγκεκριμένη αναφορά μελανή σελίδα στην ιστορία της Ελληνικής Δικαιοσύνης, για την οποία πρέπει να ντρέπονται οι δικαστές που την υπέγραψαν, γιατί είναι εξ ολοκλήρου ψευδής. Καμιά κατάθεση της κ. Αρσένη δεν αναγνώστηκε. Η κ. Αρσένη κατέθεσε στο δικαστήριο και δεν ανέφερε τίποτα απ' αυτά που της αποδίδονται. Σε όλες της τις καταθέσεις η κ. Αρσένη λέει τα ακριβώς αντίθετα απ' αυτά που της αποδίδει η πρωτοβάθμια απόφαση. Ο κ. Μυλωνάς ζήτησε να κληθούν να καταθέσουν η κ. Αρσένη και άλλοι τέσσερις μάρτυρες, που είχαν καταθέσει στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, καθώς και άλλοι πέντε μάρτυρες, που είχαν καταθέσει προανακριτικά και δεν είχαν κληθεί στην πρωτοβάθμια δίκη.

Η αναφορά του συνηγόρου σε μελανή σελίδα της Ελληνικής Δικαιοσύνης ενόχλησε την εισαγγελέα, η οποία δεν πρόσεξε και από τον οίστρο της διέπραξε μια νομική γκάφα. Διέκοψε τον συνήγορο (υποκαθιστώντας για μια ακόμη φορά τον πρόεδρο) για να του πει ότι δεν μπορεί να λέει αυτά τα πράγματα όταν σχολιάζει την κατάθεση μαρτύρων με το 358 του ΚΠΔ. Ολοι, βέβαια, είχαμε ακούσει τον κ. Μυλωνά να σχολιάζει τους μάρτυρες σε προηγούμενο σημείο της διαδικασίας και τον είχαμε επίσης ακούσει να ζητά το λόγο για να κάνει μια δήλωση και να υποβάλει δυο αιτήματα. Ο συνήγορος απάντησε στην εισαγγελέα ότι τον διακόπτει αντιδικονομικώς και ότι δεν κάνει σχόλιο, αλλά δήλωση με το 333 του ΚΠΔ. Η εισαγγελέας «μαζεύτηκε», ενώ ο πρόεδρος για μια ακόμη φορά σφύριξε αδιάφορα (κανονικά, έπρεπε να επιτιμήσει την εισαγγελέα, η οποία και αντιδικονομικά διέκοψε τον συνήγορο και λάθος παρατήρηση έκανε, όμως μάλλον ψύλλους στ' άχυρα ψάχνουμε).

■ 30ή συνεδρίαση Πέμπτη, 16.02.06

Με την έναρξη της συνεδρίασης ο συνήγορος του Β. Τζωρτζάτου Ι. Μυλωνάς ζήτησε από το δικαστήριο να ρωτήσει τον Τσελέντη να πει για τη φερόμενη ως συμμετοχή του εντολέα του στην ενέργεια κατά Μομφεράτου. Η εισαγγελέας αντέτεινε, λέγοντας ότι οι απολογίες των κατηγορούμενων στο τέλος θα διευκρινίσουν αυτά τα ζητήματα. Ο Ι. Μυλωνάς ανταπάντησε ότι αυτό δεν συνεισφέρει στην εξιχνίαση της υπόθεσης και ζήτησε έστω να κάνει μια σύντομη δήλωση ο Τσελέντης, για να αποφευχθεί ο δικονομικός σκόπελος. Ο πρόεδρος έκλεισε τη συζήτηση λέγοντας ότι το δικαστήριο επιφυλάσσεται να κάνει χρήση της σχετικής διάταξης του ΚΠΔ (ερωτήσεις προς κατηγορούμενους) μετά την εξέταση και των υπόλοιπων μαρτύρων για την ίδια υπόθεση.

Στη συνέχεια αναγνώστηκαν τα διάφορα έγγραφα της δικογραφίας για την υπόθεση Μομφεράτου-Ρουσέτη. Σε σχόλιό του μετά την ανάγνωση των εγγράφων ο Ι. Μυλωνάς χα-

ρακτήρισε παραμύθι την έκθεση αυτοψίας της Αστυνομίας, διότι συγκρούεται με τις καταθέσεις των αυτοπτών μαρτύρων. Η έκθεση αυτοψίας λέει ότι το σκούρο FIAT έκλεισε το δρόμο στη Mercedes του Μομφεράτου, ενώ οι αυτόπτες μάρτυρες κατέθεσαν ότι το FIAT ήταν παρκαρισμένο χωρίς να κλείνει το δρόμο και χρησιμοποιήθηκε για τη διαφυγή των δραστών.

Επίσης, ο Ι. Μυλωνάς είπε, απευθυνόμενος προς το δικαστήριο: Αν θεωρήσετε αληθή την προανακριτική απολογία του Χρ. Ξηρού, τότε αποδεικνύεται ότι ο Τζωρτζάτος άδικα καταδικάστηκε σε δύο φορές ισόβια για τη συγκεκριμένη πράξη, αφού ο Χρ. Ξηρός δηλώνει ότι ο Τζωρτζάτος δεν συμμετείχε σ' αυτή την ενέργεια. Καταλήγοντας, ζήτησε να αναγνωστούν οι σχετικές μ' αυτή την υπόθεση περικοπές από τις προανακριτικές απολογίες των Τζωρτζάτου και Χρ. Ξηρού.

Η εισαγγελέας ζήτησε να μη διαβαστούν οι προανακριτικές, εφόσον έχουν προσβληθεί και το δικαστήριο έχει επιφυλαχθεί να αποφασίσει για το αν θα γίνει ή όχι χρήση τους. Σημειώνουμε, ότι η εισαγγελέας δεν έδειξε να διαθέτει... οξυμμένα ανακλαστικά επί του θέματος. Γιατί πριν από δυο μέρες οι συνήγοροι υπεράσπισης του Τσελέντη, σε γραπτή δήλωσή τους που διάβασε ένας εξ αυτών, διάβασαν ολόκληρες περικοπές από προανακριτικές καταθέσεις και η εισαγγελέας δεν τους διέκοψε.

Η Γ. Κούρτοβικ είπε πως οι προανακριτικές καταθέσεις δεν πρέπει να αναγνωστούν, γιατί μ' αυτό τον τρόπο νομιμοποιούνται παράνομα αποδεικτικά μέσα.

Ο Ι. Μυλωνάς επανήλθε λέγοντας ότι και ο Β. Τζωρτζάτος και ο Χρ. Ξηρός, τον οποίο ρώτησε, δεν έχουν αντίρρηση να διαβαστούν περικοπές από τις προανακριτικές τους καταθέσεις. Είναι σαφές ότι είναι προϊόν σωματικής και ψυχολογικής βίας και η ανάγνωση περικοπών δεν αίρει αυτή την άποψη της υπεράσπισης.

Ο Α. Κωνσταντάκης είπε ότι πρέπει να επισημανθούν τα σημεία εκείνα που αποδεικνύουν ότι οι προανακριτικές είναι ψευδείς. Ο Γ. Γκουντούνας είπε ότι είναι άλλο το ότι οι προανακριτικές είναι προϊόν σωματικής και ψυχολογικής βίας και άλλο το ότι τα στοιχεία που περιλαμβάνουν προσκρούουν στην πραγματικότητα. Τόνισε, ότι το αντιτρομοκρατικό επιτελείο έστησε την προανακριτική του Χρ. Ξηρού και έθεσε το ερώτημα: Γιατί από την πληθώρα των αυτοπτών μαρτύρων επελέγησαν μόνο ο ψευδομάρτυρας Μπακατσέλος και ένας ακόμη; Το δικαστήριο εκβιάζεται να δεχτεί τις κατασκευασμένες προανακριτικές απολογίες. Αν θέλει να βρει την αλήθεια, πρέπει να βρει όλους τους μάρτυρες που είχαν καταθέσει προανακριτικά, περίπου 40, και να τους φέρει να καταθέσουν.

Ο πρόεδρος είπε ότι το δικαστήριο επιφυλάσσεται να αποφασίσει για όλα τα αιτήματα, αλλά ο Χρ. Ξηρός ξεπέρασε την επιφύλαξη με μια από τις –συνηθισμένες πια- εύστοχες ατάκες του: Εγώ θα κάνω χρήση και αν θέλετε καταδικάστε με σαν χρήστη!

Συνεχίζοντας, σχολίασε τα σημεία της κατασκευασμένης προανακριτικής ομολογίας του, που έρχονται σε πλήρη σύγκρουση με τα όσα κατέθεσαν οι μάρτυρες, αλλά και με τις πραγματογνωμοσύνες της Αστυνομίας. Για παράδειγμα, στην «απολογία» του φέρεται να λέει ότι για τη διαφυγή χρησιμοποίησαν μια μοτοσικλέτα και μια βέσπα, τις οποίες εγκατέλειψαν στα Εξάρχεια, όπου επιβιβάστηκαν σε αυτοκίνητο, ενώ από τη δικογραφία προκύπτει ότι έφυγαν με το μπλε FIAT, το οποίο βρέθηκε παρατημένο στην Αναγνωστοπούλου. Και όμως, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο στην απόφασή του κάνει αναφορά σε μοτοσικλέτες! Σε κάθε βήμα –συνέχισε ο Χρ. Ξηρός- η δήθεν απολογία μου θα διαψεύδεται από τους μάρτυρες. Διαψεύστηκε στις υποθέσεις Τζαντ και Μάτη. Διαψεύστηκε και στην υπόθεση Μομφεράτου-Ρουσέτη. Δεν υπάρχουν πειστήρια. Δεν υπάρχουν αποδείξεις. Πρέπει να βρείτε άλλο τρόπο να με δικάσετε, αν θέλετε και σεις να με καταδικάσετε οπωσδήποτε, όπως το δικαστήριο του Μαργαρίτη. Γιατί –κατέληξε- η Δικαιοσύνη είναι σαν τη γυναίκα του Καίσαρα. Δεν πρέπει μόνο να είναι τίμια αλλά και να φαίνεται τίμια.

Μετά το μεσημεριανό διάλειμμα, ο πρόεδρος ανακοίνωσε ότι το δικαστήριο αποφάσισε τη βίαιη προσαγωγή των μαρτύρων του καταλόγου που δεν προσήλθαν να καταθέσουν και την απόρριψη των αιτημάτων για κλήση και άλλων μαρτύρων. Επίσης, απέρριψε ως προώρως υποβληθέν το αίτημα για ανάγνωση προανακριτικών καταθέσεων, εφόσον το δικαστήριο έχει επιφυλαχτεί ως προς αυτό και δεν έχει εκδώσει την απόφασή του. Ως προς το δεύτερο αίτημα (τις προανακριτικές) το δικαστήριο είναι τυπικά εντάξει, μολονότι επί της ουσίας και σύμφωνα με τα όσα έχει δείξει μέχρι στιγμής, κάποια στιγμή θα νομιμοποιήσει τις προανακριτικές και θα κάνει χρήση τους (γιατί άραγε δεν το κάνει από τώρα;).

Ως προς το πρώτο αίτημα, όμως, την κλήση μαρτύρων, η απόφαση δεν μπορεί να σταθεί με τίποτα. Εχουμε και άλλη φορά γράψει για τον τρόπο με τον οποίο οργανώθηκε η κλήση μαρτύρων στα έκτακτα τρομοδικεία. Υπήρχε μια σωρεία αυτοπτών μαρτύρων, οι οποίοι είχαν καταθέσει στην προανάκριση (στην Ασφάλεια) σε ανύποπτο (σε σχέση με τους κατηγορούμενους και τη δίκη) χρόνο: αμέσως μετά τις ενέργειες της 17Ν. Οι μάρτυρες αυτοί κανονικά θα έπρεπε να κληθούν και στην ανάκριση (που διεξήγαγε ο Ζερβομπεάκος) και στο ακροατήριο. Γιατί μόνο με τις καταθέσεις όλων των μαρτύρων μπορούσε να σχηματιστεί γνώμη για τα πραγματικά περιστατικά. 'Η να μη σχηματιστεί γνώμη. Τί έγινε, όμως; Οταν έγιναν οι συλλήψεις και με κερδισμένο το επικοινωνιακό παιχνίδι από το κράτος, η Αντιτρομοκρατική, έχοντας ήδη στα χέρια της τις προανακριτικές «απολογίες» και έχοντας φτιάξει το σκελετό της υπόθεσης, το σενάριο για κάθε ενέργεια, ανέλαβε να «ξεσκαρτάρει» τους μάρτυρες σε τρόπο που να επιβεβαιώσουν, άμεσα ή έμμεσα, με αναγνωρίσεις ή όχι αυτό το σενάριο. Αυτό έγινε με «φιλικές συζητήσεις» με τους μάρτυρες, όπως αποκαλύφτηκε στις δίκες για την υπόθεση του ΕΛΑ, όπου δεν υπήρχε μάρτυρας που να μην είχε δεχτεί την επίσκεψη ανδρών της Αντιτρομοκρατικής, πριν πάει να καταθέσει στον ανακριτή. Οσοι δέχτηκαν να κάνουν αναγνωρίσεις κλήθηκαν όλοι και κατέθεσαν. Οι υπόλοιποι μπήκαν στη διαλογή. Αν κάποιος επιβεβαίωνε το σενάριο, έστω ως προς τον αριθμό και τη θέση των δραστών, καλούνταν. Οσοι δεν επιβεβαίωναν το σενάριο δεν καλούνταν καθόλου. Πώς το ξέρουμε ότι δεν επιβεβαίωναν το σενάριο; Μα από τις προανακριτικές καταθέσεις που είχαν δώσει αμέσως μετά το συμβάν. Αποκλείστηκαν ειδικά όσοι με τις καταθέσεις τους διέψευδαν το σενάριο. Μάλιστα, υπάρχουν περιπτώσεις που οι μάρτυρες που αποκλείστηκαν βρίσκονταν πιο κοντά στο σημείο της ενέργειας από μάρτυρες που κλήθηκαν. Πώς νομιμοποιείται, λοιπόν, ένα δικαστήριο, που υποτίθεται ότι αναζητά την αλήθεια, να απορρίπτει αιτήματα της υπεράσπισης για κλήση αυτοπτών μαρτύρων; Η απάντηση είναι, νομίζουμε, απλή. Οταν φεύγουν από τη μέση οι μάρτυρες και χάνεται η αναπαράσταση της εικόνας που μόνο αυτοί μπορούν να δώσουν, τι μένει; Οι προανακριτικές «ομολογίες».

Επ' αυτού του ζητήματος ας μας επιτραπεί ένα σχόλιο. Υπάρχει ένα διαφορετικό σκεπτικό στην υπεράσπιση Τζωρτζάτου και στην υπεράσπιση Χρ. Ξηρού. Η υπεράσπιση Τζωρτζάτου ζητά την ανάγνωση προανακριτικών απολογιών, για να αντλήσει απ' αυτές υπερασπιστικά επιχειρήματα ως προς τη συμμετοχή του Τζωρτζάτου σε ορισμένες ενέργειες για τις οποίες έχει καταδικαστεί. Νομίζουμε, ότι αυτή είναι μια στενή νομική οπτική γωνία, που ούτε επικουρικά μπορεί να στηρίξει την υπερασπιστική γραμμή Τζωρτζάτου. Γιατί εδώ δεν έχουμε να κάνουμε με μια κοινή ποινική δίκη, αλλά με μια πολιτική δίκη, η οποία ως μοναδικά αποδεικτικά μέσα χρησιμοποιεί τις προανακριτικές απολογίες και τις καταθέσεις κατηγορουμένων κατά συγκατηγορουμένων. Μπορεί, για παράδειγμα, κάποιες προανακριτικές απολογίες να στηρίζουν επικουρικά την υπερασπιστική γραμμή σε κάποιες ενέργειες, η επίκλησή τους, όμως, σ' αυτό το στάδιο της δίκης και ενώ έχουν αμφισβητηθεί από πολλούς κατηγορούμενους, συντείνει στη νομιμοποίησή τους στο σύνολό τους (και) από εκείνους που τις αρνούνται. Το ίδιο θα λέγαμε και με το αίτημα να υποβληθούν ερωτήσεις στον Τσελέντη. Δεν μετατρέπεται μ' αυτό τον τρόπο ένας κατηγορούμενος (και μάλιστα ο συγκεκριμένος κατηγορούμενος) σε μάρτυρα;

Η υπεράσπιση Χρ. Ξηρού, από την άλλη, έχει ένα άλλο σκεπτικό. Ζητά την ανάγνωση αποσπασμάτων από την προανακριτική απολογία του Χριστόδουλου, για να αποδείξει, συγκρίνοντάς τα με τα όσα καταθέτουν οι μάρτυρες και προκύπτουν από τα έγγραφα, ότι αυτή είναι εξ ολοκλήρου κατασκευασμένη και ο Χρ. Ξηρός απλώς εκβιάστηκε να την υπογράψει. Παρά το διαφορετικό σκεπτικό, όμως, το διατακτικό είναι το ίδιο, οδηγεί στο ίδιο αποτέλεσμα: στη νομιμοποίηση των προανακριτικών απολογιών. Πόσο βοηθάει αυτή η τακτική σ' αυτό το στάδιο της διαδικασίας; Στη φάση των ενστάσεων, με μια μαραθώνια δήλωσή του ο Χρ. Ξηρός έπιασε την προανακριτική «απολογία» του και την έκανε φύλλο και φτερό. Εδειξε σημείο προς σημείο τις αντιφάσεις της και τους λόγους που αποδεικνύουν ότι είναι κατασκευή της Αντιτρομοκρατικής. Την προσέβαλε ως πλαστή. Το δικαστήριο δεν δέχτηκε αυτή την ένσταση και επιφυλάχτηκε να αποφασίσει ως προς τη χρήση. Σε τι βοηθάει, λοιπόν, η τμηματική, υπόθεση προς υπόθεση, επανάληψη της ίδιας ανάλυσης, υπό το φως βέβαια των μαρτυρικών καταθέσεων, όταν μ' αυτό τον τρόπο νομιμοποιείται αυτό που καταγγέλθηκε ως πλαστό;

Υπάρχει, βέβαια, το αντεπιχείρημα, ότι το δικαστήριο θα νομιμοποιήσει αυτές τις προανακριτικές «απολογίες» και θα τις χρησιμοποιήσει, γιατί αλλιώς δεν μπορεί να βγάλει αποφάσεις ενοχής. Και σ' αυτό, όμως, υπάρχει απάντηση. Θα μπορούσε να συλλεχτεί το υλικό της διαδικασίας και όταν το δικαστήριο αποφασίσει να χρησιμοποιήσει τις προανακριτικές, να γίνουν μαραθώνιες αγορεύσεις, και από τους συνηγόρους και από τον Χριστόδουλο (που τα καταφέρνει εξίσου καλά), για να δειχτεί τότε συνολικά και απολογιστικά για ποιο λόγο η προανακριτική είναι κατασκευασμένη και ποια σκοπιμότητα επιβάλλει στο δικαστήριο να καταφύγει σ' αυτή.

ΥΠΟΘΕΣΗ ΜΑΤ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ

Από τον πρώτο κιόλας μάρτυρα κατηγορίας, τον ΜΑΤά Σπ. Δολιανίτη, άρχισαν τα όργανα. Η πολιτική αγωγή (εκείνος ο ανεκδιήγητος Ταουξής) φρόντισε να βάλει το πολιτικό στίγμα της υπόθεσης, θυμίζοντας στον μάρτυρα ότι η κλούβα των ΜΑΤ χτυπήθηκε όχι άσχετα, αλλά σε συσχετισμό με το θάνατο του Μιχάλη Καλτεζά. Οταν ήρθε η ώρα της υπεράσπισης και πρώτη η Γ. Κούρτοβικ άρχισε να στριμώχνει τον μάρτυρα, με ερωτήσεις για το ρόλο των ΜΑΤ και τις δολοφονίες του Καλτεζά και των Κουμή-Κανελλοπούλου, ο ΜΑΤάς δεν άντεξε και έβγαλε τον πραγματικό του εαυτό: «Μην ξεχνάτε ότι ο Καλτεζάς φορούσε φουλάρι»! Η πολιτική αγωγή κατάλαβε τα ζόρικα και δοκίμασε να διακόψει τη συνήγορο, όμως η Γ. Κούρτοβικ δεν μάσησε: Εδώ –είπε- διαξάγεται μια πολιτική δίκη, οι πράξεις ανήκουν σ' αυτό που το σύνταγμα ορίζει ως πολιτικό έγκλημα και γι' αυτό θα διερευνήσουμε όσα αφορούν την υπόθεση. Η πολιτική αγωγή δοκίμασε να συνεχίσει τη σπέκουλα, μιλώντας για «ένα 24χρονο παιδί που δολοφονήθηκε» (τον ΜΑΤά Γεωργακόπουλο που σκοτώθηκε από την έκρηξη), και τότε σηκώθηκε οργισμένος ο Δ. Κουφοντίνας και τους τα 'ψαλε για τα καλά. Δυστυχώς, μιλούσε εκτός μικροφώνου και στο Κέντρο Τύπου δεν ακούστηκαν όσα είπε. Συγκρατήσαμε μόνο την αναφορά του στον 15χρονο Καλτεζά, που δολοφονήθηκε εν ψυχρώ από τον ΜΑΤά Μελίστα. Για τις δεκάδες δολοφονίες από μπάτσους και τις «τυχαίες εκπυρσοκροτήσεις» αστυνομικών περιστρόφων και την ατιμωρησία που επικρατεί. Αν γινόταν εκείνη η δίκη –είπε χαρακτηριστικά αναφερόμενος στη δολοφονία του Καλτεζάίσως να μη γινόταν αυτή εδώ.

Μπροστά στην ένταση, ο πρόεδρος πήρε διάλειμμα. Ομως, η ένταση επανήλθε και μετά το διάλειμμα, καθώς ο Γ. Γκουντούνας άρχισε να στριμώχνει εκ νέου τον ΜΑΤά με ερωτήσεις για το ρόλο των ΜΑΤ, για τη δράση τους ειδικά εκείνη την περίοδο, για τα συνθήματα που τους φώναζε ο κόσμος («τρεις κι εξήντα παίρνετε και τον κόσμο δέρνετε», «ΜΑΤ και ΜΕΑ δολοφονούν, εδώ και τώρα να διαλυθούν»). Η πολιτική αγωγή διέκοψε και πάλι, δημιουργήθηκε ένταση και ο πρόεδρος, αντί να βάλει στη θέση της την πολιτική αγωγή, διέκοψε τη συνεδρίαση μια ώρα πριν το προγραμματισμένο τέλος.

Απόψε το βράδυ οι Κινήσεις Αλληλεγγύης στους Πολιτικούς Κρατούμενους οργανώνουν πάρτι, στο χώρο του Στεκιού Μεταναστών (Τσαμαδού 13, Εξάρχεια), προκειμένου να ενισχύσουν την έκδοση του περιοδικού «Η δίκη», που θα κυκλοφορεί κάθε μήνα με αποσπάσματα πρακτικών από τη δίκη για την υπόθεση 17Ν.

Δεν χρειάζεται να πούμε γιατί πρέπει όλες και όλοι να είμαστε εκεί και να στηρίξουμε την προσπάθεια.

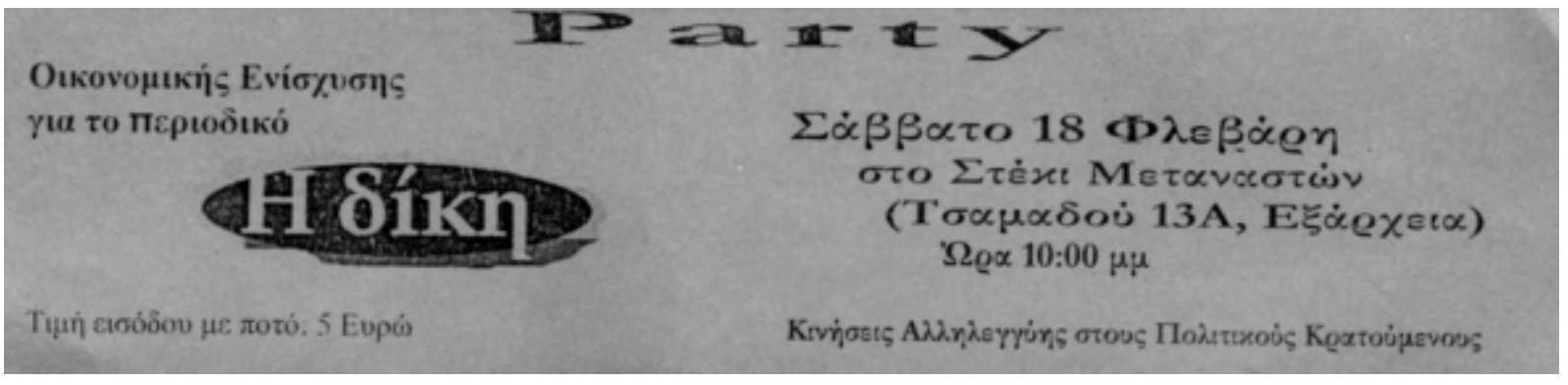

ΣΥΜΗ-ΩΣΕΙΣ

* Να το, εκεί που δείχνω, να το! Σήμερα κλείνουμε 54 χρόνια στο ΝΑΤΟ, γι' αυτό συγχωρείστε μου την όποια συγκίνηση.

* Αποστέλλεται Απόστολος - stop. Μη ένστολος - stop. Ασύστολος – stop. (Stop: Syskotish ton Ofthalmofanon Provlhmaton - του κοσμάκη).

* Εμείς οι δύο φίλοι γουστάρουμε Βαβύλη / και δυο άλλα συντρόφια γουστάρουνε Χριστόφια (παιδικόν άσθμα).

* ΑΚΕΛ, ΑΚΕΛ καϊκτσή, γιαβάς γιαβάς / Σκλάβα μέσα στο κελί της κλαίει και θρηνεί / και ζητάει τη λευτεριά της / ΑΚΕΛ, ΑΚΕΛ καϊκτσή (ρεμπέτ ασκέρ άσθμα).

* «Ο καπιταλισμός ανέτρεψε τους κοινοτικούς δεσμούς που συνέδεαν τα άτομα μεταξύ τους κι εξασθένησε τις παραδοσιακές ομάδες. Ενα καθεστώς αχαλίνωτου ανταγωνισμού δεν μπορεί να σεβαστεί τα άτομα και δεν μπορεί να τους επιτρέψει οποιαδήποτε αυτονομία. Δεν πρέπει να παραπλανιόμαστε από φράσεις που ακούγονται ωραία κι από καλές προθέσεις» (Μάρσαλ Κόλμαν – «Πολιτική και προσωπική ζωή»).

* Προσοχή σ' εκείνους που συνταξιοδοτούνται (και) φέτος με τριακονταπενταετία: Μπήκαν το 1971…

* Σαν χθες, το 1909, έφευγε από τη ζωή ο Τζερόνιμο, ο θρυλικός τελευταίος αρχηγός – πολεμιστής των Απάτσι, μετά από 20 χρόνια (ιδιότυπου μεν, αλλά) ένοπλου αντάρτικου. Στο τέλος έμεινε να πολεμάει με μια χούφτα άνδρες και γυναικόπαιδα που πίστευαν στο δίκιο του αγώνα του.

* Είναι δυνατόν; Σκοτώθηκε 36χρονος άστεγος στο Σικάγο από ηλεκτροπληξία, παίρνοντας ρεύμα από κολώνα για το καλοριφέρ, την τηλεόραση, τον φούρνο μικροκυμάτων και το play station του! Υπάρχουν ακόμα αμερικάνοι χωρίς ηλεκτρική οδοντόβουρτσα και φρυγανιέρα; Είναι δυνατόν;

* Αφού εκτελέστηκε η κοινή γνώμη, αρχίζουν οι εκτελέσεις και στο Γκουαντανάμο.

* «Εξαιρετική επιλογή. Είναι εξαιρετική τραγουδίστρια και πολύ ωραία γυναίκα». Αυτά δήλωσε η Τάνια Τσανακλίδου για την Αννα Βίσση, εκπρόσωπό μας στη δέαση των ευρώ (euro – vision). Ανατρέποντας τις περί χρηστικότητας των ωραίων γυναικών παραδοσιακές αντιλήψεις.

* 2.237 ένορκες διοικητικές εξετάσεις σε βάρος αστυνομικών το 2005: 494 βαριά παραπτώματά τους, 673 παραπομπές σε πειθαρχικά συμβούλια, 100 αποτάξεις και 241 ποινές αργίας, 22 κακομεταχειρίσεις πολιτών, 19 χρήσεις υπηρεσιακών όπλων και τα λοιπά και ταλιμπάν.

* Η ΕΥΑΘ προσέλαβε νοσηλεύτρια (γαλάζιου χρώματος, φαντάζομαι). Καιρός να προσληφθούμε – αντίστοιχα - κι εμείς οι υδροχόοι (ερυθρού χρώματος) σε νοσοκομείο.

* Η Κορώνεια πεδαίνει, ο Κορωνιάς βασιλεύει, ο μπάρμπας στην Κορώνη κυβερνά πάντα, η κορώνα βήμα…τίζει και συνεντευξιάζεται. Κορώνα – γράμματα η ζωή, με τα γράμματα να χάνουν κατά κράτος. Ηδη έγιναν γάματα.

* Ανιστόρητος καθηγητής και παχυλά αμειβόμενος αρνησίπατρις; Παιδί μου Χριστόδουλε, ιστάμενος και με δάκρυα στα μάτια σου λέγω μετανόησε. Και για όσα ξέχασα, μετανόησε.

* «Οι άνθρωποι δείχνουν αυξανόμενο πάθος για τα υποκειμενικά πράγματα κι έχουν χάσει κάθε έννοια σύνδεσης μεταξύ της προσωπικής τους ζωής και της ευρύτερης κοινωνίας. Η προσωπική εμπειρία και μόνο δίνει νόημα στη ζωή τους και θεωρούν την προσωπική ζωή σαν ένα τελείως υποκειμενικό φαινόμενο που έχει έννοια μόνο για το άτομο» (Ιλάι Ζαρέτσκι – «Καπιταλισμός, οικογένεια και προσωπική ζωή»).

* Στη συμβασιλεύουσα υπάρχει ένας ζωντανός πυρήνας ανθρώπων που αυτοοργανώνεται και αντιστέκεται στη βαρβαρότητα των καιρών επ' έργω. Είναι ένα από τα ελάχιστα που μας λείπουν απ' αυτή την πόλη. Αναζητείστε την «Αυτοσχεδία» (Εσπερίδων 4 & Κασσάνδρου 125 – aftoshedia@yahoo.gr).

* «Ο Φλεβάρης κι αν φλεβίσει, καλοκαίρι θα μυρίσει», εντάξει. Ο Οκτώβρης αν οκτώ βρίσει; Στο εδώλιο θα καθίσει;

* «Κι αν κάποτε τα φρένα σου το Δίκιο, φως της αστραπής κ' η Αλήθεια σου χτυπήσουνε, παιδάκι μου να μην τα πεις.
Θεριά οι ανθρώποι, δεν μπορούν το φως να το σηκώσουν.
Δεν είναι αλήθεια πιο χρυσή σαν την αλήθεια της σιωπής.
Χίλιες φορές να γεννηθείς, τόσες θα σε σταβρώσουν»
(Κώστας Βάρναλης, για τα 122 χρόνια από την γέννησή του, 14/2/1884).

Κοκκινοσκουφίτσα

■ **Vodafone gate**

Ο Καραμανλής και οι γλάστρες του

Μπορεί να γράφουν οι αντιπολιτευόμενες εφημερίδες ότι η κυβέρνηση έπαθε επικοινωνιακό Βατερλό και πως της γύρισε μπούμερανγκ η υπόθεση των υποκλοπών, όμως η πραγματικότητα άλλα δείχνει. Η κυβέρνηση κατάφερε να περάσει αβρόχοις ποσί μια δύσκολη υπόθεση, η οποία πλέον έχει πάρει το δρόμο της διευθέτησής της. Η ΑΔΑΕ ανέλαβε να βάλει κάποιο πρόστιμο στη Vodafone (κανονισμένα πράγματα) και ο Διώτης ανέλαβε «να ρίξει φως» στην υπόθεση του θανάτου του Κ. Τσαλικίδη (αρκεί να σας πούμε πως στους διαδρόμους της Ευελπίδων κυκλοφορεί ευρύτατα ότι ο θάνατος είναι καραμπινάτη αυτοκτονία που οφείλεται σε ζητήματα αισθηματικής φύσης, για να καταλάβετε). Ο Βουλγαράκης μετακόμισε μετά τιμών στο υπουργείο Πολιτισμού, για να αναστηλώσει το προφίλ του (είναι η ανταμοιβή για το ότι σε σοβαρότατες υποθέσεις λειτούργησε σαν κυματοθραύστης και κράτησε άβρεχο τον πρωθυπουργό του) και ο Καραμανλής ανέλαβε να βάλει τη δική του πινελιά, μια μέρα πριν τον ανασχηματισμό, γνωρίζοντας πολύ καλά πως αυτή η πινελιά δεν θα συζητιόταν και πολύ, αφού στο μεταξύ η ατζέντα θα άλλαζε και θα κυριαρχούσαν τα του ανασχηματισμού. Βλέπετε εσείς κανένα επικοινωνιακό Βατερλό σε όλ' αυτά;

Γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο ότι ήταν ιδιαίτερα ευφυής η κίνηση της κυβέρνησης να δημοσιοποιήσει αυτή το ζήτημα, γιατί έτσι καθόρισε η ίδια την ατζέντα και είχε όλη την πρωτοβουλία στα χέρια της, αφού πριν είχε φροντίσει, με άκρατη μυστικότητα, να ρυθμίσει όλες τις λεπτομέρειες και να κλείσει κάθε δίοδο διαφυγής. Ενώ αν η υπόθεση έσκαγε από κάποια διαρροή, η κυβέρνηση θα έτρεχε και δε θα μπορούσε να τη μαζέψει. Κι όταν θα τη μάζευε, θα είχε πληρώσει ένα σημαντικό πολιτικό κόστος.

Επί ένα δεκαήμερο ο Καραμανλής καθόταν στο Μαξίμου και δεν έλεγε κουβέντα για το Vodafone gate. Αφηνε τον Βουλγαράκη να βολοδέρνει και να προσπαθεί να κρατήσει τις κυβερνητικές θέσεις, επικουρούμενος από το Ρουσόπουλο, που είχε αναλάβει τις επαφές με τα συγκροτήματα των ΜΜΕ. Φυσικά, μετά από μερικές μέρες άρχισε η κριτική από την αντιπολίτευση και τον Τύπο. Βγήκε και ένα γκάλοπ που έδειχνε ότι η σιωπή του πρωθυπουργού δεν «πουλάει». Αποφασίστηκε τότε να παρέμβει και ο Καραμανλής. Στο μεταξύ, όμως, η υπόθεση είχε αρχίσει να ξεφουσκώνει και να υποβιβάζεται στο «πώς πέθανε ο Τσαλικίδης;». Κρίθηκε, λοιπόν, πολιτικό συμφέρον να βγει ο Καραμανλής στο προσκήνιο και αυτό οργανώθηκε με επικοινωνιακά άψογο τρόπο. Ετσι όπως ταιριάζει σε έναν πρωθυπουργό που δεν ασχολείται με τη λάντζα (αυτή την αφήνει για τους αρμόδιους υπουργούς) αλλά χαράζει πολιτική με όραμα και προοπτική.

Για να παίξει αυτό το ρόλο ο Καραμανλής χρειαζόταν και γλάστρες. Γλάστρες με φανταχτερά φυτά, ήτοι ανθρώπους με κύρος, προβεβλημένους και ει δυνατόν διακομματικής αναγνώρισης. Οπως αποδείχτηκε, δεν ήταν καθόλου δύσκολο να βρει ανθρώπους που να δεχτούν να παίξουν το ρόλο της γλάστρας, διεμβολίζοντας την αντιπολίτευση.

Οι πρόεδροι των δυο «ανεξάρτητων» Αρχών, της Αρχής Διασφάλισης Απορρήτου Επικοινωνιών και της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων θεωρούνταν δεδομένοι. Η κυβέρνηση τους διορίζει, τις θεσούλες τους θέλουν να προστατέψουν, ας αφήσουμε που η πρόσκληση του πρωθυπουργού για σύσκεψη τους κολάκευε κιόλας. Οι άνθρωποι αυτοί, αν είχαν λίγη τσίπα, θα έπρεπε να είχαν παραιτηθεί την ίδια κιόλας μέρα που έγινε η συνέντευξη των υπουργών και ανακοινώθηκε το Vodafone gate. Μόνο και μόνο επειδή η κυβέρνηση τους έφτυσε κατάμουτρα, θεωρώντας τους αναξιόπιστους για να μοιραστεί μαζί τους ένα εθνικό μυστικό. Από τη στιγμή που δεν το έκαναν τότε, φάνηκε καθαρά ότι ήταν αποφασισμένοι να χορέψουν στο χαβά που θα τους χτυπούσε ο Καραμανλής.

Οι άλλοι, όμως; Πανεπιστημιακοί καθηγητές, με κύρος και όνομα, η πλειοψηφία των οποίων μάλιστα πολιτεύεται με κόμματα της αντιπολίτευσης; Πώς δέχτηκαν αυτοί να παίξουν το ρόλο της γλάστρας στο επικοινωνιακό παιχνίδι του Καραμανλή και να δηλώσουν ότι ευχαρίστως ανέλαβαν την αποστολή που τους ανέθεσε, να φτιάξουν μια μελέτη για το πώς θα θωρακιστεί θεσμικά η χώρα; Ρητορικό χαρακτήρα έχει το ερώτημα. Οι άνθρωποι αυτοί είναι θεσμολάγνοι με πατέντα, αναζητούν ρόλους στο σύστημα εξουσίας, έτσι αντιλαμβάνονται την επιστημονική τους αποστολή και, φυσικά, οι προθέσεις τους είχαν διερευνηθεί πριν προσκληθούν στο Μαξίμου.

Εμφανίζεται, λοιπόν, η κυβέρνηση ως το μεγαλύτερο θύμα των υποκλοπών (!) και ο Καραμανλής αποφασισμένος να προχωρήσει στην περαιτέρω θωράκιση της χώρας, σύμφωνα με όσα θα του εισηγηθεί η επιτροπή των «σοφών». Δηλαδή, από δω και πέρα μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι δεν θα μας παρακολουθούν...!!!

Ηρωποίηση και προβοκατορολογία

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 9

θεση. Εδώ υπήρξε κόσμος που άρχισε να αναρωτιέται μη τυχόν και τα σημάδια στην αρχή ήταν τονισμένα με μακιγιάζ. Εμείς δεν ξέρουμε τι συνέβη, μπορεί ο Πολυζωγόπουλος να είναι... γλυκοαίματος και τα σημάδια να του φεύγουν γρήγορα, το βέβαιο όμως είναι πως δεν υπήρξε κανένας κίνδυνος για τη ζωή του. Αυτό δεν είναι κανένα φιλολογικό ζήτημα. Δυο άτομα είναι προφυλακισμένα με κατηγορία «απόπειρα ανθρωποκτονίας από πρόθεση», ενώ δεν υπήρξε ούτε βαριά σωματική βλάβη.

Υστερα, από πού αντλεί το θράσος να ισχυρίζεται ότι δεν ήταν τυχαίο γεγονός, αλλά οργανωμένη επίθεση με πολιτικά χαρακτηριστικά; Ολος ο κόσμος ξέρει πως έπεσε πάνω σ' ένα μπουλούκι ανθρώπων που γύριζαν από μια πορεία, τον γνώρισαν, του μίλησαν (δεν γνωρίζουμε αν προηγήθηκε και κάποιος φορτισμένος διάλογος) και τον ξυλοφόρτωσαν. Αν ήταν οργανωμένη ενέργεια, δεν θα πήγαινε ένα μπουλούκι, αλλά λίγοι που θα ήξεραν τη δουλειά τους.

Πολιτικά χαρακτηριστικά ασφαλώς και είχε η ενέργεια. Οχι όμως αυτά που υπαινίσσεται ο Πολυζωγόπουλος. Είναι η απέχθεια που προκαλεί η συνδικαλιστική γραφειοκρατία σε ευρύτατα κοινωνικά στρώματα, εξαιτίας της βρόμικης ξεπουλήματικής πολιτικής της. Πριν μερικά χρόνια εξαγριωμένοι εκπαιδευτικοί ξυλοκόπησαν τον τότε πρόεδρο της ΟΛΜΕ Τσούλια, την ώρα που πήγε να μιλήσει σε συγκέντρωση στην Κάνιγγος. Εξαγριωμένοι τραπεζοϋπάλληλοι ξυλοφόρτωσαν τον πρώην πρόεδρο της ΟΤΟΕ Κουσελά, μέσα στο «Κάραβελ», επειδή ξεπουλούσε την υπόθεση της ιδιωτικοποίησης της «Ιονικής». Τώρα ήταν η σειρά του Πολυζωγόπουλου να τις φάει από οργισμένους νεολαίους, που έτυχε να τον βρουν μπροστά τους. Και οι τρεις ξυλοφορτωθέντες είναι Πασόκοι εργατοπατέρες. Τυχαίο είναι άραγε;

Ο Πολυζωγόπουλος προσπαθεί μ' ένα σμπάρο να πετύχει πολλά τρυγόνια. Πρώτο, να ασκήσει αντιπολίτευση στην κυβέρνηση, αφήνοντας υπονούμενο για οργανωμένο σχέδιο παρακρατικών κύκλων με την ανοχή του επίσημου κράτους. Δεύτερο, να αποπροσανατολίσει τη συζήτηση για τα πραγματικά αίτια του ξυλοδαρμού του. Γιατί και εκείνοι που διαφώνησαν μ' αυτή την ενέργεια (με διάφορα σκεπτικά, που ξεκινούσαν από την ηθικολογία και έφταναν μέχρι την πολιτική σκοπιμότητα) και εκείνοι που είπαν «γεια στα χέρια τους» (και δεν ήταν καθόλου λίγοι, όπως ο καθένας είχε την ευκαιρία να διαπιστώσει συζητώντας με τον περίγυρό του) συμφωνούσαν πως ο Πολυζωγόπουλος δεν ξυλοκοπήθηκε για πλάκα, ούτε από στημένη παρακρατική ομάδα, αλλά ξυλοκοπήθηκε γι' αυτό που είναι και αυτό που συμβολίζει: επικεφαλής της κλίκας που ξεπουλάει στο κεφάλαιο τα εργατικά συμφέροντα. Τρίτο, να ηρωποιηθεί. Να παρουσιαστεί σαν μάρτυρας για τα συμφέροντα της εργατικής τάξης, χτίζοντας (και) έτσι την πολιτική του καριέρα, που θα ξεκινήσει και επίσημα μετά από μερικούς μήνες. Χρειάζεται θράσος χιλίων πιθήκων για να βγαίνει ένας εργατοπατέρας και να δηλώνει ότι στο πρόσωπό του χτυπήθηκε ο εργάτης, ο άνεργος, ο συνταξιούχος. Ομως, το θράσος ουδέποτε έλειψε από τους γραφειοκράτες συνδικαλιστές. Ας μη νομίζει, όμως, ότι θα του βγει κιόλας.

Με τη ματιά του «Observer»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

νει στην ουρά, μαζί με εκατοντάδες άλλους, για να πάρει ιρανική βίζα. «Νόμιζα ότι μπορούσα να ξαναφτιάξω τη ζωή μου εδώ στην Καμπούλ, όπου γεννήθηκα, αλλά έκανα λάθος, μεγάλο λάθος. Είναι καιρός να πηγαίνω. Εχω ανάγκη να δουλέψω στο εξωτερικό, όπως οι περισσότεροι, σαν φτηνός εργάτης και να στέλνω χρήματα στην οικογένειά μου. Αυτά που ακούμε στο ραδιόφωνο για το νέο Αφγανιστάν δεν είναι παρά όνειρο. Πριν ήμουν πρόσφυγας και τώρα επιλέγω να γίνω ξανά. Δεν είμαι ο μόνος».

Πέντε χρόνια μετά την πτώση του καθεστώτος των Ταλιμπάν, το Αφγανιστάν παραμένει βυθισμένο στη φτώχεια. Η έντονη απογοήτευση με την κυβέρνηση, ιδιαίτερα ανάμεσα στους πρόσφυγες που επέστρεψαν δίνοντας πίστη στις υποσχέσεις για αλλαγές, μεγαλώνει. Ο Observer πληροφορήθηκε ότι υπάρχει τόση μεγάλη ζήτηση διαβατηρίων από Αφγανούς που θέλουν να φύγουν, ώστε το Σαββατοκύριακο εξαντλήθηκαν στο υπουργείο Εσωτερικών τα υλικά από τα οποία κατασκευάζονται τα διαβατήρια.

Σύμφωνα με τις οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα, η τεράστια αύξηση των οικονομικών μεταναστών αποκαλύπτει τις ανεπάρκειες της υπό δυτική καθοδήγηση ανοικοδόμησης, η οποία υπολογίζεται ότι έχει κοστίσει μέχρι στιγμής 8 δισ. δολάρια, ανεπάρκειες οι οποίες είναι ανησυχητικά εμφανείς στις υπερσυνωστισμένες φτωχογειτονιές της πρωτεύουσας, Καμπούλ. Εκατοντάδες χιλιάδες έχουν επιστρέψει από το Ιράν και το Πακιστάν, αυξάνοντας τον πληθυσμό της πρωτεύουσας περισσότερο από 2 εκατομμύρια, αλλά με την τοπική ανεργία να φτάνει στο 70% δεν υπάρχει κανένα μέλλον γι αυτούς.

Μια μελέτη του ΟΗΕ την περασμένη χρονιά κατατάσσει το Αφγανιστάν στις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες του κόσμου, τοποθετώντας το στην 173η θέση σε σύνολο 178 χωρών για τις οποίες έγινε έρευνα. Για κάθε 1.000 μωρά που γεννιούνται στο Αφγανιστάν, τα 142 πεθαίνουν προτού κλείσουν τον πρώτο χρόνο της ζωής τους. Μια αφγανή έγκυος γυναίκα πεθαίνει κάθε μισή ώρα. Ο μέσος όρος ζωής είναι κάτω από τα 42 χρόνια. Τα τρία τέταρτα των ενηλίκων είναι αναλφάβητοι και λίγα κορίτσια πηγαίνουν σχολείο. Από τα μεγαλύτερα προβλήματα της χώρας είναι οι πρόσφυγες. Ο ΟΗΕ υπολογίζει ότι 4 εκατομμύρια Αφγανοί είναι πρόσφυγες στο Πακιστάν και στο Ιράν και άλλα 2 έχουν ξεριζωθεί από τις εστίες τους στην ίδια τους τη χώρα. Συνολικά, το ένα πέμπτο του πληθυσμού είναι πρόσφυγες, που σημαίνει ότι το Αφγανιστάν αντιμετωπίζει τη μεγαλύτερη προσφυγική κρίση στον κόσμο.

«Οι πρόσφυγες που επέστρεψαν στο Αφγανιστάν έχουν χορτάσει από υποσχέσεις, αλλά δεν βλέπουν σοβαρή βελτίωση στην πράξη», μας είπε ο Γουαντίρ Σαφί, καθηγητής Νομικής στο πανεπιστήμιο της Καμπούλ. «Εκατομμύρια επέστρεψαν με την ελπίδα ότι τους περιμένει ένας νέος ωραίος κόσμος, αλλά δεν βρήκαν ούτε δουλειά, ούτε σπίτι, ούτε ελπίδα.»...

Στα βομβαρδισμένα ερείπια του υπουργείου Ενέργειας στην Καμπούλ, ο οκτάχρονος Νασίρ Σαλάμ χοροπηδά μέσα στη λάσπη, το μπουφάν του ανεμίζει στον αέρα, αποκαλύπτοντας τα κοκαλιάρικα πλευρά του. Τρέχει προς ένα τεράστιο σωρό σκουπιδιών, όπου παιδιά παίζουν με χαρταετούς, από τα πιο δημοφιλή παιχνίδια, παρόλο που οι χαρταετοί κατασκευάζονται από πλαστικές σακούλες και λιγδιασμένα κομμάτια σπάγκου. Τα αγόρια είναι πολύ υποσιτισμένα, τα μαλλιά και η σάρκα τους είναι μια μάζα πληγές. Τα στήθη τους ασθμαίνουν. Στο δρόμο που διατρέχει τη φτωχογειτονιά συγκεντρώνονται οι μητέρες τους, ντυμένες με ρυπαρές μπούργκες, πλησιάζουν στα παράθυρα των αυτοκινήτων και ζητιανεύουν χρήματα. Παντού βλέπεις αργόσχολους άντρες, που στέκονται σε μικρές ομάδες ανάμεσα σε ρυάκια με ακαθαρσίες υπονόμων.

Ο Νασίρ και οι γονείς του είναι ανάμεσα σε εκατοντάδες οικογένειες που έχουν βρει στέγη σ' αυτό το εγκαταλειμμένο συγκρότημα. Οι περισσότεροι ήταν πρόσφυγες που ενθαρρύνθηκαν να επιστρέψουν στην πατρίδα από το Πακιστάν και το Ιράν μετά την πτώση των Ταλιμπάν, αλλά τώρα στερούνται τα πάντα. Οι οροφές των κτιρίων όπου έχουν καταφύγει μερικοί έχουν καταρρεύσει, ωστόσο τους προσφέρουν κάποια ανακούφιση από το κρύο. Λίγες ανθρωπιστικές οργανώσεις έρχονται εδώ. Οι μόνοι επισκέπτες τον περασμένο μήνα ήταν αξιωματούχοι από ένα υπουργείο, που ήρθαν για να επιθεωρήσουν το μέρος και είπαν ότι θα κάνουν έξωση στους καταληψίες και θα απαιτήσουν την επιστροφή του χώρου στο κράτος....

Εξω από το υπουργείο Εσωτερικών έχει ξεφυτρώσει μια «βιομηχανία» που προσφέρει υπηρεσίες σε κείνους που θέλουν να φύγουν από τη χώρα, από υπαίθριους φωτογράφους που βγάζουν φωτογραφίες για τα διαβατήρια μέχρι ανθρώπους που συμπληρώνουν τα έντυπα για τους αναλφάβητους.

Ο Ταρίκ έχει αγοράσει μια αρχαία μηχανή και βγάζει τουλάχιστον 200 φωτογραφίες για διαβατήρια την ημέρα. «Η ζήτηση –μας είπε - είναι μεγάλη. Ολοι θέλουν να πάνε στο Ιράν και στο Πακιστάν για να δουλέψουν, νέοι και γέροι, κανείς δεν θέλει να μείνει εδώ. Η ουρά για τις βίζες είναι τόσο μεγάλη που χρειάζεται η τροχαία για να βάζει τάξη. Ομως αυτοί που βλέπεις εδώ είναι οι άνθρωποι που θέλουν να μπουν στις χώρες αυτές νόμιμα, πιθανόν γιατί έχουν μπει φυλακή ως παράνομοι μετανάστες και δεν θέλουν να το ξαναπάθουν. Εκατοντάδες χιλιάδες άλλοι θα περάσουν τα σύνορα παράνομα, δεν έχουν άλλη επιλογή» προσθέτει και μας δείχνει μια ομάδα αντρών απέναντι.

Οταν η ανθρωπιά νικά τον ρατσισμό (2)

Σίγουρα δεν ήταν σε διακοπές, αλλά δεν βρέθηκαν σ' ένα αφιλόξενο κι εχθρικό μέρος. Οι Αφγανοί που έφτασαν στη Σύμη, ένιωσαν κάτι από αλληλεγγύη κι ας μην είχε σαφή πολιτικά κριτήρια. Βλέπετε, είναι σπουδαίο κι ιδιαίτερα ενθαρρυντικό να ξαναγίνονται κεκτημένα τα αυτονόητα, σ' έναν καιρό καταλήστευσης και ισοπέδωσης όσων αντιδρούν, όσων κινούνται ενάντια στις κραυγές για ακινησία κι υποταγή. Η μικρή αστυνομική δύναμη του νησιού συμπεριφέρθηκε απολύτως ανθρώπινα και τμήμα του τοπικού πληθυσμού ανταποκρίθηκε άμεσα στο κάλεσμα για βοήθεια. Συγκεντρώθηκαν είδη πρώτης ανάγκης (κλινοσκεπάσματα, πετσέτες, είδη υγιεινής), τσιγάρα, ακόμη και γλυκά έτσι ώστε οι φυγάδες της φρίκης να πάρουν μιαν ανάσα μέσα στο ζόφο του 21ου αιώνα. Και να χαραχτούν κάποια αχνά χαμόγελα (φωτο).

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Οταν εξαρθρώθηκε η «τρομοκρατία» στην Ελλάδα, όλοι εμείς οι φτωχοί πλην τίμιοι νοικοκυραίοι, ανακουφιστήκαμε. Παρόλο που ανέβηκε κατακόρυφα η τιμή των φαρμάκων (δύο ντεπόν έφτασαν να κάνουν 19.192,02 ευρώ), είπαμε δε βαριέσαι (όπως λέμε πάντα) κι αρχίσαμε να κοιμόμαστε με ευελφάλεια (πότε εδώ και πότε εκεί, ευέλικτα αλλά με ασφάλεια).

Ωστόσο, σύντομα καταλάβαμε πως κανείς δεν κοιμάται ήσυχος.

Είναι, βλέπετε, κι άλλη μια οργάνωση, πολύ χειρότερη, που όχι μόνον κυκλοφορεί ανενόχλητη μα έχει και την κοινωνική στήριξη. Μια οργάνωση με αμέτρητες παραφυάδες, διακλαδώσεις, διασυνδέσεις και διαπλοκές. Μια οργάνωση με... εκπληκτική οργάνωση.

Αλλάζει συχνά χρώματα, πρόσωπα, μεθόδους και φρασεολογία μα είναι πάντα η ίδια εις τους αιώνες των αιώνων.

Αυτή την γονατιστή, αθώα κι αγγελικά πλασμένη κυνωνία, πάντα την περιμένουν...δεινά όταν στρίβει προς τα δεξιά.

Είναι αυτή που τροφοδοτούσε κάποτε τον Καιάδα και θεσμοθετούσε τους εξοστρακισμούς. Αυτή που άνοιγε την Κερκόπορτα κάνοντας την ανήξερη στις σελίδες μιας στρεβλής Ιστορίας που γράφεται υπό την απαραίτητη έγκρισή της. Μετά προσκυνούσε αγάδες, πασάδες και ντερβισάδες. Γεννούσε κοτζαμπάσηδες, γενίτσαρους και Νενέκους. Φυλάκιζε και σκότωνε Κολοκοτρώνηδες, καλούσε ξένους βασιλιάδες, ξένες δυνάμεις, ξένες εταιρίες και ξένους προπονητές. Μεθούσε, ήθελε την Αγκυρα κι έχασε και τη Σμύρνη, αντάλλαξε Ιμβρο και Τένεδο με το τρίγωνο του Κάραγατς. Λέγοντας όχι στους Γερμανούς, φόρεσε κουκούλες κι έδειχνε με το βρωμερό της δάχτυλο. Ανοιξε τα ξερονήσια, τους φακέλους και τις κάνες των όπλων. Ανοιξε την πόρτα στην δικτατορία, πούλησε την Κύπρο. Ξαναλέγοντας όχι στους νέους Γερμανούς, που τώρα λεγόταν Αμερικανοί, τους άνοιξε όλες τις πόρτες. Τα λιμάνια. Τις σιδηροτροχιές. Τις εθνικές οδούς για να περνούν οι φάλαγγες του θανάτου που μιλούσαν για ειρήνη. Μια ειρήνη που βρωμάει όσο όλοι οι πόλεμοί της μαζί. Εφερε το μεταπολιτευτικό μοντέλο της απάθειας, του βολέματος και του εφησυχασμού. Μετατρέποντας το συγκεκαλυμμένο «όχι» του βρωμερού παρελθόντος της σε απερίφραστο «ευχαριστώ» του απροσχημάτιστα ξεπουλημένου και ξετσίπωτου μέλλοντός της.

Είναι αυτή η οργάνωση που αφήνει χιλιάδες προκηρύξεις, ένα απίστευτο χαρτοβασίλειο που δεν περιέχει τίποτα και -κυρίως- δεν απολογείται για τίποτα και σε κανέναν. Ενα τιποτένιο χαρτοβασίλειο που δεν υπηρετεί ανθρώπους, αλλά που το υπηρετούν άνθρωποι, πηγαινοφέρνοντάς το από δω κι από κει μαζί με τις ζοφερές μέρες τους. Αυτές τελειώνουν, εκείνο όχι.

Είναι αυτή που μπάζωσε τα ρέματα και πνήγει στο όνομα της ασυδοσίας που βάφτισε ανάπτυξη. Αυτή που στεφάνωσε με φωτοχημικά σύννεφα τις νεκρουπόλεις των παρανοϊκών ρυθμών. Που έχτισε τη βιομηχανική ζώνη της Θεσσαλονίκης από κει που φυσάει ο Βαρδάρης και τώρα κάνει την ανήξερη. Που δολοφονεί σε εργασιακά κάτεργα, πνήγει σε πλωτές νεκροφόρες και εκτελεί σε στοιχειωμένες «εθνικές» καρμανιόλες, που θύει στους βωμούς του κέρδους και της εξαπάτησης, της μάγκικης και τσαμπουκαλεμένης κουτοπονηριάς. Είναι αυτή που υπόσχεται τα πάντα μεθυσμένη από την υποταγή που τόσο εύκολα επέβαλε, αυτή που τελικά δεν κάνει τίποτε άλλο από το να πιπιλάει αυτάρεσκα το δάχτυλό της. Είναι αυτή που έδιωξε τις γιαγιάδες από τα πεζούλια και τις μυρωμένες πνοές από τις γειτονιές. Αυτή που συντηρεί το έγκλημα, την ανεργία και την αμορφωσιά για την ολοκληρωτική καθυπόταξη της κοινωνίας. Αυτή που εφηύρε το aids στα εργαστήρια των πληρωμένων επιστημόνων της, αυτή που διέχυσε το φόβο και την αποσύνθεση μεταξύ των κοινωνικών κυττάρων. Αυτή που συντηρεί τα κόμματα και τα προσκόμματα, τις ομάδες και την αγελαία συγκρότηση, τη μόδα και τόσα άλλα ευφυή όσο και ποταπά τεχνάσματα για τη χειραγώγηση και τη διαίρεση των ανθρώπων. Αυτή που έβαλε το βωμό της τηλεόρασης, το νέο θεό, σε περίοπτη θέση σ' όλα τα σπίτια και γαλουχεί εκεί νυχθημερόν τις στρατιές της ευτέλειας και της αδιαφορίας. Αυτή που ξερίζωσε τα παιδιά από τις αυλές, τις αυλές από τα σπίτια και τα σπίτια από το φως και την άπλα της ζωής.

Μια σκοτεινή οργάνωση. Με αμέτρητους μικρούς και μεγάλους εγκεφάλους, εκτελεστικά και περιφερειακά όργανα και υπερσύγχρονα μέσα διεξαγωγής ενός άνισου, αδυσώπητου κοινωνικού πολέμου. Βγαίνει αυτάρεσκα στα παράθυρα. "Σκασμός, μιλάει ο υπουργός" που έλεγε κι ο Τάσος Λειβαδίτης. Χτενίζεται πάνω στους απεγνωσμένους, χαμογελάει στους εγκλωβισμένους, χασμουριέται πάνω στους ταλαίπωρους και φλυαρεί, φλυαρεί ακατάπαυστα χωρίς ποτέ να λέει κάτι.

Η «τρομοκρατία» εξαρθρώθηκε. Ωστόσο κανείς δεν κοιμάται ήσυχος.

Είναι, βλέπετε, άλλη μια οργάνωση. Φριχτή και μίζερη μαζί, ανίκανη μα παντοδύναμη, αποτελεσματική μα τόσο αδύναμη. Ντυμένη χίλιες ιδέες μα τόσο γυμνή. Αποτρόπαια αλλά τόσο ελκυστική, που όλοι τρέχουν ξωπίσω της, εκλιπαρούν την εύνοιά της, ικετεύουν για μια θέση κοντά της, δίπλα της, μέσα της.

Είναι μια ακόμη οργάνωση. Κενή και πειστική, βρώμικη μα λαμπερή, ανήμπορη αλλά πανίσχυρη.

Με το αίμα, με το ψέμα...

Χάιδω Καράμπελα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Στάνταρ Χ, τζογάρισμα στο 2-2

Ηβδομάδα που πέρασε ήταν σχετικά φτωχή από αθλητικές ειδήσεις, αφού κυριάρχησαν ο ανασχηματισμός και η προετοιμασία για το ντέρμπι του Καραϊσκάκη ανάμεσα σε Ολυμπιακό και ΑΕΚ, η οποία μέχρι την στιγμή που έκλεισε η ύλη της εφημερίδας εξελισσόταν σε χαμηλούς τόνους. Μοναδικό γεγονός που θα μπορούσε να «γεμίσει» τη στήλη ήταν η επίσημη δημιουργία της Σούπερ Λίγκα (το απόγευμα της περασμένης Πέμπτης είχε προγραμματιστεί η έγκριση του καταστατικού), όμως αυτό θα γινόταν αφού είχε κλείσει η ύλη και συνεπώς τα σπουδαία, αν προκύψουν, στο επόμενο φύλλο.

Επειδή όμως ο σύντροφος αρχισυντάκτης δεν καταλαβαίνει τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο αθλητικογράφος της «Κ» και ο χώρος της στήλης πρέπει να γεμίσει, το σημερινό μενού περιλαμβάνει ένα κοκτέιλ θεμάτων. Αν και τώρα που το ξανασκέφτομαι (όταν δεν έχεις θέματα σκέφτεσαι τι θα γράψεις), το κοκτέιλ ίσως είναι επιβεβλημένο γιατί τον τελευταίο καιρό σας είχα βάλει δύσκολα. Σύντροφος διαμαρτυρήθηκε ότι χρειάστηκε να διαβάσει δυο φορές πολύ προσεχτικά προηγούμενο σημείωμα για να καταλάβει αυτό που ήθελα να πω και αυτό σε συνδυασμό με το γεγονός ότι οι απόψεις της στήλης είναι «αιρετικές» επιβάλλει την χαλάρωση. Ας ξεκινήσουμε.

Είχαμε γράψει πριν λίγο καιρό ότι η εμφάνιση των φασιστικών συμμοριών στις εξέδρες των ιταλικών γηπέδων και ειδικότερα στους αγώνες της Λιβόρνο κρύβει κάτι περισσότερο και δεν έχει να κάνει μόνο με μια προσπάθεια να πικαριστούν οι οπαδοί της. Την άποψή μας αυτή έρχεται να ενισχύσει μια πρωτοβουλία του δημάρχου της Ρώμης που προέτρεψε τις διοικήσεις της Λάτσιο και της Ρόμα να κανονίσουν συναντήσεις των ποδοσφαιριστών τους με επιζώντες των στρατοπέδων συγκέντρωσης του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, σε μια προσπάθεια να αντιστραφεί το αρνητικό κλίμα που έχουν δημιουργήσει οι νεοναζί οπαδοί των δυο συλλόγων. «Το ποδόσφαιρο και οι σβάστικες δεν μπορούν να συγκατοικήσουν. Ελπίζω πως αυτές οι συναντήσεις θα τους δώσουν μια ευκαιρία να μάθουν από πρώτο χέρι τα αίσχη που έγιναν στα κρεματόρια. Ισως βοηθήσει να φέρει ξανά λίγο σεβασμό στο δημοφιλέστερο άθλημα στην Ευρώπη», δήλωσε ανάμεσα στα άλλα ο δήμαρχος. Ανταπόκριση στην πρωτοβουλία του βρήκε μόνο από τη Ρόμα. Σύσσωμη η ομάδα επισκέφτηκε επιζώντες, ένας από τους οποίους ήταν ποδοσφαιριστής της Ρόμα, όμως η καριέρα του σταμάτησε όταν τον έπιασαν οι ναζί. Μετά το τέλος της συνάντησης ο προπονητής της Ρόμα έκανε λόγο για μοναδική εμπειρία και μετέφερε το αίτημα των επιζώντων να διακόπτονται τα παιχνίδια όταν οπαδοί αναρτούν σβάστικες. Από την πλευρά της Λάτσιο δεν είχαμε μέχρι σήμερα ανάλογες ενέργειες. Δεν τις περιμέναμε άλλωστε από μια ομάδα που συγκαταλέγεται στις φασιστικές και όταν στις τάξεις της υπάρχουν ποδοσφαιριστές όπως ο Ντι Κάνιο που πανηγυρίζει τα γκολ που πετυχαίνει χαιρετώντας με το φασιστικό χαιρετισμό τους οπαδούς της. Το μόνο σίγουρο είναι ότι το πρόβλημα της επανεμφάνισης των φασιστικών συμμοριών στα γήπεδα είναι κοινωνικό φαινόμενο που έχει να κάνει με την γενικότερη πολιτική κατάσταση που επικρατεί στην Ιταλία και δε λύνεται με τέτοιες πρωτοβουλίες και ευχολόγια. Αν πραγματικά θέλανε να λύσουν μια και καλή το πρόβλημα θα μπορούσαν να υιοθετήσουν την πρόταση των επιζώντων και να διακόπτονται τα παιχνίδια.

Από την Ιταλία μεταφερόμαστε στην Γερμανία, όπου και εκεί το πρόβλημα με τους νεοναζί χούλιγκαν έχει αρχίσει να παίρνει τεράστιες διαστάσεις. Μάλιστα, μετά τα επεισόδια που έγιναν στις 5 Φλεβάρη από οπαδούς της Χάνσα Ροστόκ, στα οποία τραυματίστηκαν 18 αστυνομικοί, αποφασίστηκε από τον υπουργό Εσωτερικών Βόλφγκαγκν Σέμπλε κατά την διεξαγωγή του Μουντιάλ το καλοκαίρι να συνδράμουν τις επιχειρήσεις της αστυνομίας και 2.000 στρατιώτες του ομοσπονδιακού στρατού. Η απόφαση έχει προκαλέσει θύελλα αντιδράσεων από τα κόμματα της αντιπολίτευσης που κάνουν λόγο για υπέρβαση των ορίων της ατομικής ελευθερίας με πρόφαση την ασφάλεια (κάτι ανάλογο ζήσαμε και εμείς στην Ελλάδα κατά την διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων, όμως όταν μιλάμε για ποδόσφαιρο τα μεγέθη είναι πολύ μεγαλύτερα) και τον ανακαλούν στην τάξη γιατί βγάζει προς τα έξω μια εικόνα ότι η χώρα ετοιμάζεται για πόλεμο και όχι για αθλητική διοργάνωση. Οσον αφορά τις «προετοιμασίες» της Αστυνομίας ανακοινώθηκε ότι σε 2.700 «χούλιγκαν» έχει απαγορευτεί η είσοδος στα γήπεδα κατά την διάρκεια του Μουντιάλ, 7.000 βρίσκονται υπό στενή παρακολούθηση και εκπρόσωποι της αστυνομίας τους επισκέπτονται προκειμένου να τους δείξουν ότι γνωρίζουν τα σχέδιά τους και να τους αποθαρρύνουν να τα πραγματοποιήσουν, ενώ περισσότερα από 10.000 ονόματα ερευνώνται για πιθανή σχέση. Σε όλα αυτά θα πρέπει να προστεθούν και οι «εισαγόμενοι» κυρίως από την Πολωνία, την Ολλανδία και την Αγγλία. Από το ρεπορτάζ προκύπτει ότι η όλη προσπάθεια εντοπίζεται στην μη είσοδο των νεοναζί στα γήπεδα και όχι στη συνολική αντιμετώπισή τους. Αυτό που απασχολεί τους διοργανωτές είναι να μην εμφανιστούν σβάστικες και άλλα ναζιστικά σύμβολα στις εξέδρες και να μην υπάρχουν ρατσιστικές συμπεριφορές κατά την διάρκεια των αγώνων, γιατί αυτές θα καταγράφονται από τις τηλεοπτικές κάμερες και θα μεταφέρονται σε όλο τον κόσμο, με αποτέλεσμα να υπάρχει «εμπορική δυσφήμιση» του προϊόντος και μείωση των κερδών.

Δημοσιεύματα σε γερμανική εφημερίδα για στημένους αγώνες στο ελληνικό πρωτάθλημα, κείμενο ανάλογου περιεχομένου σε ιστοσελίδα εταιρίας στοιχημάτων που δραστηριοποιείται και στην ελληνική αγορά, παρολαυτά το θέμα πέρασε στα ψιλά των εφημερίδων και εκτός από μια τηλεοπτική εκπομπή και κάποιες ασαφείς δηλώσεις του αντιπροέδρου της ΕΠΑΕ, Βίκτωρα Μητρόπουλου, τίποτα περισσότερο. Το θέμα θάφτηκε και μάλιστα σε μια περίοδο που δεν υπήρχαν στην αθλητική επικαιρότητα γεγονότα. Οι μη γνωρίζοντες πρόσωπα και πράγματα στο ελληνικό ποδόσφαιρο θα κατέληγαν στο συμπέρασμα ότι το θέμα δεν έγινε πρωτοσέλιδο γιατί δεν είχαν υπόσταση όσα αναφέρονται σε αυτό. Η πραγματικότητα είναι διαφορετική. Δεν εννοούμε ότι στήνονται αγώνες στο ελληνικό ποδόσφαιρο, άλλωστε αυτό είναι κάτι που θα πρέπει να το ερευνήσουν οι αρμόδιες υπηρεσίες, όμως το δημοσίευμα «πουλάει» και θα μπορούσαν να το παίξουν μερικές μέρες ανεβάζοντας την κυκλοφορία τους. Ο λόγος που δεν έγινε είναι ότι το δημοσίευμα συνέπεσε με μια περίοδο που ολοκληρώνονται οι διαδικασίες για την είσοδο των ελληνικών ομάδων στο «Πάμε Στοίχημα» και συνεπώς οποιαδήποτε αναφορά σε στημένα παιχνίδια θα ενίσχυε την προκατάληψη των φιλάθλων και θα δυσκόλευε την προσπάθεια των «ανιδιοτελών εργατών» του ελληνικού ποδοσφαίρου να βάλουν στην τσέπη τους φράγκα του ελληνικού λαού μέσω του ποσοστού που θα πάρουν από τον ΟΠΑΠ. Οσο για τους τζογαδόρους και τους ενασχολούμενους με το στοίχημα, στην πλειοψηφία τους πιστεύουν ότι οι στημένοι αγώνες είναι πραγματικότητα και το μεγάλο τους άγχος είναι να ανακαλύψουν ποιοι από τους αγώνες είναι στημένοι έτσι ώστε να τζογάρουν σε αυτούς και να κονομήσουν. Ενα επιπλέον στοιχείο που ενίσχυσε την άποψη να θαφτεί το θέμα ήταν και οι πολύ άσχημες διαιτησίες που υπάρχουν το τελευταίο διάστημα και οι οποίες έχουν δημιουργήσει μεγάλη αναταραχή, ιδιαίτερα ανάμεσα σε Παναθηναϊκό και ΑΕΚ, που παλεύουν για τη δεύτερη θέση. Το θέμα προς στιγμή έδειξε να ξεφεύγει και να απειλεί ακόμη και την δημιουργία της Σούπερ Λίγκα, όμως οι τελευταίες ανακοινώσεις δείχνουν ότι ξαναβρέθηκε η ισορροπία ανάμεσα στις αντιμαχόμενες πλευρές.

Κος Πάπιας

ΥΓ1: Αν προς στιγμή πιστέψατε ότι ο κος Πάπιας δεν θα έδινε προγνωστικά για το ντέρμπι Ολυμπιακός - ΑΕΚ, πέσατε έξω. Η στήλη, παρά τα κακεντρεχή σχόλια ορισμένων, δεν διστάζει να κάνει προβλέψεις και να «εκτίθεται». Η άποψη της στήλης είναι ότι η ΑΕΚ δεν πηγαίνει για πρωτάθλημα και ότι ο μοναδικός σκοπός της είναι να βγει δεύτερη, μήπως και καταφέρει με την είσοδό της στους ομίλους του Champions League να βάλει ζεστό χρήμα στα ταμεία της. Με αυτό το δεδομένο και σε συνδυασμό με το ότι ο Ολυμπιακός με τους 6 βαθμούς διαφορά και με το πλεονέκτημα στα παιχνίδια μεταξύ των δυο ομάδων μπορεί να θεωρείται πρωταθλητής, το αποτέλεσμα του ντέρμπι είναι η ισοπαλία (ας τζογάρουμε το σκορ 2-2), οπότε άπαντες θα είναι ευχαριστημένοι. Ο Ολυμπιακός γιατί κλειδώνει το πρωτάθλημα, η ΑΕΚ γιατί παραμένει το φαβορί για τη δεύτερη θέση και ο Τζίγγερ γιατί μπορεί να ελπίζει ότι ο Παναθηναϊκός θα βγει δεύτερος.

ΥΓ2: Για τον δήθεν εμφύλιο που ξέσπασε ανάμεσα στους οπαδούς της ΑΕΚ με αφορμή τα πανό συμπαράστασης στον προφυλακισμένο Ν. Κουνταρδά για την υπόθεση του ξυλοδαρμού του Πολυζωγόπουλου, πρέπει να σημειώσουμε την προσπάθεια μερίδας του Τύπου να αμφισβητήσει ότι οι συμπαραστάτες είναι οπαδοί της ΑΕΚ και να τους χαρακτηρίσει «αναρχικά στοιχεία που έχουν παρεισφρίσει στην Original και εκμεταλλευόμενα τη χαλαρότητα που υπάρχει σε αυτή υλοποιούν τα σχέδιά τους». Αποψη, την οποία αβαντάρει και ο Νικολαΐδης, ο οποίος -μαθημένος πια στο δωσιλογισμό- έστειλε νέες κασέτες στην Αστυνομία. Το επεισόδιο έγινε, οι πληροφορίες μας λένε ότι αφορούσε σκέπασμα άλλου πανό, πάντως τρία πανό συμπαράστασης στον Κουνταρδά έμειναν κρεμασμένα μέχρι το τέλος του αγώνα, σημάδι αδιάψευστο ότι και ο Κουνταρδάς και οι αλληλεγγυοι είναι... ορίτζιναλ οριτζιναλίστες.

■ ΝΙΚΙ ΚΑΡΟ

Ανιση μάχη

Ηιστορία μιας εργαζόμενης σε ορυχείο της Μοντάνα, που αποφασίζει να καταγγείλει τη σεξουαλική παρενόχληση των γυναικών εκ μέρους των ανδρών συναδέλφων τους. Ο δικαστικός αγώνας που στην πραγματικότητα κράτησε 20 χρόνια δικαίωσε τελικά το θύμα, όμως μόνο αφότου στην αγωγή πείστηκαν να συμμετάσχουν και άλλες γυναίκες-θύματα.

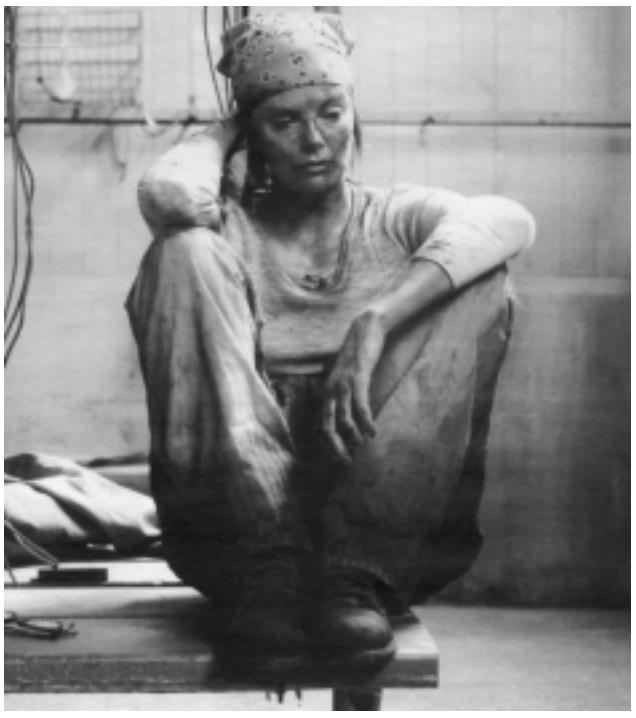

Η ταινία αυτή σκηνοθετήθηκε από την Νεοζηλανδή Ν. Κάρο, γνωστή από την αρκετά πρωτότυπη δεύτερη ταινία της «Ο θρύλος της φάλαινας», και είναι μια τυπική χολιγουντιανή παραγωγή. Αυτό σημαίνει φεμινιστικές αφέλειες και υπερβολές στο σενάριο και προβλέψιμη, ευθύγραμμη αφήγηση.

Αν κάτι αξίζει να παρατηρήσει κανείς σ' αυτή την ταινία, είναι η εξαχρείωση της εργατικής τάξης στην Αμερική. Πουλημένα συνδικάτα και εργαζόμενοι που ταυτίζουν το συμφέρον τους με το συμφέρον της εταιρίας, αρνούμενοι οποιαδήποτε συμπαράσταση στο συνάδελφό τους. Ομως, το θέμα της ταινίας δεν είναι αυτό και βέβαια το ηθικοπλαστικό Χόλιγουντ δεν αφορά τους ψαγμένους θεατές.

■ ΑΝΓΚ ΛΙ

Το μυστικό του Brokeback Mountain

Πολύ κακό για το τίποτα; Οχι ακριβώς, αν και ο θόρυβος που συνοδεύει αυτή την ταινία αφορά όχι τόσο την πραγματική της αξία όσο το θέμα που διαπραγματεύεται. Οπως και να το κάνουμε, ο έρωτας δυο καουμπόιδων στην αφιλόξενη αμερικάνικη επαρχία τη δεκαετία του '60, που τον κρατούν κρυφό από τις γυναίκες και τα παιδιά τους για πάνω από δυο δεκαετίες είναι αν μη τι άλλο μια πρωτότυπη και ενδιαφέρουσα ιστορία. Ο φακός παρακολουθεί τους δυο άνδρες στο πέρασμα των χρόνων, αποτυπώνει τα ανεκπλήρωτα όνειρα, τους φόβους και την κούρασή τους, παράλληλα με τις προκαταλήψεις και την εχθρικότητα της κοι-

☛

Αν-ΑΣΧΗΜΑ-τισμός

Και του πουλιού τη... γρίπη, τίποτα να μη μας λείπει

Αλήτες, ρουφιάνοι, δημοπαπαράτσι!

«Εμένα οι φίλοι μου είναι μαύρα πουλιά»

◆ Παθ-ιογόνοι αρχη-γέτες σαλάμιασαν τη σαρμέλα του δουλευτόδουλου λαού. (Πες μας τί πίνεις...).

◆ Δηλαδή τώρα με τον ανασχηματισμό δεν θα τρώμε ούτε πουλί, ούτε πούλο; (Φάε σκατά, λαέ).

◆ Ζημιοξυγωνούσαμε τις τακτικοαναδρομικές ψευτοσυντολειτουργίες μας.

◆ Γι' αυτό απεμπολοξεπουλάμε ρημαδοδύσκολα τις μικρεπιτυχίες μας.

◆ Κομπουρόμπατσοι αγριογουρούνηδες συχνοεπιτελούν το κρατάρεστο αρχι-έργο τους.

◆ Ξαναζεί με νέο πρόσωπο η Ιζαμπέλ Ντινουάρ (εμείς οι υπόλοιποι τι κάνουμε...).

◆ «Η κυβέρνηση είναι αυτή που αποκάλυψε όλα τα στοιχεία (σ.σ. για τις υποκλοπές), ενημέρωσε τη Δικαιοσύνη και κοινοποίησε το θέμα στο λαό. Υπάρχει βούληση της κυβέρνησης να βρούμε τα πάντα» Σ. Τσιτουρίδης. (Κι έτσι (ξανα) βρήκε το δρόμο προς υπουργικό θώκο...).

◆ Ο αρχιεπίσκοπος της δημοκρατίας συναντήθηκε με τον πρόεδρο της εκκλησίας (περί σχέση κράτους-εκκλησίας).

◆ Παρακαλούνται οι κ.κ. λησταί όπως απέχουν από λησταείες των ΕΛΤΑ διότι («ΕΞΠΡΕΣ», 08/02/06) τα κέρδη τους (των ΕΛΤΑ) αναμένονται να είναι μειωμένα κατά 37%. Ευχαριστούμε. Εκ της Δ/νσεως.

◆ Η κλοπή είναι αδίκημα. Η υποκλοπή; (Υπ-αδίκημα;).

◆ «Οχι στα φέουδα εντός του ΠΑΣΟΚ», Γ. Παπανδρέου. (Κάτω ο τιμαριωτισμός και η φεουδαρχία!).

◆ Αλλους τους ανασχημάτισε και άλλους τους ανασχηξέσκισε.

◆ Ακριβότερες κατά 10% οι τιμές των κατοικιών από τις αρχές του έτους. (Καμαρούλα μια σταλιά, δύο επί τρία...).

◆ «Σήμερα η Δεξιά είναι light. Οπως και η Αριστερά», Ελλη Παππά, «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», 07/02/06. (Βεβαίως: μόνο που η μεν Δεξιά είναι ανelightη, η δε Αριστερά και ΝΟΥΝΟΥ και λάιτ).

◆ «Αφού η VODAFONE δηλώνει ετησίως τζίρο 1,7 δισ ευρώ, δεν ανησυχώ. Η ΑΔΑΕ, με ανώτατο πρόστιμο 1,5 εκ. ευρώ, μπορεί να της επιτρέψει για φέτος άλλες 1.132 παραβάσεις». Γ. Βέλτσος, «ΤΑ ΝΕΑ», 07/02/06.

◆ Ο ΟΑΣΑ προτείνει κόψιμο των πρόωρων συντάξεων. (Μόνο αυτός;).

◆ «Το μνημόνιο εκπέμπει μίσος και δείχνει τα σχέδια των ιμπεριαλιστών σε βάρος των χωρών όπου τα Κομμουνιστικά Κόμματα βρίσκονται στην εξουσία, στην Κούβα, στο Βιετνάμ, στη Λ.Δ. της Κορέας». Από την ανακοίνωση της ΚΕ του ΚΚΕ (ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 7-2-06) για το «μνημόνιο». (Μόνο η Κορέα έχει το «πρόσημο» Λ.Δ. Οι άλλες τρεις είναι φαίνεται χώρες «σοσιαλιστικού προσανατολισμού»...)

◆ Τσαλικίδης, Τσαλίκης, Τσαλίκογλου, Τσαλιγοπούλου (ψησταριά ο Τσέλιγκας...)

◆ «Επίθεση φιλίας... το θέμα είναι ποιος δίνει λοκώ και ποιος βάζει δάχτυλο.

◆ Ελληνες φοιτητές φτιάξαν συσκευή που θα δίνει «φωνή» σε κωφαλάλους (για κείνο το έρμο το εργατικό (μη) κίνημα υπάρχει τίπτα;)

◆ Να, και άλλο «ασιατικό θαύμα, το δεύτερο στη σειρά: η Ινδία. Με τα εκατοντάδες εκατομμύρια φτωχούς και, γενικά, μη έχοντες.

◆ Ο επόμενος θα είναι αναξανα-σχηματισμός.

◆ «Προτάσεις ΟΟΣΑ για την αγορά εργασίας», Η ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ, 8-2-06. (ΟΟΣΑ να μη σου τα χρωστάω!)

◆ «Ζημιές γράφουν τα μισά ξενοδοχεία», ΚΕΡΔΟΣ, 8-2-06 (ΣΤΑΡ-ΧΙ-ΔΙ-Α-ΜΑ-Σ)

◆ Πρώην υπουργός πολιτισμού ο Καραμανλής. (Γιατί πρώην; Ηταν ποτές; Τις χλαπάτσες όλες ο Τατούλης τις έτρωγε...).

◆ Το τι μαλακίες ακούγονται, λέγονται και γράφονται για την γρίπη των πτηνών είναι αδιανόητο.

◆ Γρίπη των... φτηνών (γιατί γι' αυτούς είμαστε αναλώσιμοι).

◆ «Ο ξένος δάκτυλος γίνεται ακόμα περισσότερο ευδιάκριτος», Κ. Καίσαρης, ΕΛ. ΤΥΠΟΣ, 13-2-06.

◆ Ξένος δάκτυλος του είδους Colodactilus-Colodactilus).

Βασίλης

νωνίας.

Ο Ανγκ Λι αποδίδει με λιτότητα τη σχέση αυτή έχοντας πιθανόν στο πίσω μέρος του μυαλού του το συντηρητικό αμερικάνικο κοινό στο οποίο απευθύνεται. Πάντως, αυτή η εγκρατής, διακριτική κινηματογράφηση, που αναλώνεται περισσότερο απ' όσο χρειάζεται στο ειδυλιακό φυσικό περιβάλλον, αδυνατίζει τελικά αυτή την προκλητική ιστορία, την, εκ των πραγμάτων, γεμάτη με έντονα και θυελλώδη αισθήματα. Αυτό λοιπόν που θα δείτε δεν είναι τίποτα το ιδιαίτερο ή τολμηρό. Είναι απλώς συμπαθές. Εξάλλου, ο Ανγκ Λι είναι πάντα ο Ανγκ Λι, δηλαδή, ένας ικανός σκηνοθέτης.

Ελένη Σταματίου

Στα ελληνικά τον λένε Μετανάστη

Οι βιντεοπροβολές για εκείνον που στα ελληνικά τον λένε Μετανάστη ολοκληρώνονται αυτήν την Παρασκευή, 24/2, με την ταινία **Ο Δρόμος προς τη Δύση** (The Way to the West, 2003) του Κυριάκου Κατζουράκη.

Ωρα έναρξης 8.30μμ, είσοδος πάντα ελεύθερη.

Σας περιμένουμε.

cinekontra@hotmail.com

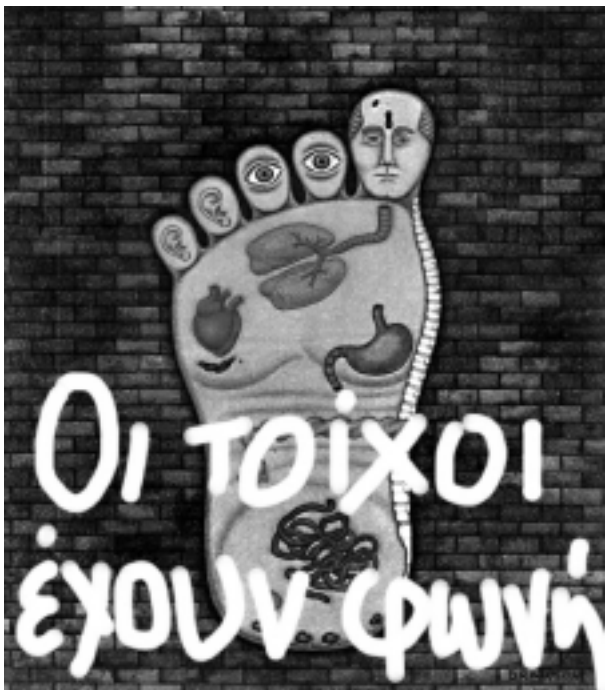

◆ Απεργούμε για να δικαιωθούμε - Τέλος η ομηρία - Ολοι ή κανένας (Συμβασιούχοι Κ.Ε.Π. Ν. Ηλείας)

Ολοι ή κανένας! Καιρό είχαμε να δούμε ένα καλό σύνθημα. Ενα σύνθημα συλλογικότητας, αλληλεγγύης, ενότητας. Θα μπορέσει να υψωθεί πάνω από τη μιζέρια του ατομικισμού; Πάνω από την κατάρα του «ας είναι καλά ο κώλος μου και απο εδώ παν οι άλλοι»; Πάνω από την αρρώστια του συμβιβασμού; Πάνω από την κατάντια της φιλήσυχης ζωής; Ηδη η κυβέρνηση άρχισε τον τεμαχισμό. Τόσοι πρώτα, μετά οι άλλοι κ.ο.κ. Θα πλαγιοκοπήσουν, όπως πάντα, οι γραφειοκράτες: « Ε, και σεις μην τα θέλετε όλα δικά σας. Ας μπουν πρώτα κάποιοι, να έχουμε μια κατάκτηση και θα συνεχίσουμε τον αγώνα με άλλες μορφές». Ολοι ή κανένας! Το πιστεύουν αυτοί που το γράψανε; Είναι η αγωνία τους; Είναι η πεποίθησή τους; Είναι ο στόχος τους; Αν ναι, τότε πολλά μπορούν να γίνουν. Ή καλύτερα όλα μπορούν να γίνουν.

◆ Οι δρόμοι της αντίστασης οδηγούν στην Αθήνα (4ο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ)

Πήρα τους δρόμους μια βραδιά και τους γνωστούς ρωτούσα... Αν ο δρόμος για τη βίαιη ανατροπή του συστήματος οδηγεί στην Αθήνα. Αν ο δρόμος της αντιπαράθεσης με τους θεσμούς τους συστήματος οδηγεί στην Αθήνα. Αν ο δρόμος της αντιπαλότητας με την νομιμόφρονα αριστερά και τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία οδηγεί στην Αθήνα. Αν ο δρόμος ενάντια στο κεφάλαιο και τους μηχανισμούς του οδηγεί στην Αθήνα. Αν ο δρόμος ενάντια στη διαχείριση της καπιταλιστικής σκλαβιάς οδηγεί στην Αθήνα. Αν ο δρόμος ενάντια στην απάτη της σταδιακής μετατροπής της βαρβαρότητας σε κοινωνία της ελευθερίας οδηγεί στην Αθήνα. Οδηγεί, μου είπαν. Στην Αθήνα, στην Παλαιστίνη, στο Ιράκ, σε όλο τον κόσμο. Στο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ δεν οδηγεί.

◆ Κάτω τα χέρια από τα λιπάσματα - Μη χτυπάτε άλλο τη Θεσσαλονίκη (Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης)

Στο κλίμα της κατατρεγμένης συμπρωτεύουσας και το Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης. Τα Λιπάσματα δεν κλείνουν λόγω της καπιταλιστικής ασυδοσίας, λόγω των πολιτικών των κυβερνήσεων. Κλείνουν γιατί κάποιοι χτυπάνε τη Θεσσαλονίκη ενώ χαϊδεύουν την Αθήνα, την Πάτρα, τη Νάουσα. Εκεί δηλαδή που οι θέσεις εργασίας ξεφυτρώνουν σαν τα μανιτάρια. Η καημένη η Θεσσαλονίκη. Από τα χτυπήματα δεν έμεινε τίποτα από τις κοινωνικές αντιθέσεις. Δεν υπάρχουν πλούσιοι και φτωχοί. Δεν υπάρχουν πλούσιοι που γίνονται πλουσιότεροι. Δεν υπάρχουν φτωχοί που γίνονται φτωχότεροι. Υπάρχουν μόνο άνθρωποι που αντιδρούν στη διάλυσή της. Ο Ψωμιάδης, ο Παπαγεωργόπουλος, ο Μπουτάρης, ο Ζουράρις, ο Ακης, ο Βενιζέλος και εσχάτως ο Καρατζαφέρης. Και βεβαίως το Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης, ο συλλογικός εκφραστής όλων αυτών των κακομοίρηδων, των καταπιεσμένων.

■ Στις 10 Απρίλη δικάζεται ο Κ. Αβραμίδης

Δεν θα τους περάσει

Τη Δευτέρα 10 Απρίλη θα ξεκινήσει στο Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων, που για μια ακόμη φορά θα πάρει τη μορφή του έκτακτου τρομοδικείου, η δίκη του Κώστα Αβραμίδη, που κατηγορείται για «συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση».

Η περιπέτεια του Κ. Αβραμίδη είναι γνωστή. Μέλος της Συσπείρωσης Ενάντια στην Κρατική Τρομοκρατία, με ενεργό συμμετοχή στο κίνημα αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους, επελέγη ως το «πειραματόζωο» για μια ακόμη άσκηση κρατικής τρομοκρατίας. Συνελήφθη από την Αντιτρομοκρατική και υπεδείχθη ως «ο Πόντιος της 17Ν», με επιχείρημα ότι σ' ένα βιβλίο στο κρυσφήγετο της οδού Πάτμου βρέθηκε τμήμα δακτυλικού του αποτυπώματος και ότι τον αναφέρει κάπου ο Κονδύλης. Αφέθηκε την επομένη ελεύθερος από τον ειδικό εφέτη ανακριτή Λ. Ζερβομπεάκο, επειδή δεν προέκυψε ούτε καν ένδειξη σε βάρος του. Υστερα από λίγο καιρό βρέθηκε κατηγορούμενος για ηθική αυτουργία σε δεκάδες ενέργειες της 17Ν, επειδή στον υπολογιστή του βρέθηκαν σκαναρισμένες οι προκηρύξεις της οργάνωσης, που είχαν χρησιμοποιηθεί για την ενημέρωση του site της Συσπείρωσης. Οι ίδιοι οι ασφαλίτες διαβεβαίωσαν (για να μη γίνουν ρόμπες) ότι οι προκηρύξεις δεν είναι πρωτότυπες και έχουν σκαναριστεί το 2002, όταν ξεκίνησε η επιχείρηση «εξάρθρωσης». Ετσι, αυτή η κατηγορία έφυγε από τη μέση.

Εμεινε όμως η κατηγορία της συμμετοχής. Ο Κ. Αβραμίδης αμφισβήτησε ότι το αποτύπωμα στο βιβλίο είναι δικό του. Το Συμβούλιο Εφετών σε πρώτη φάση διέταξε πραγματογνωμοσύνη, τα εργαστήρια της Ασφάλειας δεν διέψευσαν τον εαυτό τους (αυτό έλειπε) και το Συμβούλιο σε δεύτερη φάση αποφάσισε την παραπομπή του σε δίκη, παρά την αντίθετη εισήγηση του ανακριτή Ζερβομπεάκου. Γιατί, βέβαια, ένα αποτύπωμα σε κινητό αντικείμενο και μάλιστα βιβλίο, που ο καθένας μπορούσε να το πιάσει οπουδήποτε, δεν μπορεί να θεωρηθεί καν ένδειξη ενοχής. Ομως το Συμβούλιο έδειξε καθαρά τις προθέσεις του, γράφοντας στο παραπεμπτικό βούλευμα ότι ένδειξη ενοχής αποτελεί και η συμμετοχή του Αβραμίδη στο κίνημα αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους.

Εχουμε να κάνουμε με μια προκλητική φρονηματικού τύπου δίωξη. Ακόμα και το γεγονός ότι όρισαν να γίνει η δίκη στο κτίριο του Εφετείου και όχι στην υψίστης ασφαλείας αίθουσα των φυλακών Κορυδαλλού δείχνει καθαρά ότι ξέρουν πολύ καλά περί τίνος πρόκειται.

Εχουμε γράψει και άλλη φορά ότι ο Αβραμίδης δεν είναι μόνος του. Εχει δίπλα του όχι μόνο το κίνημα αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους αλλά ευρύτερες κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις. Δεν θα τους περάσει, λοιπόν. Δεν θα αφήσουμε να τους περάσει. Η σκευωρία θα καταρρεύσει και οι σκευωροί θα καταστούν κατάπτυστοι.

■ Δεν άντεξε τον άγριο ξυλοδαρμό έφηβου συμπατριώτη του από λιμενικούς

Νεκρός Αφγανός στην Πάτρα

Ενας 21χρονος Αφγανός νεκρός και ένας 15χρονος σοβαρά τραυματισμένος ήταν ο απολογισμός επεισοδίου που έγινε γύρω στις 7:30 το βράδυ της περασμένης Δευτέρας στο λιμάνι της Πάτρας.

Οπως κατήγγειλαν Αφγανοί πρόσφυγες, απ' αυτούς που συνωστίζονται σε άθλια παραπήγματα στην Πάτρα, με την ελπίδα κάποια στιγμή να καταφέρουν να φύγουν προς την Ιταλία και από εκεί προς άλλες δυτικοευρωπαϊκές χώρες, κάποιοι συμπατριώτες τους προσπαθούσαν να μπουν σε φορτηγό που θα ταξίδευε με το πλοίο για την Ιταλία. Εγιναν αντιληπτοί από το Λιμενικό που τους έστρωσε στο κυνήγι. Κάποια στιγμή έπιασαν τον 15χρονο και άρχισαν να τον ξυλοκοπούν άγρια. Μπροστά στο θέαμα του άγριου ξυλοδαρμού, ο 21χρονος κατέρρευσε και ξεψύχησε επί τόπου.

Ο τραυματίας μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο του Ρίου, όπου διαπιστώθηκαν χτυπήματα στο κεφάλι, όμως αργότερα τον άφησαν να φύγει!

Ντροπή για τον πολιτισμό. Σ' αυτές τις συνθήκες ζουν οι Αφγανοί πρόσφυγες στην Πάτρα (η φωτο από το «Ριζοσπάστη»

Το Λιμενικό έδωσε τη δική του εξήγηση, η οποία δεν μας εξέπληξε, αφού αυτή την εξήγηση δίνουν πάντοτε σ' αυτές τις περιπτώσεις οι μπάτσοι: προσπάθησε να πηδήξει από τα κάγκελα της περίφραξης του λιμανιού, έπεσε και χτύπησε στο κεφάλι.

Η ιατροδικαστής που διενήργησε νεκροψία-νεκροτομή στον νεκρό δήλωσε ότι δεν φέρει καμία εξωτερική κάκωση στο σώμα του και από την πρώτη εξέταση προκύπτει ότι ο θάνατός του οφείλεται σε παθολογικά αίτια, ενώ αναμένονται τα αποτελέσματα ιστολογικής και τοξικολογικής εξέτασης. Για τον 15χρονο τραυματία η ιατροδικαστής δήλωσε ότι «τα κλινικά ευρήματα συνηγορούν υπέρ της πλήξεως και της προσκρούσεως επί μιας σκληρής και ανένδοτης επιφάνειας». Η ίδια, όμως, δήλωσε στον ανταποκριτή του «Ριζοσπάστη», ότι «οι κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις οφείλονται σε θλον όργανο», διευκρινίζοντας ότι το τραύμα μπορεί να προκληθεί από πέτρα ή γροθιά ή ρόπαλο ή πέσιμο, συμπληρώνοντας πως ο 15χρονος της είπε ότι τον χτύπησαν οι άνδρες του Λιμενικού Σώματος (βλέπε «Ριζοσπάστης», 15.2.06).

Οι Λιμενικές Αρχές αρχικά ισχυρίστηκαν ότι δεν είχαν καμιά ανάμιξη και δεν γνωρίζουν τις συνθήκες του περιστατικού. Αργότερα, όμως, εξέδωσε ανακοίνωση το Γραφείο Τύπου του ΥΕΝ στην οποία αναφερόταν ότι «21χρονος αλλοδαπός λαθρομετανάστης απεβίωσε εκτός λιμενικής ζώνης παρακολουθώντας **βίαιη σύλληψη** ομοεθνούς του». Ο δε Κεφαλογιάννης «διέταξε την άμεση μετάβαση στην Πάτρα του Γενικού Επιθεωρητή του Λ.Σ. υποναυάρχου Θ. Ρεντζεπέρη προκειμένου να διερευνήσει τις καταγγελίες».

Γιατί η αίσθησή μας είναι ότι πάμε για κουκούλωμα ενός ακόμη αστυνομικού εγκλήματος;

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Εγνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΓΙΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. Αννης 24 - Αιγαλεω

Το φουλάρι

Ενας μπάτσος, ΜΑΤάς με τα όλα του, καταθέτει στη δίκη για την υπόθεση της 17Ν. Αντικείμενο η επίθεση με εκρηκτικά σε μια κλούβα των ΜΑΤ, από την οποία σκοτώθηκε ένας ΜΑΤάς και τραυματίστηκαν μερικοί άλλοι. Δασκαλεμένος από το δικηγόρο του, αλλά με τη νοοτροπία του μπάτσου να τον διαποτίζει ως το μεδούλι του, ξεκινά με δακρύβρεχτες περιγραφές για τους «μεροκαματιάρηδες» που πήγαν να τους σκοτώσουν οι «δολοφόνοι», πάνω στο άνθος της ηλικίας τους.

Μέχρι που η συζήτηση φτάνει στα αίτια της επίθεσης. Ηταν πράξη εκδίκησης για την εν ψυχρώ δολοφονία του 15χρονου Μιχάλη Καλτεζά από τον ΜΑΤά Μελίστα έξω από το Πολυτεχνείο, στη διάρκεια μιας μικροσυμπλοκής με διαδηλωτές. Θα μπορούσε να απαντήσει με την πονηριά ενός πολιτικού: Μη φορτώνετε τις ευθύνες ενός σε όλους, λυπάμαι για το θάνατο ενός εφήβου και τα παρόμοια. Απάντησε σαν μπάτσος, με την αλαζονεία του δολοφόνου και το αίσθημα του ακαταδίωκτου: «Μην ξεχνάτε ότι ο Καλτεζάς φορούσε φουλάρι».

Το φουλάρι. Σήμα κατατεθέν αυτών που τους αξίζει να πεθάνουν. Μια σφαίρα στο κεφάλι, σε ανταπόδοση μιας πέτρας. Στη θέση του φουλαριού θα μπορούσε να είναι το σκουλαρίκι, τα μακριά μαλλιά, τα μαύρα ρούχα, οτιδήποτε τέλος πάντων στο μυαλό ενός μπάτσου οριοθετεί αυτούς που «τους αξίζει μια σφαίρα στο δόξα πατρί».

Ηταν μια ανατριχιαστική στιγμή στην πολύκροτη δίκη, που ελάχιστα φωτίζεται πια από τα φώτα της δημοσιότητας. Μια στιγμή, μια ατάκα ενός «θύματος» που αξίζει όσο όλα τα κροκοδείλια δάκρυα που χύνουν οι τύποι του «Ως εδώ» και τα παπαγαλάκια της «αντιτρομοκρατίας» στα ΜΜΕ. Που ξεσκίζει όλη την υποκρισία με την οποία η αστική κοινωνία αντιμετωπίζει την πολιτική βία. Ας σημειωθεί ότι ανάλογη σπέκουλα δοκίμασε προ ημερών να κάνει και ο συνήγορος των Αμερικανοβρετανών για έναν παραλίγο εκτελεσμένο από τη 17Ν: «Ενας απλός λοχίας ήταν». Για να εισπράξει την εύστοχη απάντηση: «Κι εκείνη που τιμωρήθηκε ως υπεύθυνη για τα βασανιστήρια στο Αμπού Γκράιμπ λοχίας ήταν».

Εμείς δεν έχουμε ανάγκη να καταφύγουμε στη φτηνιάρικη ηθικολογία περί «απόλυτης αξίας της ανθρώπινης ζωής». Την αφήνουμε για τους υποκριτές. Τους ιμπεριαλιστές και το πάσης φύσεως προσωπικό τους (πολιτικό, στρατιωτικό, δημοσιογραφικό, πνευματικό κ.λπ.). Εκείνους που ματοκυλούν την ανθρωπότητα και ξεσηκώνουν τεράστιες προπαγανδιστικές καμπάνιες, όταν εισπράττουν απαντητικά πλήγματα, τα οποία σε ένταση και σε ποσότητα δε φτάνουν ούτε ένα ελάχιστο ποσοστό από τα δικά τους εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας.

Για μας η πολιτική βία ήταν είναι και θα είναι πάντα παρούσα στις ανταγωνιστικές κοινωνίες. Η πολιτική βία είναι αναπόσπαστο στοιχείο του ανειρήνευτου ταξικού πολέμου. Αυτή η βία δεν είναι ουδέτερη και απεχθής σε κάθε περίπτωση, ειδικά όταν αφαιρεί ανθρώπινες ζωές. Εχει ταξικό πρόσημο. Πρόσημο που διερευνάται και ανευρίσκεται θέτοντας το ερώτημα: Ποιος, ποιον και γιατί. Γι' αυτό και πονάμε όταν βλέπουμε να σκοτώνονται ταξικά μας αδέρφια, παιδιά της δουλειάς και των σπουδών, ενώ δεν αισθανόμαστε κανένα πόνο για τα μέλη της άρχουσας τάξης και το προσωπικό της. Μπορεί να διαφωνήσουμε πολιτικά (από άποψη τακτικής) με τη μια ή την άλλη ενέργεια λαϊκής αντιβίας, ποτέ όμως δεν θα αμφισβητήσουμε τη δικαιότητά της και τη νομιμότητά της από κοινωνική άποψη.

Π.Γ.